TIM G.V. MURPHY

COMEDIA UMANĂ

VERSIUNEA IRLANDEZĂ

ESEU

CORESI
Publishing House
WWW.CORESI.NET

Aceasta este cartea nr. 1 din seria
NEBUNIA OMULUI MODERN

TIM GV. MURPHY

COMEDIA UMANĂ, VERSIUNEA IRLANDEZĂ

Eseu

CORESI

Publishing House

WWW.CORESI.NET

Coperta: Leo Orman
Ilustraţia copertei – sursa: https://pixabay.com/en/temple-bar-pub-bar-beer-cafe-2344400/ *şi*
https://pixabay.com/en/clover-leaf-white-clover-saint-3246585/

© 2018 Coresi Publishing House SRL, WWW.CORESI.NET
Toate drepturile rezervate.

Ediţia tipărită a prezentei cărţi se poate comanda aici:
https://amzn.to/2tQwK3x

Pentru mai multe informaţii privind această carte,
sunaţi la ++4021 312 8212 sau scrieţi la coresi@coresi.net.

www.coresi.net
www.LibrariaCoresi.ro

DESPRE AUTOR

Tim GV. Murphy este un începător în acest joc absolut imens al cuvintelor. Fiind irlandez, îi place foarte mult marea şi apa, chiar dacă înoată mai dificil decât o cărămidă şi stă până şi în cadă cu mare grijă! În plus, îi place foarte mult să facă oamenii să râdă şi să-şi uite problemele zilnice, considerând că aceasta este în sine o operă de caritate. Mai mult, îi place să ajute oamenii să-şi înfrunte problemele zilnice şi să înceapă să gândească pentru ei înşişi, şi nu neapărat în această ordine. Cu asta în minte, vă doreşte o lectură plăcută şi speră din toată inima că o să găsiţi această primă carte a lui, „Comedia umană, versiunea irlandeză”, amuzantă şi folositoare în acelaşi timp. Distraţi-vă!

MULŢUMIRI

Mulţumesc tuturor celor care, prin ajutorul lor direct sau indirect, au făcut posibilă această carte! Multe mulţumiri şi prietenilor mei care au înţeles şi nu s-au plâns de lipsa mea în lungile luni necesare scrierii acestei cărţi! Recunoştinţa mea completă este adresată Cameliei, care, fără să se plângă, m-a susţinut şi suportat în tot acest timp! Încă o dată, mulţumiri tuturor din tot sufletul!

PREFAŢĂ
LUMEA ZILELOR NOASTRE, VĂZUTĂ ŞI DESCRISĂ DE UN IRLANDEZ

Această carte este adresată tuturor oamenilor, indiferent de naţionalitate, culoare, sex sau fel de a gândi. Nu contează că eşti înalt de doi metri şi jumătate sau eşti doi la metru, sau că eşti un pic grăsuţ sau cântăreşti numai treizeci de kilograme, că ai sau nu ai dinţi sau proteza, că eşti chel ca o minge de fotbal sau ai o coamă de leu, că eşti sărac lipit sau eşti un milionar, această carte este pentru tine! Acum că o ai în mână, aş vrea să nu te grăbeşti, pentru că, după cum văd eu, această carte se vrea să fie un semnal de alarmă şi în acelaşi timp, o cale spre fericirea individuală. Nu citi numai, studiază această carte şi vezi în ce fel te poate ajuta şi în ce fel se aplică ţie personal. Nu accepta sau respinge ideile de aici cu uşurinţă! Gândeşte-te cu adevărat la ele şi înţelege că noi oamenii, chiar dacă

suntem la fel toți, totodată suntem diferiți unul de altul, fiecare din noi având felul său de a gândi și de a simți! Așadar, relaxează-te și bucură-te de lectură...

INTRODUCERE

Salut băieţi! Care-i treaba? Ce mai faceţi? Înainte să începem, aş avea nişte întrebări cam grele pentru voi, şi, considerând că răspunsul va fi DA, voi încerca, în această carte, să vă fac să râdeţi un pic!

Vreţi să glumim un pic despre cât de tâmpiţi suntem ca specie? Vreţi să aflaţi cât suntem de prostuţi şi de amuzanţi? Vreţi să trecem în revistă toate filozofiile lumii şi să descoperim cât de cretine şi de tot râsul sunt toate?

Vreţi?

Super! Dacă sunteţi gata, hai să începem această carte! Trebuie să vă avertizez de la început că, dacă aveţi probleme cu inima sau vă jenaţi sau sunteţi insultaţi uşor, această carte nu este pentru voi! Aş recomanda celor care se supără degeaba din toate nimicurile să pună cartea jos uşurel acum şi să reînceapă să citească ziarul „The Sun", şi în special acea pagină a treia! Da băieţi, aia cu domnişoarele cu ţâţe mari! Tare mult v-ar plăcea, nu-i aşa... Sau, poate... câteva episoade din cea mai bună şi mai lungă telenovelă în engleză care există: „Coronation Street"? E tentant nu-i aşa? Sau, mai bine, o băută bună la crâşma de pe colţ, bârfind şi vizionând sport la mâna a doua?

Acum să nu credeţi băieţi că sunt cineva care are universităţi grele la activ sau doctorate în nu mai ştiu ce domenii. Nu, băieţi!

Aceasta este viziunea unui simplu irlandez care este curios un pic peste medie şi care crede că felul nostru de viaţă este mult prea ridicol şi ipocrit! Aşa că nu vă aşteptaţi să găsiţi în această carte nişte noi adevăruri care vă vor da existenţa peste cap. Sau ceva idei nou nouţe care, odată implementate, ne-ar schimba viaţa peste noapte! Nu, în această carte vom observa felul în care trăim acum, în zilele noastre, şi vom încerca să ne amuzăm un pic! În acelaşi timp, dacă voi găsi în felul nostru de viaţă ceva care este complet greşit, pe jumătate greşit sau un pic ciudat, voi încerca, folosind felul de a fi tipic irlandez, să ofer cea mai bună soluţie pe care eu o pot găsi!

Sunteţi gata?

Bine! Acum băieţi, ca să putem înţelege mai bine cât de ciudat şi amuzant este felul nostru de viaţă şi cât de adânc în rahat suntem ca specie, vom începe încet şi logic, nu că logica ar fi fost vreodată sau ar fi în momentul de faţă, punctul forte al Omului. Deci, ca să înţelegem mai bine ideea şi să putem vedea mai bine cu ce avem de a face, vom începe prin a împărţi problemele mari în categorii.

CAPITOLUL UNU.
ORIGINEA UMANITĂŢII

Originea umanităţii... Hmmm... Da, băieţi, asta este într-adevăr un titlu pompos... Este titlul pompos a unui mare mister pe care, aşa cum se pare, nimeni nu ştie să-l rezolve! Oare de ce? Păi... hai să fim cinstiţi, marea majoritate a umanităţii nu s-ar deranja o clipă să-şi pună întrebările acestea elementare, ca să nu mai vorbim să încerce să găsească şi răspunsurile!

Toţi băieţii deştepţi din lume, adică toţi celor cărora le pasă de chestiile astea, spun că ştiu adevărul în ceea ce priveşte originea umanităţii. Toţi au teorii peste teorii care, spun ei, explica în amănunt, clar şi fără îndoială, felul în care s-a născut umanitatea. Şi totuşi, dacă ai voinţă şi sânge în tine să studiezi teoriile acestea mai îndeaproape, vei descoperi că, cu cât le studiezi mai bine, cu atât mai amuzante sunt. Cu alte cuvinte, cu cât te apropii mai mult cu atât mai tare pute!

Sunt nu mai puţin de trei mari teorii cu privire la naşterea Umanităţii... Da... Aţi citit bine... Trei... Ştiu... este un pic ridicol... Numai faptul că sunt nu mai puţin de trei spune totul despre cât de prostuţi şi cât de induşi în eroare suntem cu toţii! Nu numai asta, însă fiecare din teorii afirma că are răspunsul la marea ghicitoare în timp ce celelalte sunt, desigur, complet greşite... Acum întrebarea este... Pe cine să credem? În care teorie poate un om normal să se încreadă? Cinstit vorbind, habar nu am, aşa că tot ce

pot face este să le expun aici pentru voi, ca să vă puteţi gândi la ele voi înşivă!

Perfect! Vom începe cu prima teorie şi vom trece prin toate cele trei teorii cu privire la naşterea umanităţii şi vom avea şansa să ne minunăm împreună de cât de tâmpit şi ciudat poate să fie Omul.

NAŞTEREA OMULUI

Vom începe cu câteva întrebări care mi-au răsărit în minte...

Cum a apărut Omul? Cum a apărut primul om? Cine sau ce a făcut Omul? Dacă Omul a apărut singur, prin evoluţie, cum s-a întâmplat? Când s-a întâmplat ciudatul eveniment?

Când ajungem la aceste întrebări simple, apar problemele... Nimeni nu pare să ştie răspunsul la aceste întrebări simple. Simple, însă esenţiale nouă! Nimeni nu pare capabil să ofere o explicaţie validă, una pe care fiecare om pe această planetă să o poate înţelege fără dificultăţi!

Dacă aparţii micii părţi din cele 7,5 miliarde de oameni care are curajul să-şi pună aceste întrebări, vei descoperi că răspunsul poate fi foarte diferit de la o teorie la alta! După cum am mai spus, sunt trei mari teorii în lume şi le vom numi aici după numele lor adevărat.

Există teoria religioasă, „Creaţionismul", o teorie mistică care, prin definiţie, nu încurajează deloc gândirea logică, pe care o vom numi aici teoria Ninjaleţilor, pentru că toţi reprezentanţii acestei teorii sunt îmbrăcaţi în acele ridicole rochii de seara albe sau negre şi încearcă din răsputeri să ne facă să ne dispară banii, curajul şi gândirea logică. Adepţii acestei teorii îşi bazează „credinţele" pe o carte veche de cine ştie câte mii de ani, numită

Vechiul Testament, carte din care adepţii respectivi citează literal, cuvânt cu cuvânt! Chiar şi acum, în 2018! Ciudat!

Există o teorie ştiinţifică, „Evoluţionismul", pe care o vom numi aici teoria Tocilarilor, pentru că reprezentanţii acestei teorii sunt oameni de ştiinţă, cu universităţi şi doctorate la activ şi care, prin definiţie, sunt şoareci de bibliotecă! Această teorie, încă de când a fost formulată, a fost ca un spin mare şi ascuţit în coasta Ninjaleţilor, pentru că a dat peste cap dogmele arhaice şi a încurajat oamenii să gândească! Upssss... Blasfemie!!!!

Surprinzător, există şi o a treia teorie. Aceasta se numeşte „Intervenţionism", şi aparţine unor persoane cărora, cumva, nu le-a plăcut şi nu le-a căzut bine cele două teorii menţionate mai sus şi care susţin sus şi tare ca ambele sunt complet greşite! Obraznici ce sunt ei! Cum îndrăznesc? Noi o vom numi aici teoria Extratereştrilor, pentru că, conform acestei teorii, „cineva" în trecutul îndepărtat a vizitat planeta noastră şi i-a alterat cursul natural, aşa cum vom vedea mai târziu.

Până acum, super! Acum că ştim cu ce avem de a face, vom începe încet încetişor cu primul capitol: Naşterea Omului! În plus, vom pune cele trei mari întrebări în legătură cu originea Omului şi vom încerca să aflăm Cum, Când şi De Ce a apărut Omul!

CUM?

1. Vom începe acum cu prima teorie – Teoria Ninja

Pentru început, hai să vedem cum o putem defini. Am căutat şi am găsit în Wikipedia, prietenul nostru atotştiutor, că:

„Creaţionismul este credinţa religioasă conform căreia Universul şi Viaţa îşi au originea în acte specifice de creaţie divină, după cum sunt ele descrise în cărţile religioase."

Super! Am găsit definiţia însă nu spunea nimic despre cum a apărut Omul, nici ce înseamnă „creaţie divină", aşa că a trebuit să studiez un pic principala sursă de „înţelepciune" pe care o au Ninjaleţii. După cum spune Vechiul testament, Omul a fost făcut de o creatură atotputernică şi atotştiutoare numită Dumnezeu! Nu spune aici nimic despre cine l-a numit Dumnezeu, sau cum a ajuns să poarte numele acesta, nici dacă creatura s-a numit pe sine însuşi Dumnezeu. Mai mult, felul în care e scrisă cartea implică faptul că erau cel puţin două creaturi, ceea ce înseamnă că Omul a fost făcut de cel puţin două creaturi atotputernice şi atotştiutoare numite Dumnezeu! Asta înseamnă că Omul a fost făcut de o echipă! Asta, bineînţeles, dacă Dumnezeu nu vorbea singur în legătură cu facerea Omului... Ceea ce, între noi fie vorba, ar fi mult, mult mai ciudat...

Domnilor, să fiu cinstit, textul în sine implică faptul că erau mai mult de doi Dumnezei, ceea ce înseamnă că erau nu un Dumnezeu, nu doi, ci o mulţime de Dumnezei! Bineînţeles, acum nu contează câţi erau, pentru că noi suntem aici să aflăm cum au creat Omul, nu să-i numărăm! Vom face asta mai târziu, într-un capitol complet diferit!

Ok, să continuăm! Aceşti cel puţin doi Dumnezei au decis, din motive pe care le vom discuta mai târziu, să facă Omul. Acum, fiind atotputernici şi atotştiutori, mă gândesc că treaba a fost foarte uşoară pentru ei. Probabil că au avut un plan pe termen lung sau foarte lung, pentru că au făcut masculul primul. De ce? Păi... nimeni nu ştie de ce, chiar dacă cei cel puţin doi Dumnezei puteau face femela prima la fel de uşor! Acum, dacă stăm bine şi ne gândim, probabil de asta jumătatea masculină a acestei rase

nebune numite OM crede că nu numai are dreptul la partea leului din orice lucru sau situaţie, ci este îndreptăţită să exploateze şi să asuprească în orice fel jumătatea feminină! Da băieţi, după cum bine ştim cu toţii, această practică e aşa de veche, încât, spre marea noastră ruşine ca specie, s-a ajuns la punctul în care vedem exploatarea de gen ca pe ceva normal! Încă o dată, ruşine să ne fie!

V-aţi întrebat vreodată cum ar fi fost lucrurile dacă cartea aia ciudată ar fi spus că femeia ar fi fost făcută prima? Eu da, şi aş putea spune, fără teama de a greşi, ca lumea asta ar fi arătat mult mai bine, din simplu motiv că masculii acestei specii ciudate numite Om gândesc cu organele reproducătoare şi, mai rău, folosesc toţi muşchii corpului, în afară de cel important!

Continuând, probabil că acum nu contează de ce au făcut masculul primul, ce e făcut, făcut rămâne. Chestia ciudată este că, aşa cum spune cartea, cei cel puţin doi Dumnezei au făcut primul OM din PRAF! Da, a-ţi citit bine! PRAF! Probabil a fost un fel de praf diferit de cel din curtea mea, însă praful tot praf rămâne!

Zis şi făcut! Acum, imediat după aşa numita „naştere”, şi după ce probabil au curăţat restul de praf cu jetul, cei cel puţin doi Dumnezei au numit noua creatură Adam. De ce acest nume, nimeni nu ştie, însă probabil însemna Primul sau Numărul Unu sau, ca să fie mai uşor de ţinut minte, au folosit un nume la modă printre Dumnezeii de pe timpurile acelea!

Lucrurile au fost liniştite pentru o perioadă însă, după o vreme, pentru că Adam se simţea un pic singur şi se plictisea de moarte, ca să-l înveselească, Dumnezeii au decis să-i facă pe cineva care să-i ţină de companie. Probabil că au urmat planul acela pe termen lung şi i-au făcut o femelă, un tovarăş de viaţă şi sex. Cum de ştim asta? Simplu: dacă ar fi vrut să-i facă un tovarăş de joacă, Dumnezeii respectivi i-ar fi făcut un mascul. Ştiţi, pentru jocul de cărţi, table şi, câteodată, un meci de fotbal în doi!

Ştiu doamnelor şi domnilor, e ciudat tare! Şi acum devine şi mai ciudat, pentru că au făcut femela din, şi o să vă placă asta, o coastă a lui Adam! Acum, ca să râdem un pic, care ar fi următoarea întrebare? Exact! De ce nu din PRAF? Li s-au terminat PRAFUL acela special? De ce dintr-o coastă? De ce nu dintr-un deget al lui Adam? Sau dintr-un deget de la picior? S-au dintr-o rotulă? Sau din apendicele lui Adam? În mod sigur Adam nu ar fi spus nu, pentru că nu i-ar fi trebuit neapărat, plus că ar fi scutit specia umană de o mulţime de complicaţii!

Nu că ar conta acum, ce-i făcut, făcut rămâne! Cumva, dintr-o coastă a lui Adam cei cel puţin doi Dumnezei au făcut ceea ce putem spune că a fost o femeie frumoasă. Şi i-au pus numele Eva, probabil un alt nume la modă printre Dumnezeii feminini de pe vremurile respective. După asta nu prea ştim ce s-a întâmplat exact însă, şi asta e amuzant tare de tot, din cei doi, numai DOI, umanitatea s-a împânzit pe toată planeta! CUM de s-a întâmplat asta? De unde au ştiut Adam şi Eva cum să procreeze? De unde au ştiut cum să facă sex? Cine i-a instruit şi le-a arătat cum se face? Şi, întrebarea cea mai importantă, aţi dori cu adevărat să aflaţi răspunsurile la aceste întrebări?

Aşadar şi prin urmare... Aşa a apărut Omul în versiunea teologică a Ninjaleţilor... Voi şi, zic eu, nu numai voi, probabil găsiţi asta cel puţin un pic amuzant şi ciudat şi aveţi un milion de întrebări pe tema asta... Nu vă grăbiţi, băieţi! Toate la rândul lor...

2. Acum hai să ne uităm un pic la teoria Tocilarilor!

Aceşti băieţi, pentru că sunt cu universităţi şi doctorate la activ, chiar dacă se întrec în a descoperi lucruri vechi şi noi, sunt toţi nişte mari tocilari prin definiţie. Te rog nu te alarma şi ai un pic de răbdare!

Teoria Tocilarilor se numeşte Evoluţionism şi e bazată pe o carte scrisă de un om numit Charles Darwin! Cartea se numeşte „On the Origin of Species" şi spune că toată viaţa, aşa cum o ştim noi, s-a născut într-o baltă cu apă călduţă şi încetişor încetişor, în miliarde de ani, viaţa, într-un fel sau altul, a devenit din ce în ce mai complexă şi a evoluat înspre o specie veche de primate, care la bază au fost strămoşii Omului!

Sună complicat? Nuuu, de loc... E simplu şi clar ca apa de izvor! Sună plauzibil?... Ăăă... Nu prea...

Cinstit vorbind, habar nu am cum de au venit cu ideea asta creaţă, pentru că 4 miliarde de ani, sau mai exact, 4,45 miliarde de ani, e un timp foarte lung! Şi, între noi fie vorba, nu prea ar conta, pentru că nu toţi suntem oameni de ştiinţă cu studii grele, deci trebuie să ne concentrăm pe ceea ce putem să înţelegem. Nici înţelegerea nu ne-ar ajuta prea mult, pentru că, chiar dacă am înţelege teoria în totalitate, acum cum ne-o prezintă Tocilarii, teoria s-ar putea să fie falsă! Tocilarii au o teorie care are sens, au şi ceva dovezi care o sprijină, însă nici acum, când suntem gata să mergem pe Marte, nimeni nu ştie cum din băltoaca cu apă călduţă, în timp, a apărut Omul!

Bun, hai să vedem! Deci... în jur de 4,5 miliarde de ani în urmă, când Sistemul Solar se forma, Pământul se forma şi el... Pe timpurile acelea era numai o minge de lavă care era pocnită continuu de asteroizii care bâzâiau prin preajmă... După cum spune teoria în continuare, Pământul a avut nevoie de un miliard de ani numai să se răcească, timp în care a format şi o atmosferă care, pe vremea aceea, era foarte otrăvitoare! Apoi, cumva, viaţa a apărut, spun ei, sub forma unei bacterii foarte simple, într-o băltoacă de apă călduţă. Ca dovadă a acestei teorii, s-au găsit urme de bacterii care datează de 4 miliarde de ani! Şi asta da vechime!

Acum întrebarea este... Cum s-a născut prima dată viaţa? Nimeni nu ştie să răspundă... Şi după cum se pare, este posibil să nu aflăm niciodată... sunt teorii peste teorii şi în privinţa asta... Ca fapt divers, există şi o teorie ciudată, conform căreia Viaţa nici nu a apărut în sistemul solar, ci a fost adusă din spaţiu de un asteroid sau de o cometă sau de o planetă mult mai veche decât Sistemul Solar! Teoria asta ciudată, dacă s-ar dovedi adevărată, ar face viaţa Tocilarilor mult mai simplă şi uşoară...

Acum că ştim în mare cum a apărut viaţa conform acestei teorii, hai să continuăm! Între răcirea Pământului şi apariţia vieţii până la apariţia Hominizilor care, după cum spun băieţii ăştia, sunt stră-strămoşii Omului, mult timp a trecut şi multe chestii ciudate s-au întâmplat, chestii care nu sunt importante pentru noi aici. Ce e important este că, cumva, Viaţa a devenit din ce în ce mai complexă... Hmm... Încă o dată... Cum s-a întâmplat asta? Ce a fost în spatele acestor salturi în complexitate? Nimeni nu ştie cu siguranţă... Tocilarii spun că a fost totul un accident... Pe bune? Adică, prin mutaţii genetice, bazate pe accidente, Viaţa s-a îmbunătăţit pe sine cumva... adică multe miliarde de accidente în secvenţa corectă... Băieţi, nimeni n-o să aplece urechea la aşa ceva... De exemplu, s-a descoperit ceea ce se numeşte „Explozia din Cambrian", când milioane de specii au apărut aşa, peste noapte, judecând din punctul de vedere a vârstei Pământului. Explozie care nu poate să fie explicată deloc!

Ştiu, băieţi, ştiu... e un pic ridicol... Continuând, acum în jur de 4 milioane de ani primii hominizi, stră-strămoşii Omului, au apărut pe scena vieţii. Din ei, după cum spune teoria, prin evoluţie şi selecţie naturală, Omul a apărut ca specie! Nu prea în forma şi în felul în care suntem astăzi, însă destul de aproape.

Chiar dacă este o teorie bazată parţial pe ceea ce noi numim ştiinţa şi dovezi, nu e pe de-a întregul credibilă! Ca teorie, are mai

multe găuri decât o plasă de peşte! Pentru început, considerând cât de diferiţi suntem noi de orice altceva de pe planeta asta, care a fost mutaţia genetică care a produs primul Om? Întrebarea este relevantă, pentru că acea mutaţie trebuie să fi fost destul de mare... Enormă, ar spune unii... Şi dacă, cumva, o femelă hominidă a născut ceva complet diferit de părinţii respectivi, un prim exemplar a unei specii noi, cu cine a făcut sex şi s-a multiplicat acel prim exemplar? Întrebarea aceasta ar putea să pară simplistă şi ciudată, însă este la fel de validă ca oricare alta!

Cineva trebuie numai să arunce o privire peste ultimele descoperiri în genetică şi antropologie ca să-şi dea seama că această teorie nu e cea mai exactă, deşi este cu mult înaintea teoriei Ninja, din punctul de vedere al logicii şi al bunului simţ!

3. Cine doreşte să arunce o privire la teoria Extratereştrilor?

La prima vedere, teoria intervenţiei este foarte simplă. Este bazată cumva pe teoria Tocilarilor, însă cu câteva modificări importante... Acesta teorie a fost fondată de un domn cu voinţă şi cu mult sânge în instalaţie numit Erick von Daniken şi are, după cum vom vedea, un număr din ce în ce mai mare de admiratori. De ce oare, cineva ar putea întreba... Păi... simplu... pentru că umple găurile din teoria Tocilarilor într-un fel foarte logic, în timp ce trimite la plimbare complet teoria Ninjaleţilor. Upsss! Măi, ce îndrăzneală pe băieţii ăştia...

Acum, după cum spune teoria, Omul a fost creat de nişte băieţi deştepţi veniţi în vizită dintr-un loc diferit de planeta noastră... de unde exact, nu contează. Îi vom numi pe aceşti băieţi Constructorii, pentru că sistemului nostru ciudat de guvernare nu-i place să fie folosit cuvântul „extraterestru" prea mult. Şi îi

vom numi Constructorii din simplul motiv că, după cum reiese din această teorie, ei au creat Omul şi civilizaţia noastră din nimic şi, cumva, au construit toate monumentele megalitice ce pot fi văzute peste tot pe planeta noastră. Sună nebuneşte? Poate că da, însă dacă te gândeşti un pic cu adevărat, o să-ţi dai seama că această teorie nu sună mai ciudat decât celelalte două!

Întrebarea rămâne... Cum se face că a apărut Omul? În scrierile Sumeriene, una dintre cele mai vechi găsite pe Pământ, se spune că Omul a fost făcut de către Constructori amestecând ADN-ul primatelor cu creier şi potenţial mare care existau în acea vreme pe Pământ cu ADN-ul Constructorilor. Cu alte cuvinte, Omul a fost făcut într-un laborator de genetică, într-o eprubetă, cum se spune. Deci, Constructorii au amestecat ADN-ul lor cu cel al primatelor şi au creat specia umană!

Această teorie poate părea foarte ciudată, însă, dacă stai bine şi te gândeşti, este singura din toate cele trei teorii care explică simplul fapt că oamenii au pielea de mai multe culori. Nu o culoare, nu două, ci patru culori principale: alb, negru, galben şi roşu, plus o subculoare, maro-ul! Cum de face că arătăm aşa de diferit şi totuşi suntem din aceeaşi specie?

Cum se face că sunt oameni cu părul roşu care au pielea complet albă, care nu suporta deloc soarele? Cum se face că sunt oameni cu pielea galbenă şi ochii oblici, cu păr negru şi foarte buni la Kung-Fu? Cum se face că sunt oameni cu pielea neagră, foarte bine adaptaţi la soare, foarte sportivi şi cu penisuri babane? Sau oameni cu pielea roşie, al căror păr nu se albeşte, nu contează cât de bătrâni sunt? Sau oamenii care au pielea maro, care au norocul să aibă o piele minunat bronzata încă de la naştere?

Nu numai culorile sunt ciudate, însă mai ciudat este că toţi oamenii, fără excepţie, pot face sex împreună şi pot avea copii sănătoşi care nu sunt sterili!

Crezi că asta e o chestie mică şi neînsemnată? Gândeşte-te la asta cu adevărat... Să zicem că eşti, conform standardelor greşite şi ciudate ale societăţii în care trăim, un aborigen urât din Australia sau un pigmeu şi mai urât din Congo! Să zicem că printr-o împrejurare ciudată, se întâmplă un miracol şi reuşeşti cumva să faci o partidă de sex bun cu Paris Hilton, de exemplu. Acum, dacă nu ai purtat prezervativ sau ea nu a avut protecţie, e posibil ca ea să fi rămas însărcinată! În plus, dacă ea a decis să păstreze copilul, te vei trezi, vrând nevrând, tatăl a unui copil care este sănătos şi fertil! Asta ar fi cea mai ciudată chestie, considerând că tu şi cu Paris veniţi din locuri complet diferite şi arătaţi cumva diferit unul faţă de altul... Iată-te pe tine, un aborigen sau un om al junglei, trăind de mii de ani într-un mediu complet izolat, după cum spun oamenii de ştiinţă, gata fiind să petreci o noapte fierbinte cu orice femeie din lume şi să faci copii care vor fi sănătoşi şi fertili la rândul lor... Ca să înţelegem cât de improbabil ar fi acest fapt în mod normal, pe Naţional Geografic arătau două specii de broscuţe, care pe afară erau aproape identice, dar care erau două specii complet diferite, complet diferite genetic, şi care nu erau capabile să facă sex şi se reproducă!

Odată ce înţelegi cât de teribil este acest simplu fapt, vei începe să întrebi întrebările dure, de care toţi se tem. Cum se face că, chiar dacă arătam complet diferiţi câteodată, genomul nostru este exact la fel? Cum se face ca tu, un aborigen sau un om complet adaptat la traiul în junglă, înăuntru eşti exact la fel cu Paris Hilton? Cum se face că, indiferent de unde suntem, putem face sex unii cu alţii şi putem aduce pe lume copilaşi sănătoşi şi fertili?

Ştiu băieţi, ştiu... e foarte ciudat... Şi totuşi, mai ciudat ca orice este faptul că mai sunt cel puţin două specii pe planeta noastră care se comportă exact la fel! Le-aţi ghicit? Nu încă? Bine, vă voi ajuta un pic... Câinii şi caii!

Există o mulţime de feluri de câini. De la câinii mari de pază, trecând prin câinii de talie obişnuită pe care îi vedem în fiecare curte până la câinii mici de casă. Au zeci de forme, culori şi mărimi. Unii cu blană lungă sau scurtă, cu sau fără coadă sau cu ochii de diferite culori. Totuşi, noi îi recunoaştem instantaneu ca fiind câini, chiar dacă unul este un ghem de blană de 15 cm lungime şi celălalt este un câine de paza de 60 kilograme, adică pot arăta ca specii complet diferite! Mai mult, toţi, cu excepţia situaţiilor în care nu se potrivesc ca mărime, pot face sex între ei şi pot da naştere la căţeluşi sănătoşi şi fertili!

Întrebarea cheie aici este: Cum se poate aşa ceva? Păi, e simplu... toţi câinii aparţin aceleiaşi specii şi sunt aşa diferiţi pentru că Omul i-a reprodus, selecţionat şi ameliorat voit să arate şi să se comporte diferit, în concordanţă cu nevoile sale! Aceiaşi situaţie o întâlnim şi la cai: cu toţii ştim că sunt zeci de feluri de cai, de la ponei până la caii grei de tracţiune. Toţi sunt produsul selecţionării şi ameliorării făcute de Om, aceste practici continuând cu aceeaşi amploare în zilele noastre şi aici în Irlanda!

Acum e acum, pentru că vine o întrebare teribilă... Cine o poate ghici? Hai băieţi, că e simplu... Dacă omul a ameliorat şi selecţionat toate felurile de cai şi de câini pentru uzul său personal, CINE a ameliorat şi selecţionat Omul şi din ce motiv? Cine a avut nevoie de 5 feluri de Oameni?

Detaliile pot fi învăţate de către oricine care are un pic de voinţă şi de curaj şi nu se teme de o idee nouă, din nişte cărţi care se numesc „The Earth Chronicles", scrise de un domn numit Zecharia Sitchin, care a studiat timp de 30 de ani, şi da, ai citit corect, 30 de ani, scrierea cuneiformă şi a tradus tot ce a putut găsi la îndemână. Doamnelor şi domnilor, v-aş ruga să încercaţi să le citiţi pe toate pentru că, dacă numai jumătate din ceea ce scrie acolo este adevărat, pot să vă spun că noi oamenii suntem cei mai

mari idioţi care există în acest moment în tot Universul... Din păcate, acest domn nu mai este printre noi, însă cărţile lui pot fi citite şi se pot comanda online... Citiţi şi vă minunaţi...

CÂND?

Acum că avem o idee asupra felului în care a apărut Omul, hai să mergem mai departe şi să aflăm când s-a întâmplat ciudatul eveniment! Din nou, vom arunca o privire asupra celor trei mari teorii şi vom vedea cu ce fel de răspunsuri ciudate şi amuzante au venit de data asta... Vom începe cu prima teorie...

1. Teoria Ninjaleţilor

Când a fost făcut Omul?

Păi, la această întrebare simplă poate să răspundă oricine care a citit cartea aia ciudată pe care se bazează teoria Ninjaleţilor. În acea carte scrie clar că Omul a fost făcut în a şasea zi a facerii lumii! Bine, a şasea zi, însă, între noi fie vorba, considerând cine a făcut Omul, răspunsul este surprinzător de imprecis. Când a fost a şasea zi? Bineînţeles, între a cincea şi a şaptea zi, însă CÂND anume? Indiferent cât de mult am căutat în cartea Ninjaleţilor, nu am putut găsi nimic mai precis, aşa că am fost nevoit să caut răspunsul online...

Şi, după o căutare îndelungată, am găsit! Pe un site „oficial" Ninja, am găsit data „exactă" când Adam a fost făcut din „PRAF". Scrie acolo că Adam a fost făcut exact între anii 9000 ÎH şi 5000 ÎH, pentru că, din motive absolut obscure, Adam nu ar fi putut să fie făcut nici înainte nici după aceste date... Deci, Omul nu este mai bătrân de 11000 de ani şi nici mai tânăr de 7000 de ani...

Super! Între noi fie vorba, nu este cea mai precisă estimare din lume... Nici metoda de calcul a acestei estimări în timp nu este specificată, însă, ca la orice altceva când vine vorba de Ninjaleţi, trebuie să ai „încredere" în ei şi să „crezi şi să nu cercetezi"!!! Ştiu... chestia asta e ciudată şi începe să nu mai fie aşa de amuzantă pe cât pare...

2. Teoria tocilarilor

Când a apărut Omul pe scenă?

Aici este punctul în care situaţia devine interesantă şi complicată în acelaşi timp. Nu numai ca Tocilarii nu ştiu când, dar nu ştiu nici din ce subspecie de pre-OM, Omul de astăzi a originat. Asta pentru că, se pare, au fost mai multe. Au fost Cro-Magnon, au fost Neanderthal şi, dintr-odată, o nouă subspecie de pre-Om a fost descoperită în Siberia, numită Denisovan. Acum ar fi posibil ca Omul să fi originat din toate cele trei subspecii. Sau, cele trei subspecii să fi derivat dintr-o specie mult mai veche de pre pre-OM, care a devenit diferită în timp, datorită poziţiei geografice. E foarte complicat totul, însă tot nu ne spune nouă când a apărut Omul pe scenă!

Aşa cum putem vedea, Tocilarii au de furcă... Nu au o viaţă uşoară, însă au făcut tot posibilul! Au găsit rămăşiţele unor oameni vechi pe toate continentele, le-au datat şi au construit o hartă în timp a evoluţiei Omului, aşa cum o înţeleg ei. Deci, cele mai vechi rămăşiţe a Omului au fost găsite în estul Africii şi au fost datate ca având în jur de 50000 de ani. Mă aşteptam la o valoare mai apropiată de cea a Ninjaleţilor, însă, după cum spun Tocilarii, aceste valori sunt demonstrate ştiinţific şi nu fantezii ciudate de gen „Halloween". Oricum, acei oameni ale căror rămăşiţe au fost găsite nu ar fi arătat ca noi deloc. Ar fi fost urâţi şi foarte ase-

mănători cu maimuţele, însă fiziologic ar fi fost cât de aproape se poate de Omul de azi.

Totul super până acum, însă mă întreb... Cum se face că au evoluat în felul ăsta? Cum se face că au evoluat în felul ăsta aşa de repede? Ce anume i-a făcut să evolueze? Tocilarii spun că evoluţia este realizată prin mutaţii genetice şi selecţie naturală... Asta e o idee bună, însă cine sau ce a cauzat mutaţiile? Care a fost forţa care a provocat evoluţia? Ca răspuns, Tocilarii spun că inteligenţa este cheia... pentru că în timp, viaţa devine din ce în ce mai inteligentă, şi, prin urmare, evoluează... S-ar putea să fie aşa, însă, crocodilii de exemplu, care au fost prin preajmă în ultimele 200 milioane de ani, sunt neschimbaţi şi nu devin mai inteligenţi pe zi ce trece! Nu numai ei, ci şi rechinii sunt în aceiaşi situaţie: în 400 de milioane de ani s-au schimbat foarte puţin şi, chiar dacă sunt cei mai buni vânători ai mării, cu siguranţă nu sunt o specie alcătuită din genii...

După cum putem vedea, teoria Tocilarilor are neajunsuri... Din acest motiv teoria Extratereştrilor intră pe scenă...

3. Hai să vedem ce spun Extratereştrii când vine vorba de timpurile când Omul a fost creat!

Acest domn Zacharia Sitchin, care a studiat singur scrierea cuneiformă şi a făcut o traducere a lor diferită de cea folosită de Istoria şi Arheologia oficială din zilele noastre, spune că Omul a fost făcut prin inginerie genetică. Pur şi simplu! Din primatele Pământului, care, pe timpurile acelea, se jucau cu banana şi cu nucile de cocos prin copaci însă aveau potenţial, plus ADN-ul propriu, Constructorii au creat o specie mai inteligentă decât cea cu care au început experimentele. Asta înseamnă că Omul a fost făcut de Constructori în acelaşi fel în care cercetătorii din ziua de

azi ajută doamnele care nu pot avea copii în mod natural. Tehnologia există deja în marile laboratoare genetice ale lumii. Gândiţi-vă un pic: dacă noi, după numai câteva secole de progres tehnic, avem această tehnologie, ce ar fi putut să facă Constructorii, dacă aveau o tehnologie spaţială acum 445000 ani în urmă...

Şi totuşi, nu avem răspunsul la întrebarea iniţială... Când a fost făcut Omul? În textele sumeriene scrise în cuneiformă se spune că Omul a fost creat în jur de 300000 de ani în urmă în sud-estul continentului pe care acum îl numim Africa. Sună asta ca o idee nebunească? Nu prea... Aduceţi-vă aminte că Sumerienii, pe timpurile alea îndepărtate, ştiau mai multe despre Sistemul Solar decât ştiam noi, „oamenii moderni", numai o sută de ani în urmă... Cum de le ştiau? Mai mult decât atât, ştiau asta când noi, „oamenii moderni şi inteligenţi", trăiam ca animalele, ne târam în noroi şi ne omoram între noi, convinşi fiind că Pământul este plat...

Băieţii ăştia nu se joacă! Se pare că au o problemă cu transformarea Hominizilor în Om! Ideea este că, după cum spun Extratereştrii, nu a fost timp îndeajuns pentru această transformare în ritmul normal, natural. Pentru a demonstra această idee, eu aduc pe scenă armele grele ale ştiinţei: Arheologie, Astronomie, Lingvistică, Antropologie, Geologie şi Genetică Umană. Ei încearcă să demonstreze că Omul într-adevăr a evoluat din vechii hominizi, însă cu ajutor din afară! Ei sunt de acord cu Tocilarii până la un punct, în timp ce desconsideră teoria Ninjaleţilor din start, ca pe o fantezie de prost-gust pentru speriat copiii, gen „Bau Bau!"

Perfect! Acum că ştim când Omul a fost făcut sau când a evoluat, hai să îndrăznim să punem a treia întrebare: DE CE? Sincer, această întrebare mă sperie un pic, pentru că marea noastră majoritate nu s-a gândit vreodată la ea sau la necesitatea

ei! Şi totuşi, întrebarea este relevantă, pentru că răspunsul la ea ne va duce la ultima şi cea mai importantă întrebare: CE ESTE, de fapt, OMUL? Întrebare la care voi încerca să răspund, aşa cum văd eu, spre sfârşitul acestei cărţi!

DE CE?

De ce oare a fost făcut Omul sau de ce a evoluat aşa? E o întrebare foarte dură, şi adevăratul răspuns este probabil pe măsură. Aici vom trece din nou în revistă cele trei teorii şi vom vedea cât de amuzante şi ciudate sunt ele de fapt!

1. Teoria Ninjaleţilor

Teoria asta e amuzantă şi, după cum vom vedea, nu într-un fel pozitiv... pentru că, indiferent cât am căutat, în cartea principală a Ninjaleţilor putem găsi un singur motiv pentru care cei cel puţin doi Dumnezei au făcut Omul. Acest motiv ciudat ar fi că Omul a fost creat ca să fie un fel de Administrator al Pământului! Deci, la bază, Omul ar fi un fel de îngrijitor lăsat în urmă să aibă grijă de această planetă, ceea ce înseamnă că Dumnezeii s-au chinuit aproape o zi întreagă, chiar înaintea binemeritatei pauze, să creeze ceva ce ar avea, teoretic, grijă de ceea ce ei au creat! Hmmm... Asta sună ciudat până şi pentru mine, aşa deschis ideilor ciudate cum sunt eu... Apropo, ca o paranteză, dacă prin absurd Ninjaleţii ar avea dreptate aici, atunci ar fi cam jale pentru noi oamenii, considerând că aproape am distrus Planeta pe care o aveam în grija noastră!

Am încercat mai mult să găsesc un motiv mai logic şi mai bun pentru care Omul a fost creat, însă fără succes. Este acolo o

mulţime de vorbăraie despre cum a fost făcut, chiar şi materialul din care a fost făcut este menţionat, însă nu am găsit un motiv care să fie logic şi clar. Chestie care, între noi fie vorba, denotă un comportament nedemn de cei cel puţin doi Dumnezei, considerând că sunt atotputernici şi atotştiutori! Considerând aptitudinile de mai sus, ce nevoie ar avea Dumnezeii respectivi de un majordom?

De ce au creat Dumnezeii pe Om? A fost Omul proverbiala cireaşă de pe tort? A fost el încoronarea muncii şi a realizărilor de până atunci? A fost făcut Omul pentru că există o adevărată nevoie de el? Sau dintr-o toană? Sau dintr-o nevoie imensă de a fi linguşiţi şi adulaţi? A fost făcut Omul ca pe ceva mai bun calitativ decât tot ce a fost făcut până la el? Aceste întrebări sunt relevante, pentru că trebuie să fi fost un motiv cu adevărat întemeiat pentru care au făcut Omul, simplu pentru că nu l-au făcut oricum, ci l-au făcut după imaginea lor! Asta înseamnă că l-au făcut să semene cumva cu ei însă a ieşit într-un fel inferior, ori pentru că ceva lipsea ori pentru că a fost proiectat să fie aşa de la început! Luând asta în considerare, întrebarea care se pune este: În imaginea cărei părţi al Dumnezeilor a fost făcut Omul? În imaginea codului lor genetic, al Omului fiind mai puţin sofisticat? Sau poate, în imaginea corpurilor celor cel puţin doi Dumnezei? Asta înseamnă oare că Omul arăta ca Dumnezeii, care erau umanoizi la înfăţişare? De ce umanoizi? De ce forma primatelor pământului şi nu, să zicem, forma unui delfin? Sau a unei insecte? Mai mult, arăta Omul ca Dumnezeii cu pricina, însă era un pic mai urât, mai păros şi, să zicem, cu penisul mai mic? Sau, poate, Omul a fost făcut în imaginea minţilor Dumnezeilor? De asta suntem capabili să folosim numai 10% din capacitatea creierului nostru, având impusă o limită artificială în funcţionarea lui, limită pe care avem capacitatea s-o depăşim voit, în timp sau prin accident? Sau, poate

Omul a fost făcut în imaginea esenţei lor, a „sufletului" lor, însemnând că la bază Oamenii sunt la fel cu Dumnezeii respectivi, având aceleaşi calităţi şi capabilităţi, fiind nimic altceva decât nişte mini-Dumnezei în formare???

Următoare întrebare ar fi de ce cei cel puţin doi Dumnezei s-au mai chinuit să mai facă Omul? De ce nu s-au oprit la a cincea zi? Fiind atotputernici şi atotştiutori, Dumnezeii ar fi putut face săptămâna din şase zile, în loc de şapte, nemaiavând nevoie de Om! Fiind făcut în imaginea proprie, Omul nu putea fi făcut perfect, judecând după acţiunile şi moralitatea Dumnezeilor descrişi în cărţile Ninjaleţilor! Mai mult, un atotputernic şi atotştiutor Dumnezeu ar fi avut capacitatea de a prevedea şi de a şti de la început că o să distrugem tot ce atingem şi că o să facem prăpăd în jurul nostru! Ştiind asta, de ce s-au mai complicat? Fără OM, această planetă ar fi curată, perfectă şi nepoluată, o insulă plină de viaţă şi echilibru într-un Univers care este, spun Ninjaleţii, pustiu şi gol!

Ştiu, doamnelor şi domnilor... Nu are niciun sens... Nu cred că ăsta e răspunsul, pentru că nu are logică... Hai să vedem ce spun Tocilarii în legătură cu această problemă.

2. Teoria Tocilarilor

Din nefericire, când se ajunge la întrebarea DE CE?, teoria tocilarilor nu ne poate ajuta prea mult. Conform acestei teorii, Omul s-a întâmplat pur şi simplu, fiind nimic altceva decât un accident genetic, o mutaţie la întâmplare, un produs surprinzător al vieţii pe planeta noastră! Nimic ieşit din comun, doar o specie normală de mamifere, care trece prin fazele normale, care se multiplică nebuneşte şi fără control conştient şi care încearcă din răsputeri să nu devină o specie dispărută! Deci, nu avem altceva

de făcut decât să adresăm întrebarea aceasta Extratereştrilor, în speranţa că ei vor avea vreun răspuns mai interesant şi mai amuzant!

3. Teoria extratereştrilor

Băieţi, acum e acum! De-abia acum devine interesant, pentru că această teorie este singura care ne dă un răspuns logic la întrebarea noastră. Deci, de ce a fost creat Omul?

După un studiu rapid al teoriei, teorie bazată pe studiile unor băieţi cu adevărat curajoşi şi cu sânge în instalaţie, începând cu Erick von Daniken, trecând prin cărţile şi traducerile lui Zacharia Sitchin şi prin munca super pe care a depus-o Lloyd Pye, putem concluziona că Omul nu a apărut la întâmplare, nici nu a fost făcut dintr-o toană de nişte Dumnezei cu mari probleme emoţionale. Nu, Omul a fost creat dintr-un motiv bine întemeiat şi dintr-o nevoie stringentă. S-ar putea să vă şocheze ideea, însă Omul a fost creat simplu din nevoia unor noi braţe de muncă care să înlocuiască Constructorii epuizaţi din minele de aur ale vechii Africi! Deci Omul a fost creat, folosind ADN-ul primatelor cu creier mare ale Pământului şi ADN-ul Constructorilor, în laborator, cu un singur ţel: ca pe o armată de „roboţi" biologici, care să poată înlocui Constructorii în munca lor teribilă din minele lor de aur!

Aşa... Deci, este posibil să credeţi că asta e o idee tâmpită... Şi poate că este, însă vă invit să gândiţi cu adevărat. Dacă tu, dragă cititorule, ai avea o treabă istovitoare de făcut, departe de casă şi în condiţii teribile şi considerând că ai avea tehnologia, ai crea o rasă de maşini biologice inferioare ţie, din ce ai avea la îndemână, ca să-ţi uşureze munca? Ai crea-o din ce forme de viaţă ai găsi în preajmă care sunt compatibile cu genele tale?

Tu, dragă cititorule, ştii foarte bine, la fel ca mine, că acesta e o întrebare fără rost... Omul îşi exploatează fericit propriii semeni, din propria specie, zi de zi, şi mai şi doarme fericit după aceea! Omul, fiind o creatură leneşă până la extreme, fără îndoială că ar crea o rasă de lucrători primitivi care să-l scutească de dificila şi plicticoasa muncă fizică, lăsându-i timp să se dedice chestiilor care îi plac cel mai mult: o viaţă petrecută lenevind pe plajă, făcând sex, cu petreceri zilnice şi cu mâncărică şi băuturică cât încape... Acum, ca o paranteză, de ce credeţi că încercăm aşa din răsputeri să construim roboţi?

Deci, dacă Omul ar face-o, de ce nu şi Constructorii? Între noi fie vorba, nu suntem cele mai bune şi mai grijulii fiinţe de pe această planetă, motivul fiind că am fost făcuţi să arătăm, să gândim şi să ne comportăm în acelaşi fel cu Constructorii! Acum nu trebuie să crezi aşa ceva: dacă ai sânge în tine, uită-te bine la persoana proprie şi la oamenii din împrejurul tău şi, dacă nici acum nu eşti convins, studiază cărţile de istorie care sunt baza teoriei Ninjaleţilor! Studiul ar fi cu adevărat necesar, pentru că, şi o să vă placă asta, fondatorii teoriei Extratereştrilor au studiat exact aceleaşi cărţi! Mai mult, vă aduceţi aminte de ce spuneam mai devreme în legătură cu numărul dumnezeilor? Fiţi atenţi un pic: aceleaşi cărţi de istorie spun că dumnezeii aceia nu erau dumnezei deloc, ci erau echipajul primei nave spaţiale care a aterizat pe Pământ... Şi nu erau unul sau doi, ci totalizau un echipaj de 600 de persoane!

Fiţi atenţi pentru un moment, pentru că aceşti băieţi s-ar putea să aibă dreptate! Dacă ne uităm bine la noi şi împrejurul nostru, vom descoperi că nu prea aparţinem aici pe această planetă pe care o considerăm a noastră! Ştiu că sună nebuneşte, însă vă rog să vă gândiţi la asta un moment! Dacă teoria asta este numai pe jumătate adevărată, înseamnă că noi am fost făcuţi din

ADN-ul primatelor de pe Pământ amestecat cu ADN-ul Constructorilor. Dacă a fost aşa, înseamnă că ADN-ul Constructorilor a fost şi încă este dominant, ceea ce înseamnă că noi suntem străini pe această planetă! Nu prea ne potrivim aici! De exemplu, suntem fizic prea slabi în comparaţie cu orice animal terestru de aceeaşi mărime şi greutate. Comparat cu orice primată de aceeaşi dimensiune, noi suntem nişte slăbături fără vlagă. Un alt exemplu, mai ciudat, este faptul că putem să vorbim, aptitudine nemaiîntâlnită pe toată planeta! Mai mult, suntem prea deştepţi, comparat cu orice alt animal de pe planetă... acum ştiu că nu pare ceva ieşit din comun, însă gândiţi-vă, suntem prea deştepţi, chiar dacă ne folosim numai 10% din capacităţile creierului nostru! Acum, următoarea întrebare ar fi... De ce sunt limitate creierele noastre? Mă gândesc că dacă am fi evoluat natural această limită nu ar exista... Dar, pentru că limita există, o altă întrebare care se pune este: sunt creierele primatelor actuale limitate şi ele? Dacă da, de ce ar fi limitate? Dacă nu sunt limitate, de ce ele îşi pot folosi tot creierul şi oamenii pot folosi numai vreo 10%?

Ştiu băieţi, ştiu... o grămadă de întrebări şi prea puţine răspunsuri... suntem inutili şi nu avem habar...

Deci... acum că am trecut prin toate teoriile şi am realizat cât de nătângi putem fi şi cu ce cretinisme poate să ne alimenteze sistemul actual, vom continua cu capitolul următor, în care vom descrie Omul şi Natura umană.

CAPITOLUL DOI.
NATURA OMULUI

Cum este omul? Care este natura lui? Este Omul bun sau rău? Este Omul „Frumoasa" sau „Bestia"? Cum se face că omul este aşa cum este? Ştiu, băieţi... nimeni nu ştie răspunsurile la aceste simple întrebări. Oriunde cauţi, găseşti o mulţime de filozofie apoasă şi o grămadă de „bla bla bla" pe acest subiect, însă nu răspunsuri definitive. Nimeni nu le are! Deci, dacă toţi băieţii ăştia deştepţi nu au putut răspunde până acum, este posibil ca ei să fi încercat din direcţia greşită. Asta mai înseamnă că nici noi nu prea avem şanse, însă noi vom încerca oricum! Cu asta în minte, am studiat un pic cele trei teorii însă, din păcate, asta nu prea a ajutat. Prin urmare, nu-mi rămâne altceva de făcut decât să le descriu aici pentru voi şi, spre sfârşitul cărţii, voi încerca să descriu o idee nouă găsită, unde altundeva în zilele noastre, pe Internet!

1. Teoria Ninjaleţilor

În această teorie, găsim o idee cel puţin ciudată. Se spune aici că Omul, dintr-un motiv obscur descris într-o carte veche şi care implică existenţa unui şarpe vorbitor şi a unui măr, este „păcătos" prin definiţie. Mai mult, orice persoană care trăieşte astăzi pe Pământ este o „păcătoasă", şi asta nu pentru că a păcătuit o dată sau de două ori sau zilnic, ci pentru că a fost născută aşa!

Deci, asta înseamnă că orice copilaş nou-născut este un „păcătos”! Hmmm... Ninjaleţii ăştia sunt ciudaţi tare de tot... pe bune acum...

După citirea acestui paragraf, un om normal va spune: „Ideea asta e tâmpită rău!” Şi omul respectiv ar avea mare dreptate! Asta pentru că această idee este greşită prin definiţie, şi în mai multe feluri. Prima dată, subminează ideea de a fi creaţi după chipul şi asemănarea celor cel puţin doi Dumnezei, aşa cum spun Ninjaleţii! Erau Boney and Clyde făcuţi după imaginea lor? Au fost faptele lui Hitler imaginea faptelor lor? Eu sincer sper că nu! În mintea mea un Dumnezeu este o creatură atotputernică şi atotştiutoare care este „bună” prin definiţie! Prin „bună”, înţeleg faptul că această creatură este generoasă, bună, iertătoare, care ajută şi care are ca emoţie de bază IUBIREA! Nu nevoia de adulaţie, răzbunare şi mânie! IUBIRE! Dacă acolo pe undeva există vreun Dumnezeu care nu îndeplineşte aceste simple condiţii, nu vreau să fiu asociat în niciun fel cu el sau cu specia lui!

A doua oară, înseamnă că o persoană oarecare, fiind născută „păcătoasă”, vine deja cu bagaj, adică cu predispoziţia pentru păcat! Mai mult, fiind păcătoasă de la naştere înseamnă că, cumva, a păcătuit înainte. Cum aşa? Unde a putut păcătui un copil nou-născut? El trebuie să vină de undeva, dintr-un timp sau loc unde a păcătuit, probabil din încarnarea precedentă, deja cu probleme... Upssss... am uitat... ideea încarnării nu prea e pe placul Ninjaleţilor...

Ideea este că el vine pe lumea asta deja păcătos, ceea ce înseamnă că, cumva, a fost un băiat obraznic înainte de asta! Dacă e aşa, este posibil ca să-i fi plăcut să fie obraznic, şi să fi venit aici să facă mai multe obraznicii! Acum, dacă toată lumea e aşa, nu mă miră că Omul e aşa o nereuşită!

A treia oară, ideea asta creează o situaţie ciudată, în care o persoană nu înţelege că este complet responsabilă pentru orice

acţiune pe care o face! Dacă o persoană este crescută cu ideea asta ciudată în minte, este posibil să nu-i pese prea mult de aşa-zisa „moralitate umană modernă”! „Dacă toată lumea îmi spune că sunt un păcătos fără să fi făcut nimic rău, să vă ia naiba pe toţi! Am să mă duc şi am să păcătuiesc mai mult! Ce ar putea să fie diferit?”

Ştiu că acesta este un fel simplist de a spune lucrurilor pe nume, însă credeţi-mă, marea majoritate a oamenilor nu se deranjează să studieze şi să înţeleagă problema în totalitatea ei, şi iau lucrurile aşa cum par la prima vedere!

E ceva cu adevărat greşit când vine vorba de această teorie, pentru că nu poate explica cum Omul, fiind păcătos încă de la naştere, este capabil de acte de pur altruism, acte care sunt reflexe şi nu gândite, acte care surprind şi dau speranţă Umanităţii! Câteodată vedem persoane care fac chestii complet nebuneşti, nu pentru ei înşişi, ci pentru alţii, complet străini, fără să se gândească la siguranţa personală! Am asistat personal la o astfel de scenă într-o noapte de iarnă, când un om al străzii din Dublin a sărit direct, îmbrăcat fiind, în apa îngheţată a râului Liffey, ca să salveze o persoană care căzuse în apa îngheţată! Fără frânghie de siguranţă, fără colac de salvare, a sărit îmbrăcat în apă şi a salvat o persoană pe care nu o ştia de la o moarte sigură!

Din punctul meu de vedere, acţiunile acelui domn nu au fost cele ale unui păcătos din naştere! Ele au fost acţiunile unei persoane cu inima pură, indiferent de ce prostii debitează Ninjaleţii!

După cum uşor se poate vedea, aici şi în viaţa de zi cu zi, teoria Ninjaleţilor nu poate explica natura Omului! Pentru asta, noi vom începe paragraful următor, în care vom vedea ce idei trăznite au Tocilarii!

2. Teoria Tocilarilor

După cum spune această teorie, Omul doar s-a întâmplat! Fără Dumnezei ca în teoria Ninjaleţilor şi fără Constructori ca în teoria Extratereştrilor! Într-o zi, printr-o mutaţie şi un accident genetic, o femelă de hominid a dat naştere la ceva ce nu mai era hominid... o specie nouă s-a născut... Omul!

Deci, fiind născut din hominizi, Omul a moştenit toate calităţile lor genetice, spiritul lor de familie, bunătatea şi gentileţea către cei mici şi neajutoraţi şi respectul faţă de natură în general, însuşiri comune cu toate animalele Pământului! Nu-i aşa?

În teorie, da! Practic, nu prea... Şi asta pentru că, nu contează cât de nervos şi flămând un animal este, nu va fi niciodată la fel de crud cum poate să fie Omul! Indiferent cât de înfometat un animal devine, va ucide numai cât este nevoie pentru a se sătura, şi nu mai mult! Nu va ucide pentru plăcere, sau pentru sport, sau pentru profit sau alte motive cretine pentru care omul ucide în zilele noastre! Nu contează cât de crud un animal îţi poate părea la prima vedere, niciodată nu va fi capabil de un Birkenau sau de un Auschwitz sau de oricare lagăr de exterminare! Nu va fi niciodată capabil de segregaţie, ură rasială şi apartheid bazat pe culoarea pielii! Şi acestea sunt numai vârful gheţarului plutitor, când e vorba de cruzimea Omului!

Oricine poate vedea cu uşurinţă problema de aici! După cum spun Tocilarii, Omul este produsul mediului înconjurător! Ca un produs al şansei ce este, Omul are toate calităţile şi defectele pe care le are orice animal! Poate să fie bun sau rău, depinzând de circumstanţe şi de educaţia primită! Mai mult, Omul, fiind singurul animal care are o inteligenţă tehnologică şi poate percepe şi măsura timpul, ar trebui să se poată ridica deasupra acestor

caracteristici care îl definesc, şi în acelaşi timp, să aibă grijă de colegii săi de planetă, mai puţin inteligenţi!

Se întâmplă aşa? Ăăăă... Nu prea... e de fapt invers... Nu numai că Omului nu-i pasă de viaţa planetei nici cât negru sub unghie, dar în foamea şi lăcomia lui după mai mult şi mai bine, după slujbe şi bani, îşi uită locul pe care îl are în lanţul vieţii! Omul distruge mediul înconjurător şi, în felul acesta, sute de specii dispar în fiecare an!

Aşa cum ne putem da seama cu uşurinţă, teoria Tocilarilor nu poate explica natura Omului, pentru că nu poate explica teribila cruzime pe care o are împotriva semenilor săi şi împotriva celorlalte forme de viaţă! Răspunsul la această ghicitoare este teribil de alunecos, aşa cum vom vedea în partea următoare.

3. Teoria extratereştrilor

Este Omul bun sau rău? Bună întrebare! Hai să vedem...

Sute de mii de ani în urmă, Constructorii au venit aici să caute aur! Când s-au săturat de muncă fizică au creat o specie de fiinţe inferioare lor, având un singur şi simplu scop: să muncească în minele de aur ale Constructorilor!

Judecând după folosinţa pe care au dat-o creaţiei lor, nu cred că au dat aşa mare importanţă moralităţii acesteia! Omul a fost făcut să lucreze în mină, deci, pur şi simplu, moralitatea nu a fost necesară!

Totuşi, după cum spun Extratereştrii, Constructorii au făcut Omul după chipul şi asemănarea lor! Cineva ar putea întreba: care ar fi imaginea respectivă? Omul arată ca ei sau se comportă ca ei? Am putea afla uşor cum arătau ei, din cilindrii cu imprimeuri negative care îi reprezintă şi pe care le găsim în mai toate muzeele lumii... sau am putea deduce cum arătau din zecile de mii de

descrieri aflate pe tăbliţele cu cuneiforme din care numai 10% au fost traduse şi analizate... 10%... în 2018... Apropo... ce ne opreşte să aflăm?

Răspunsul la întrebarea aceasta este simplu: Lenea, care ne caracterizează pe toţi, lipsa de voinţă, vechea „crede şi nu cerceta" zicală, favorita Ninjaleţilor şi, peste astea, dificultatea pe care o are ştiinţa „modernă" de a accepta noi sau în cazul nostru, vechi, teorii şi idei!

Dacă cumva am fost făcuţi să ne comportăm ca ei, atunci avem o scuză. Cum aşa? Păi, judecând din prisma moralităţii de azi, Constructorii nu erau cei mai buni... Erau mincinoşi, se luptau pentru putere şi aveau familii foarte ciudate, în care fraţii se luptau între ei, câteodată până la moarte! Erau ucigaşi şi criminali şi se angajau în relaţii sexuale în familie ca şobolanii, incestul fiind considerat un lucru normal la ei!

Deci, în afara faptului că aveau înaltă tehnologie şi că au creat Omul, nu aveau nimic special. Probabil că am putea găsi tipul lor în toate puşcăriile lumii, şi dacă suntem cinstiţi cu noi, nu numai în puşcării... Şi, dacă am fost făcuţi într-adevăr să ne comportăm ca ei, atunci putem să ne felicităm, pentru că n-o ducem deloc rău!

Şi totuşi, chiar dacă erau suciţi şi ciudaţi din punctul nostru de vedere, înainte să dispară ne-au lăsat nişte îndrumări. Ei ştiau că, să putem supravieţui ca specie, vom avea nevoie de un fel de legi şi coduri morale, nişte limite mai bine spus. Prin urmare ne-au dat primele concepte ale moralităţii, pe care toate sistemele de lege din lume se bazează! Toate, fără excepţie! Băieţi, acum e acum... am o simplă întrebare pentru voi... Care credeţi voi că au fost acele concepte? V-aţi întrebat vreodată de unde vin cu adevărat aşa zisele „legi" ale noastre?

Continuând, vom întreba din nou... Care este natura umană? De ce alternăm între acte de extremă brutalitate şi cruzime şi acte frumoase de total şi complet altruism, fiind capabili să jertfim totul, incluzându-ne pe noi înşine, pentru alţii?

După cum se poate vedea, nicio teorie nu poate explica această chestie ciudată şi nebună care este Omul... Şi totuşi... Cred că Omul este bun în mod inerent! Da, după ce am terminat de spus totul, natura umană străluceşte şi va străluci întotdeauna, pură! Nu suntem buni pentru că nişte Dumnezei ciudaţi ne-au făcut din praf, sau pentru că am evoluat aşa singuri, sau pentru că ne asemănăm cu Constructorii, creatorii noştri! Cred că suntem cei mai „buni" şi cei mai „răi" dintr-un motiv complet diferit, despre care o să vorbim mai spre sfârşitul cărţii, când vom încerca să răspundem la întrebarea supremă: Ce este, de fapt, Omul?

CAPITOLUL TREI.
RELAŢIILE OMULUI

Ştiu băieţi, acesta este un subiect cel puţin ciudat. Şi e ciudat pentru că, în general, oamenii nu sunt buni când vine vorba de relaţii. Cei mai mulţi dintre noi nu suntem deloc buni la ele. Există şi cei câţiva dintre noi care sunt efectiv terifiaţi de relaţii. De ce este aşa, nimeni nu ştie, chiar dacă singurul lucru pe care îl facem noi toţi, toată viaţa, este să căutăm relaţia ideală care dă sens vieţii noastre. Ca să aflăm de ce suntem aşa, vom examina toate relaţiile posibile ale Omului şi felul în care noi le abordăm de obicei. Şi ca să facem asta mai bine, vom împărţi problema în trei categorii mari, apoi le vom lua pe rând, una câte una.

Acum, dacă eşti gata, vom începe cu prima relaţie, cea mai simplă...

1. Relaţia Omului cu sine însuşi

Ştiu că titlul paragrafului sună bizar! Mai bizar decât tot ce am spus până acum aici, aş putea spune, însă, atunci când vorbim despre relaţii, întrebarea cea mai mare care se pune este: de ce oare avem aşa de mari probleme în legătură cu relaţiile noastre? Şi răspunsul, doamnelor şi domnilor, este destul de simplu... pentru că nu suntem într-o bună relaţie cu propria noastră persoană! Încă o dată, ştiu că sună un pic prosteşte, însă, acolo

înăuntrul nostru, noi toţi ştim asta. Fiecare din noi, la sfârşitul unei relaţii, se întreabă: de ce oare? De ce oare am făcut asta, sau de ce oare a făcut cealaltă persoană ce a făcut? De ce oare persoana pe care o iubeam a plecat? De ce el sau ea mi-a dat papucii?

Răspunsul simplu ar fi că asta s-a întâmplat pentru că ţie nu-ţi place cu adevărat de tine. Ştiu, şi asta sună ciudat, însă te invit să gândeşti un pic la problema asta. Îţi place de tine cu adevărat? Îţi place de corpul tău şi în acelaşi timp, de felul în care eşti ca persoană?... NU... Aşa am zis şi eu... Nu numai că nu-ţi place de tine aşa cum eşti, însă eşti incapabil să te accepţi pe tine aşa cum eşti tu cu adevărat! Acum gândeşte-te şi la asta: dacă tu însuţi nu te placi şi nu te accepţi aşa cum eşti, cum ar putea altcineva să te placă şi să te accepte aşa cum eşti?

Acum probabil că, după o scărpinare temeinică în cap, te vei întreba: „Şi ce dacă? Ce dacă nu îmi place de cum sunt? Şi ce dacă nu sunt capabil să mă accept aşa cum sunt? Ce legătură are asta cu relaţiile mele?”

Singurul răspuns care se aplică aici este un „TOTUL”, mare şi lat! Şi prin Totul, înţeleg TOTUL! Şi ca să fiu mai bine înţeles, voi începe cu corpul nostru, şi apoi vom continua cu felul în care suntem noi înşine, ca persoane.

Foarte puţini oameni sunt confortabili cu corpurile lor! Nu ne plac deloc corpurile noastre, chiar dacă sunt, de fapt, singurul lucru care ne aparţine cu adevărat! Ne detestăm corpurile şi facem tot posibilul să le schimbăm! Pentru început, nu ne place mărimea noastră: dacă suntem scunzi, am vrea tare mult să fim înalţi; dacă suntem înalţi ne-ar plăcea să fim de mărime „normală”! Dacă suntem un pic grăsuţi am face orice să slăbim măcar un pic şi dacă suntem de constituţie slabă mâncăm ca nişte purceluşi tot ce este comestibil în jurul nostru, în speranţa că vom pune măcar un pic în greutate! Acum, oare de ce ne facem asta nouă înşine?

Aş vrea să vă dau un răspuns uşor şi definitiv, însă nu am aşa ceva... În loc de asta, voi sugera că facem aşa pentru că ne uităm la corpul nostru din punctul de vedere al maşinii de propagandă în care s-a transformat Media în zilele noastre... În plus, câteodată, lăsăm pe altcineva să decidă cum corpurile noastre ar trebui să arate! Dacă eşti scund, nimeni n-o să te bage în seamă şi nimeni n-o să te ia în serios! Dacă eşti prea înalt, oamenii vor fi intimidaţi şi vor fugi de tine! Dacă eşti grăsuţ nimeni n-o să vrea să iasă cu tine la o cafea, şi vei sfârşi singur! Dacă în schimb eşti slab, oamenii vor crede că ai vreo boală ciudată sau ceva de genul ăsta! În niciun fel nu-i bine! Am ajuns să credem că, să putem avea o relaţie sănătoasă, corpurile noastre trebuie să fie şi să arate ca în revistele de modă, ceea ce este absolut greşit şi ridicol! De ce? E simplu... Uitaţi-vă un pic în jur... Angelina şi Brad au corpuri ca acelea din revistele acelea ridicole, însă asta nu a ajutat prea mult... Şi ei s-au despărţit şi s-au certat! Dacă ei nu pot să facă o relaţie să meargă, ce şanse avem noi ceilalţi? Şi acesta este doar un mic exemplu...

Hai să continuăm... Nu numai că nu ne place forma corpului nostru, însă felul în care arătam ne place, dacă se poate, şi mai puţin. De exemplu, nu ne place culoarea pielii noastre! Puteţi să credeţi aşa ceva? Sigur că puteţi! Şi credeţi-mă, sunt cel mai bun exemplu! Nu-mi place pielea mea pentru că este albă şi arăt ca o bucată mare de brânză de formă umană! Şi pentru că nu-mi place culoarea mea, cheltui o mare parte din bănuţii mei care, credeţi-mă, nu vin uşor, în ţări periculoase pe vacanţe ieftine la soare şi în drumuri până la aparatele de bronzat artificial, riscând cancer de piele! Şi fac toate nebuniile astea doar pentru a mă bronza un pic şi pentru a căpăta un pic de culoare! Culoare care, fără completare repetată, se pierde! E o luptă fără sfârşit! Acum, întrebarea este, de ce fac eu toate chestiile astea care nu au logică? E simplu...

Pentru că, dincolo de toate, nu-mi place cum arată corpul şi pielea mea!

Acum e acum! Care dintre voi faceţi la fel ca mine? Haideţi, un pic de sinceritate, măcar o dată! Mie nu-mi place că sunt alb şi aş vrea să fiu maro... oamenii care au fost destul de norocoşi să se nască cu pielea maro, vor să fie albi! Ştiu nişte băieţi şi fete cu părul roşu care ar da orice să aibă pielea întunecată astfel încât să poată rezista la soare cum fac cei din Africa, fără să se ardă! Asta în timp ce am avut pe regele muzicii pop, Michael, care, din motive pe care nu le pot înţelege nicicum, voia să fie alb! Oameni buni, oare ce-i greşit cu noi? Oare de ce ne pedepsim aşa pe noi înşine? Răspunsul este foarte simplu... nu ne place de corpul nostru şi vrem să-l schimbăm cu orice preţ!

Acum hai să vorbim despre machiaj, păr, unghii... Când vine vorba de ele oamenii fac chestii şi mai nebuneşti! De exemplu, prietena mea merge în fiecare duminică la salonul de înfrumuseţare! E ca un ritual sau ceva în genul ăsta! Un salon de înfrumuseţare care nu este deloc ieftin, credeţi-mă. În fiecare duminică ea intră în salon, stă acolo două ore şi apoi, când iese, mă întreabă dacă îi stă bine noua coafură... Aproape de fiecare dată, rămân fără cuvinte, pentru că, de regulă, arată exact cum a arătat când a intrat! Şi pentru această schimbare „drastică şi nebunească" de înfăţişare, plăteşte în jur de 60 Euro. Ea este foarte frumoasă, însă insistă că nu arată bine! Acum, oare de ce face asta? Simplu... Ea nu se place pe sine!

Cum vi se pare această nebunie a omului? Dacă încă nu sunteţi convinşi că suntem un pic duşi cu pluta, înseamnă că va trebui să mai încerc... O prietenă bună de-a mea are un salon de manichiură şi pedichiură. Ea încasează între 25 şi 40 euro pentru un set de unghii... Chestia ciudată şi amuzantă este că unele doamne merg acasă cu un set de unghii care ar face oricărui vultur să-i

cadă penele de invidie! Nu numai asta dar, judecând după lungimea şi felul în care sunt curbate respectivele unghii, întrebarea care se pune este cum de reuşesc respectivele doamne să se şteargă la fund? Întrebare complet relevantă, chiar dacă sună ridicol! Nu numai unghii, însă şi genele pot fi adăugate... Dacă ai gene mici, ţi le lungim cât ai zice peşte... Dacă nu mai ai nimic rămas, nicio problemă... Îţi vom lipi o pereche de gene false! Asta în sine n-ar fi o problemă, însă unele gene false folosite sunt aşa de mari, încât sărăcuţelor fete nu le mai încap genele pe sub ochelarii de soare! Încă o dată... de ce credeţi că se întâmplă aşa ciudăţenii? Da fraţilor, e foarte simplu...

Dacă credeţi că numai doamnele fac aşa ceva, vă înşelaţi... Sunt domni care, în fiecare weekend, merg pentru tratament împotriva cheliei, unde capul lipsit de păr este spălat, curăţat, uns cu ulei şi tratat cu creme care, spun ei, vor face să crească din nou coama aia de leu pe care au avut-o! Între noi fie vorba, cremele nu funcţionează, însă asta nu-i opreşte pe domni să continue să se ducă la tratament săptămânal! Sunt unii care nu se opresc la uleiuri şi creme: Ei merg la tratamentul complet, adică la transplantul de păr! Ai vrea să ştii de unde iau părul pentru transplant? Unde e cel mai tare păr la un bărbat? Da, ai dreptate... când ţi-am spus că suntem nebuni cu toţii nu m-ai crezut... Mai mult, sunt unii care merg în străinătate pentru un aşa tratament, plătind avioane, camere de hotel şi cine mai ştie cât pentru operaţia în sine... Şi din păcate, toate astea sunt făcute pentru că, simplu, domnilor în cauză nu le place de corpurile lor.

Dacă tot am început, hai să continuăm cu implanturile! Sunt implanturi de dinţi, de sâni, şi chiar de buze! Adică, dacă crezi cumva că buzele tale nu sunt îndeajuns de „senzuale”, nicio problemă! Doctorii îţi vor injecta ceva silicon sau o altă substanţă asemănătoare în buze, şi apoi toţi bărbaţii se vor gândi la sex oral

când îţi vor vedea gura! Pe lângă astea, chiar dacă este greu de crezut, există şi implanturi de fese! Da, aţi citit bine... dacă ţi se pare că ai un fund plat sau care cam atârnă, doctorii pot să-ţi implanteze nişte săculeţi de silicon şi te poţi întoarce acasă având un fund care ar face-o pe Beyonce să pălească de invidie! Fii atent, pentru că nu vei mai putea sta pe scaun după operaţia asta vreo două săptămâni... despre dormitul pe spate nici nu poate fi vorba... Da... viaţa-i grea... Special pentru bărbaţi exista visul devenit realitate: lărgirea penisului! Crezi că ai o sculă mică? Nicio problemă... doctorii vor face din tine un armăsar italian cât ai zice peşte, cu condiţia ca, bineînţeles, contul tău bancar să fie îndeajuns de MARE! Da băieţi, facem toate ciudăţeniile astea pentru că nu ne place cum arătăm şi considerăm că, aşa cum este, corpul nostru nu e de ajuns!

Deci? Încă credeţi că oamenilor le plac corpurile lor? Bine! Hai să vorbim despre motivul acestei respingeri. De ce credeţi că nu ne plac corpurile noastre? Răspunsul este relativ simplu... Este din cauza societăţii în care trăim şi a suporterului ei: Media!

Acum probabil că vei spune... „CE?... Sună un pic cam ciudat, prietene!” ... Şi da, tu ai dreptate să spui asta, deşi cred că de fapt este mai ciudat decât crezi! Încă o dată te invit să gândeşti cu adevărat! De ce ne facem asta nouă înşine? Nu-mi spune că oamenii se distrează chinuindu-se în felul ăsta, pentru că toţi ştim că nu este adevărat... De ce, atunci? Păi aş spune că este din cauză că lăsăm societatea să ne spună cum trebuie să arătăm... Cum ne spune? Păi, prin media... TV, ziare, reviste şi mai recent, prin Internet... Nu mă credeţi? Hai să vedem...

De ce unei femei nu îi place corpul ei? Păi... e simplu... Pentru că se uită în ultima revista de modă şi îşi compară corpul cu cele văzute în acea revistă. Răsfoind revista respectivă ea descoperă că, chiar dacă ea este perfectă aşa cum este, după „stan-

dardele" inumane şi ridicole impuse de revista ciudată, ea este urâtă şi nu se integrează. Acum femeii respective începe să i se pară că nu e de ajuns şi va începe să se sperie... Hmmm... Femeile din revistă arătau foarte înalte şi eu am numai 1,60... trebuie să cumpăr papucii aceia cu toc înalt, ridicoli şi foarte scumpi care îmi rănesc picioarele! Femeile respective au o tunsoare ciudată, la modă... acum trebuie să merg la coafor să plătesc zeci de euro din banii pe care îi câştig cu greu ca să arăt cât de apropiat se poate de tunsoarea ciudată din revistă... După, se uită în ziarul „The Sun" şi, ce vede ea? Toate femeile pozând acolo sunt cu sâni foarte mari! Nimic greşit în asta, între noi fie vorba, însă problema este că doamna începe să gândească că tuturor bărbaţilor le place asta şi dacă sânii ei nu sunt aşa de mari, nu va fi dorită! Ce credeţi că va face acum? Simplu... Se va înregistra rapid pentru o operaţie de mărire a sânilor ... Vedeţi? Uşor şi subtil... Şi acesta este numai un exemplu...

Acum băieţii o să spună... „Poate că e aşa, însă aşa fac numai doamnele..." Greşit, pentru că bărbaţii nu se plac mai mult decât femeile, garantat... Oare câţi bărbaţi cred că aşa cum sunt ei nu sunt de ajuns, pentru a avea o relaţie superbă? Că trebuie să aibă ultimele tunsori, pantofi, haine şi parfumuri de firmă şi, bineînţeles, ultimele maşini pe care să le conducă la cele mai scumpe restaurante, numai ca să atragă pe cineva pentru relaţia pe care cu toţii şi-o doresc? Vă spun că sunt foarte mulţi care se lasă, exact cum fac şi femeile, corupţi de ideile idioate vomate zilnic de către Media! Nu numai că sunt foarte mulţi, însă numărul lor creşte an de an... Bărbaţii, ca şi femeile, se privesc în oglindă şi descoperă că nu sunt la fel de musculoşi cum arată modelele masculine din reviste, deci direct la sală pentru antrenament cu greutăţi... Nu e nimic greşit în asta, problema fiind de fapt că mulţi dintre ei vor lua drumul cel mai uşor, consumând steroizi şi cine ştie ce alte

produse artificiale, punându-şi sănătatea în pericol! Din cauza aceleiaşi Media, tot mai mulţi adolescenţi din întreaga lume îşi iau propriile vieţi, pentru simplul fapt că în fiecare zi li se spune că nu prea au ce căuta pe aici: nu sunt îndeajuns de înalţi, nu au părul frumos şi strălucitor, au dinţi ciudaţi, sunt graşi, au acnee şi nu au maşini „cool" să conducă la şcoală! Din motivele acestea, încep să creadă că nu sunt îndeajuns de buni să facă parte din această „societate" nebună şi aleg calea cea mai uşoară dintre toate! Şi cum i-am putea noi învinovăţi?

După cum uşor se poate vedea, nu este uşor să-ţi placă de corpul tău în societatea noastră! Dar ce putem spune de noi înşine? Cum stăm la capitolul acesta?

Când vine vorba de felul în care suntem ca persoane, suntem şi mai jalnici, dacă asta ar fi cumva posibil! Nu ne place de felul în care suntem şi suntem aşa de cruzi cu noi înşine, încât ne sabotăm activ orice şansă să fim fericiţi!

Mulţi dintre voi vor spune – „Nu înţeleg despre ce vorbeşti... este o prostie, nimeni nu face aşa ceva!"

Nu? Sunteţi siguri? Hai să vedem... Încă o dată, vă invit să gândiţi!

Spuneţi-mi vă rog, de câte ori aţi spus nu unei relaţii doar pentru că aţi crezut că nu meritaţi sau aţi crezut că cealaltă persoană era prea bună pentru voi? De câte ori aţi anulat o întâlnire doar pentru că vă era frică sau pentru că aţi crezut că nu o să meargă? De câte ori v-aţi simţit rău şi v-a fost ruşine cu felul în care sunteţi ca persoană şi din acest motiv, aţi refuzat o relaţie cu o persoană care vă plăcea foarte mult? De câte ori aţi spus nu unei relaţii pentru că aţi crezut că nu aveaţi habar să iubiţi? Sau pentru că aţi crezut că relaţia respectivă nu are viitor?

Eu cred că fiecare persoană, fără excepţie, a trecut prin aşa ceva! Fiecare băiat şi fiecare fată a făcut aşa ceva, într-un fel sau altul. Nu o dată, ci de mai multe ori... Oare de ce ne facem asta nouă înşine? Noi toţi spunem că vrem fericire, însă când oportunitatea bate la uşă, fugim de ea sau o sabotăm!

Sună familiar cumva? Bineînţeles că da... Întrebarea mare este „DE CE?”... Sincer, habar nu am, însă, ca totdeauna, o să încerc să găsesc un răspuns!

Cred că toate problemele noastre vin de la felul în care am fost crescuţi şi educaţi! Gândiţi-vă un pic, dacă de mic ţi s-a spus continuu că eşti prost, bun de nimic şi un ciudat, vei creşte gândindu-te că cei din jur au dreptate, chiar dacă ai în tine un potenţial extraordinar! Foarte puţini adulţi pot depăşi condiţionarea greşită a părinţilor. Dacă şi în şcoală ai avut ghinionul să ai profesori idioţi, reci şi fără simţul comunicării, nu trebuie să te mire că ai o opinie greşită despre tine însuţi! Şi dacă mai vii dintr-o familie afiliată la vreun cult Ninja, înseamnă că nu mai ai nicio speranţă... De ce? Păi, prima dată, în mintea ta, tu eşti un păcătos... nu ai ce face în legătură cu asta, aşa ai fost născut! Tu nu ştii ce ai făcut, însă eşti un păcătos oricum, şi din acest motiv, tu nu meriţi nimic! A doua, fiecare chestie care-ţi aduce cea mai mică plăcere, e un păcat! Nici măcar să te masturbezi în pace nu poţi, pentru că atunci când te duci la casa Ninjaleţilor să-ţi „mărturiseşti păcatele”, Ninjaletele care e de tură se supără pe tine. Nimic din ceea ce faci nu-l mulţumeşte... Din nou...

În felul acesta, încet-încetişor, în mintea ta apare ideea că nu eşti bun de nimic. Că este ceva fundamental greşit cu tine! Din acel sentiment, frica de rejecţie şi vina apar ca de nicăieri! Şi de la vină până la dezgust faţă de propria persoană, până la sentimentul că eşti cea de-a cincea roată şi până la ură şi disperare nu este decât un pas... Un pas care este foarte mic şi pe care foarte mulţi

oameni îl fac, majoritatea nemaiavând niciodată puterea să-şi mai revină!

Acum, întrebarea pe care şi-o vor pune mulţi dintre voi ar fi: „Şi ce-i cu asta? Şi ce dacă simt aşa ceva în legătură cu mine?...” Răspunsul la această întrebare ar fi că toate aceste emoţii negative şi destructive au acelaşi efect pe care ploaia îl are asupra unui foc, asupra unei emoţii care este indispensabilă când vine vorba de relaţiile noastre – IUBIREA!

Ştiu băieţi, ştiu... probabil că asta e cea mai ciudată chestie pe care am spus-o până acum... Şi totuşi... Gândiţi-vă pentru un moment... Noi cu toţii căutăm să fim într-o relaţie, nu-i aşa? Pur şi simplu, asta facem toată viaţa noastră! Toate relaţiile sunt bazate pe o singură emoţie şi derivatele sale. Care este această emoţie? Fie că ne place sau nu, este IUBIREA! Aţi auzit vreodată de o relaţie bazată pe FRICĂ şi derivatele sale, care sunt dezgustul faţă de propria persoană, sentimentul că eşti fără rost, vina, ura şi disperarea? Nu? Nici eu! De ce oare? Simplu, pentru că aceste sentimente derivate din teamă sunt destructive şi sunt cele care ne fac nefericiţi! De aceea ne vom concentra pe emoţiile care contează cu adevărat şi care sunt, prin natura lor, constructive.

IUBIREA. Acest sentiment care ne ridică! Emoţia care defineşte totul! Sentimentul după care noi toţi alergăm toată viaţa şi în acelaşi timp, cel care ne lipseşte aproape cu desăvârşire când vine vorba de noi înşine!

Imaginaţi-vă că sunteţi plini de iubire... Imaginaţi-vă doar... Cum ar ajuta asta? Păi pentru început, vei putea recunoaşte iubirea în alţii. Apoi, vei putea folosi derivatele sale, adică bunătatea şi respectul faţă de sine şi faţă de alţii pentru a-ţi ajuta semenii în mod necondiţionat! Mai mult, vei simţi milă şi o mare dorinţă de a ajuta persoanele cele mai nevoiaşe din jurul tău! Apoi, te vei putea apropia mult mai mult de oameni decât ai crezut cu putinţă

vreodată! Şi când asta se va întâmpla, vei observa că relaţia pe care ai dorit-o dintotdeauna va apărea, de regulă printr-o coincidenţă, când te vei aştepta mai puţin... Vei atrage ceea ce eşti... pur şi simplu.

Acum, mulţi dintre voi vor spune „Hmmm... Sună bine... Şi nu mă ajută prea mult... Cum pot să învăţ iubirea şi cum pot să devin plin de iubire?"

Şi asta, între noi fie vorba, este MAMA tuturor întrebărilor... Şi nu trebuie să-ţi fie teamă, pentru că de fapt este foarte uşor! Însă ca noi să putem să înţelegem cum merg lucrurile, trebuie să folosim logica din nou. Sunt numai două emoţii de bază: IUBIREA şi FRICA. Şi, după cum văd eu lucrurile, ele nu pot coexista! Ori eşti plin de iubire ori eşti plin de frică! Dacă eşti plin de frică şi derivatele sale nu mai ai loc pentru iubire şi invers!

Încă o dată... Cum înlocuim frica cu iubirea? Aş spune că, prima dată, trebuie să scăpăm de toate persoanele toxice şi pline de dramă din preajma noastră! Toate care au o influenţă negativă asupra noastră. Toate care, prin cuvintele şi acţiunile lor ne fac să ne simţim rău, nelalocul nostru, fără rost şi care aduc la suprafaţă, în noi, numai sentimente negative. Toate aceste persoane trebuie să plece, nu contează cine sunt! Faceţi un pic de „curăţenie" în jurul vostru, vă rog!

Următorul pas este un pic mai uşor! Începe prin a face NU-MAI ceea ce te face să te simţi bine! Şi prin asta vreau să spun că exact numai ceea ce te face să te simţi bine! Îţi urăşti serviciul? Dă-ţi demisia şi dedică-te numai la ceea ce îţi place cel mai mult să faci! Nu-ţi plac casa în care stai, proprietarul sau colegii de casă? Atunci arată că ai sânge în tine şi mută-te! E casa ta personală şi cei din jur sunt nişte împuţiţi şi nu te respectă? Aruncă-i afară pe cei ciudaţi şi nerecunoscători! Mai lasă frica deoparte şi mai riscă şi tu din când în când! Eşti prins într-o relaţie sau căsătorie

din care lipseşte iubirea şi respectul? Eşti otrăvit de acea relaţie? Ai ajuns la punctul în care nu vă mai suportaţi unul pe altul? Nicio problemă! Fă-ţi o favoare! Ai grijă de celălalt, respectă-l, însă eliberează-te, bucură-te de libertate şi permite unui capitol nou din viaţa ta să înceapă! Fă numai ce ai vrut dintotdeauna să faci şi, aşa cum vei afla, viaţa are un fel de a-ţi da tot ce vrei şi de ce ai nevoie. Eşti să zicem, taximetrist, însă ai vrut dintotdeauna să fii, de exemplu, brutar? Atunci FII brutar! Fără scuze! Ţine visul ăla în minte totdeauna, fă-ţi un plan de bătaie şi munceşte din tot sufletul spre a-l îndeplini! Nu te mai plânge de tot ce e sub soare şi nu mai asculta de opiniile celorlalţi, pentru că marea lor majoritate aduc confuzie şi confuzia de fapt creează frică, ceea ce nu ajută deloc! Fă-ţi treaba ta şi, cel mai important, nu spune nimănui!

În felul acesta vei învăţa să te respecţi, să te iubeşti şi să te accepţi pe tine aşa cum eşti. Când ai învăţat cum să te iubeşti şi să te respecţi, vei şti cum să iubeşti şi să respecţi pe alţii! Când te vei accepta pe tine aşa cum eşti, vei putea accepta pe ceilalţi aşa cum sunt! Şi atunci când ajungi să ştii ce este iubirea, lumea îşi deschide larg porţile pentru tine! Apoi relaţia pe care dintotdeauna ai dorit-o, aşa cum ai dorit-o, se va prezenta ţie, la timpul ei!

Nu-i aşa că eşti impresionat de ideea asta mică şi ciudată? Mă gândeam eu... în cazul ăsta, hai că continuăm cu următorul paragraf...

2. Relaţia Omului cu ceilalţi

După cum bine ştim, marea majoritate a relaţiilor noastre nu merg. Nu numai că nu ţin în timp, însă foarte rar suntem fericiţi în aceste relaţii ale noastre! Oare de ce e aşa?

Păi, e simplu. Relaţiile noastre nu merg din simplu motiv că oamenii nu sunt fericiţi în ele. Cu toţii ştim asta! Acum, oare de ce nu suntem noi fericiţi într-o relaţie? Aceasta este de fapt întrebarea! Totul se reduce la asta! Şi dacă am şti şi răspunsul, ar fi super. Din nefericire, nu avem habar cum să fim fericiţi într-o relaţie! Nu este nimeni care să ne înveţe acest simplu şi fundamental lucru! Nu numai asta, însă dacă vrei să înveţi de la puţinii care sunt fericiţi, vei descoperi repede ca marea lor majoritate habar nu au de ce sunt fericiţi şi cei care au habar nu te pot ajuta pentru că nu ştiu cum să-ţi explice!

Da doamnelor şi domnilor, avem mari probleme! Însă acolo unde este voinţă, se găseşte şi rezolvarea lor!

Deci, aş spune că sunt mai multe motive pentru care relaţiile noastre nu merg. Primul ar fi că marea majoritate a timpului nu ştim dacă vrem sau nu o relaţie! Al doilea ar fi că avem tendinţa de a intra în relaţii din motive greşite, despre care vom vorbi un pic mai târziu. Şi al treilea ar fi că începem o relaţie neştiind ce trebuie să oferim celuilalt şi neştiind la ce să ne aşteptăm de la el sau ea!

Hai să începem uşurel, unul câte unul!

Mulţi dintre noi nu ştim nici măcar ce vrem. Vrem o relaţie? Sau vrem doar sex? Sau poate o prietenie cu „beneficii" de tip sexual, fără implicare emoţională? Marea noastră majoritate ar vrea foarte mult să fie într-o relaţie, însă ne e teamă de ce ar putea gândi oamenii din jurul nostru: prietenii noştri apropiaţi ar putea râde de noi! Sau părinţii noştri ar putea să nu fie de acord pentru că nu le place de persoana de care ne place nouă sau cred că acum nu e timpul potrivit să fim într-o relaţie pentru că studiul şi şcoala sunt mai importante! Mai rău, o parte din noi încă suntem susceptibili de influenţă din partea Ninjaleţilor, care ne spun că nu

putem avea o relaţie aşa, de capul nostru, ci că ar trebui să cerem permisiune şi sfaturi de la ei înainte să avem o relaţie!

Ultima idee e amuzantă grozav, pentru că întrebarea care se pune este: cum se face că sunt ei aşa experţi în relaţii, ştiind că nu au niciuna? Nu ar trebui ei să fie virgini şi mai presus de toate plăcerile carnale? Şi în clanurile de Ninja care permit relaţiile, n-ar trebui ei să se căsătorească virgini şi numai o dată? În felul ăsta, de unde vine experienţa?

Fraţilor, aceste influenţe sunt reale şi sunt prezente aici, în viaţa de zi cu zi! Prietenii, părinţii sau Ninjaleţii sunt oameni care vor să ajute, însă acţiunile lor sunt conduse câteodată de sentimente nu tocmai pure, voit sau nu! Există invidia, teama de a te pierde sau nevoia ca tu să rămâi în continuare îndoctrinat şi supus! În marea lor majoritate cei din jur vor cu adevărat să te ajute, însă felul lor de a ajuta este greşit sau învechit! Ştiţi voi cum se spune: dacă îţi foloseşti creierul cum trebuie vei vedea lumea aşa cum este! Dacă nu-ţi vei folosi creierul, vei vedea lumea aşa cum vor alţii s-o vezi! Aşa că nu ar strica deloc, zic eu, să citiţi o carte sau două pe acest subiect şi să vă documentaţi bine!

Acum, dacă în mintea noastră e clar că vrem o relaţie, trebuie să ne întrebăm de ce o vrem oare? Este posibil ca întrebarea să pară un pic ciudată, însă am întâlnit o persoană care era într-o relaţie nepotrivită doar pentru că ideea în sine o făcea pe mama lui fericită! El era aşa de nefericit că îi era groază să meargă acasă după serviciu, însă continua relaţia numai ca să facă pe altcineva fericit, în loc de sine însuşi! Poate părea un caz unic şi nefericit, însă cred cu tărie că el nu este singurul în această situaţie! Oameni buni, treziţi-vă!

După cum uşor se poate vedea, nu ne este uşor când vine vorba de o relaţie. Marea noastră majoritate intră într-o relaţie din motive greşite! Adică din singurătate, nevoie de sex, nevoia de

a-i impresiona pe ceilalţi din jur sau pe propriul nostru ego! Sărim într-o relaţie şi curând ne dăm seama că sexul nu este aşa cum ni l-am imaginat sau cum am văzut în filmele porno! Câteodată descoperim treptat că era mai bine când nu eram într-o relaţie, şi încercarea de ne impresiona prietenii sau părinţii nu a fost cea mai bună idee pe care am avut-o, pentru că atunci când noutatea s-a dus, noi rămânem să trăim cu persoana greşită! Asta în timp ce persoanele pe care am vrut să le impresionăm vor spune: „E viaţa ta, trăieşte-o aşa cum doreşti!" Ironic, nu-i aşa?

Toate acestea sunt motive greşite de a intra într-o relaţie pentru că înlocuiesc „dorinţa adevărată de a fi cu cineva" cu „nevoia de a fi într-o relaţie"! Atunci când eşti confortabil cu tine însuţi nu vei mai simţi că ai nevoie de cineva sau că eşti singur! Când ajungi la punctul în care te respecţi pe tine cu adevărat, vei începe o relaţie în mod voit şi nu din nevoie, ştiind exact cum să respecţi pe celălalt şi în acelaşi timp, ştiind exact cum vrei să fie relaţia ta! Şi acea relaţie va fi una care va dura şi vă va împlini pe amândoi!

Super! Acum că ştim ce trebuie să aşteptăm de la o relaţie, hai să vedem ce facem noi de obicei când suntem într-o relaţie. Un pic de răbdare vă rog, încă nu s-a terminat!

E simplu... de regulă, ne adunăm tot curajul de care dispunem să invităm persoana de care ne place la o cafea! În mod surprinzător, persoana respectivă acceptă invitaţia noastră! Aproape că nu ne vine să credem! Super! Începând cu acea invitaţie, în jur de o lună de zile sau chiar mai mult facem tot ce putem să impresionăm persoana respectivă şi să-i câştigăm încrederea! Cheltuim sume mari de bani şi energie în restaurante, nopţi în cluburi, flori şi seri romantice, încercând din răsputeri să asigurăm persoana respectivă că intenţiile noastre sunt pure şi avem de gând să petrecem cât mai mult timp împreună!

Totul este perfect pentru o perioadă, numai că după un timp, încetişor încetişor, începem să obosim... Ieşirile devin mai rare, atenţia pe care o dăm persoanei respective slăbeşte şi rutina se aşează peste relaţia noastră. Începe berea pe care o bem pe canapea în faţa televizorului, după o zi de muncă, bere care ne face să ne simţim adormiţi şi fără chef de nimic altceva! Chestiile mici pe care le face celălalt, chestii care erau foarte amuzante la început, încep să ne supere foarte tare! Începe lipsa de comunicare despre aceste mici chestii, lipsa care aduce cu sine mânie şi resentiment! Sentimente care se adună şi nu sunt descărcate, sentimente care sunt ţinute înăuntru şi nu sunt exprimate! Încep criticile fără sfârşit despre cele mai mici acţiuni pe care le facem! Începe lipsa de sex bun şi intim, lipsa care începe din lene şi din scuza clasică: „dacă celălalt nu face niciun efort, nu voi face nici eu!"

Recunoaşteţi aceste simptome? Pentru că eu, de exemplu, le recunosc! Şi aţi face bine să le recunoaşteţi şi voi, pentru că dacă nu, relaţia are probleme şi despărţirea este inevitabilă! De regulă se termină amar şi cu certuri şi, dacă sunt şi copii concepuţi în acea relaţie, aceştia din urmă vor suferi cel mai mult de pe urma nebuniei părinţilor!

Marea voastră majoritate vor spune acum: „Bine. Bine... M-am prins, însă cum m-ar ajuta asta pe mine?" Şi înainte să răspundem vă invit, încă o dată, să vă folosiţi creierul acela minunat al vostru! Haideţi, că nu e complicat! Nici întrebarea care ar urma, nici răspunsul!

Întrebarea este uşoară... Ce putem face să ieşim din situaţia asta ciudată în care suntem? Şi răspunsul la această întrebare este cât de simplu se poate!

„Ce ţie nu-ţi place, altuia nu-i face!”

„Ceee? Asta e nebunie curată... Nu se poate să fie aşa de simplu!”

Vestea bună este că... chiar este aşa de simplu! Fraţilor, gândiţi-vă un pic! Hai să spunem că de mâine veţi aplica această mică regulă în viaţa voastră de zi cu zi. Cum am putea face asta? Păi e simplu... Vreţi să fiţi respectaţi? Atunci arătaţi că respectaţi cu adevărat pe cei din jur! Vreţi să fiţi iubiţi? Atunci iubiţi fără reţinere şi fără să vă fie ruşine s-o arătaţi! Nu vă place să fiţi minţiţi? Atunci spuneţi adevărul totdeauna, aşa cum îl vedeţi voi! Nu vă plac ipocriţii? Atunci nu fiţi ipocrit sau cu standarde duble! Nu-ţi place ca lumea să urle la tine? Atunci nu mai urla ca un maniac! Vorbeşte totdeauna calm ca celălalt să-ţi poată înţelege punctul de vedere. Nu vă place ceva la partenerul vostru? Spune-i într-un mod calm dar în acelaşi timp ferm! Şi, dacă vi se cere să vă schimbaţi comportamentul ciudat şi nociv, schimbaţi-l pentru a da un bun exemplu!

Nu-i aşa că nu e complicat? Aşa m-am gândit şi eu... 99% din oameni reacţionează pozitiv la acest comportament şi veţi avea o relaţie perfectă şi veţi fi cu adevărat fericiţi! Bineînţeles, puteţi să aplicaţi această simplă regulă şi în viaţa voastră în general şi în afaceri! Nu puteţi da greş! Totuşi fiţi atenţi, pentru că mai sunt cei din acel un procent rămas, care sunt ciudaţi prin definiţie şi cu care nu vreţi să aveţi de-a face, decât dacă căutaţi o jucărie sexuală sau vreţi să fiţi una! Situaţie care este, bineînţeles, o cu totul altă poveste...

Super! Acum că ştim că putem să devenim mai buni în relaţiile noastre cu uşurinţă, hai să continuăm cu următorul paragraf...

3. Relaţia Omului cu Natura

Acest fel de relaţie este complet diferită de celelalte. Aşa cum probabil v-aţi dat seama, am încercat să prezint relaţiile Omului în raport cu importanţa lor. Prima, relaţia Omului cu sine însuşi, pentru că este foarte important ca fiecare din noi să se cunoască şi să se placă cu adevărat pe sine.

A doua, mai importantă, este relaţia Omului cu alte persoane. Acest tip de relaţie este un pic mai importantă pentru că prin ea ajungem să ne cunoaştem pe noi cu adevărat şi apoi putem să cunoaştem cu adevărat şi cealaltă persoană. Adică nu putem şti de ce suntem capabili şi de ce rahaturi suntem în stare până când o relaţie nu le aduce la suprafaţă! Apoi, dacă găsim ceva care lasă de dorit, putem să reparăm şi să ne îndreptăm comportamentul nedorit! Autoevoluţie... Ştiţi voi...

A treia, şi cea mai importantă, este relaţia Omului cu Natura. De ce am putea spune că această relaţie este mai importantă decât toate? Aveţi vreo idee?

Dincolo de faptul că Natura ne ţine în viaţă pe toţi, ea ne permite să interacţionăm cu noi înşine şi cu ceilalţi din jur în felul cel mai divers posibil! Acum, ca să înţelegem mai bine cum stau lucrurile, aş vrea să încep cu începutul, adică cu o întrebare cel puţin ciudată: Care e definiţia Naturii?

Când vine vorba să răspundem la această întrebare, imediat ne dăm seama că avem o problemă... Mare de tot... Şi asta este pentru că definiţia adoptată de „ştiinţa" contemporană oficială este lungă, ciudată şi dificil de înţeles... Mai mult, tinde să atingă cumva tărâmul filozofiei, şi din cauza asta în niciun caz n-o să mă apropii de ea! Nici gând!

Cea mai bună cale este s-o simplific aşa de mult încât fiecare Paddy care există, asta incluzându-mă şi pe mine, să poată înţelege această idee fără să aibă dificultăţi. Deci vom defini Natura ca fiind „tot ceea că ne înconjoară, adică totul de care ne putem da seama folosind simţurile noastre anemice sau instrumentele pe care le-am construit şi totul care ne influenţează pe noi şi pe care noi îl putem influenţa!" Vedeţi? Fiecare din noi poate înţelege asta, cred eu!

Care parte din tot ce ne înconjoară este cea mai importantă pentru noi în acest moment? Aş spune că oricine poate să răspundă la această întrebare. Cea mai importantă parte este planeta Pământ, căsuţa noastră. Aşadar, ne vom concentra la relaţia pe care Omul o are cu acea parte din Natură care e crucială pentru existenţa noastră: Planeta noastră albastră!

De la început, aş vrea să vă pun o întrebare nu tocmai uşoară... Cum credeţi voi că merge relaţia Omului cu Pământul? Este această relaţie bazată, aşa cum orice relaţie este sau ar trebui să fie, pe iubire, respect, grijă şi înţelegere?

Să fim cinstiţi, această relaţie ar putea fi mult mai bună, între noi fie vorba... Cu mult mai bună! Şi aş vrea, în continuare, să elaborez şi să comentez această afirmaţie un pic mai mult...

Înainte ca Omul să evolueze sau să fie creat, această mică planetă era, şi am să folosesc o expresie găsită pe Facebook, „o simfonie de pace". Pur şi simplu! Toate formele de viaţă îşi ştiau locul şi totul decurgea super. Apoi, dintr-odată... Bang! Omul a apărut şi totul s-a dus de râpă!

Nu puteţi să credeţi aşa ceva? Hai să vedem cum stau lucrurile cu adevărat!

Acum câteva zeci de mii de ani în urmă, Omul, aşa cum îl ştim noi, a apărut pe scenă. Cum, nu este important aici. Ceea ce este important este că după naşterea Omului echilibrul vieţii pe

această minge de piatră numită de noi Pământ, a fost perturbat. Cum de s-a întâmplat asta?

Păi, e simplu. Civilizaţiile au venit şi au plecat. Ele au început cumva, au înflorit şi apoi au dispărut sau s-au autodistrus, lăsându-şi urmele peste tot pe această planetă. Cineva care încearcă să le găsească trebuie numai să se uite cu atenţie pentru a găsi urmele lor peste tot, presărate peste toate continentele, insulele şi mai recent, chiar scufundate sub nivelul mării! Acest ultim fapt este extraordinar, pentru că face cărţile noastre oficiale de istorie să arate ca nişte puerile cărţi de comedie şi ne mai arată şi ce grămadă de tâmpiţi suntem cu toţii! Un subiect foarte sensibil în zilele noastre, pe care îl vom discuta în amănunt mai târziu!

Ce trebuie să facem noi este să ne concentrăm pe civilizaţia noastră! Civilizaţie care a început numai în jurul revoluţiei franceze în 1789, pentru că până atunci am fost prea puţini, relativ vorbind, şi, din cauza perioadei întunecate religioase, adică Evul Mediu, numărul celor care aveau ceva educaţie şi în acelaşi timp, sânge în instalaţie ca să schimbe ceva, a fost foarte mic! Fiţi atenţi totuşi, pentru că asta nu înseamnă că perioada întunecată religioasă s-a sfârşit! Nu băieţi, din păcate, nu s-a sfârşit, ci ea continuă în zilele noastre pe tot globul! Nu am ieşit încă din această teribilă situaţie, însă vom discuta şi pe această temă un pic mai târziu.

După revoluţia franceză şi începutul secolului 19, am început pur şi simplu să ne înmulţim ca şobolanii! Adică, fără absolut niciun fel de control. Eram mulţi oameni, împânziţi peste toată planeta însă, după acea dată, am fost de neoprit! Ne-am întrebat noi vreodată dacă ceea ce facem este potrivit pentru planeta noastră şi pentru Natură în general? Aa... nu, niciodată. Au fost o grămadă de epidemii şi tot felul de boli care de care mai ciudate şi mai mortale, probabil felul în care Natura ne-a spus să încetinim

un pic! Am ascultat noi la ce anume încerca să ne spună? Nici vorbă! În schimb, ne-am împrăştiat în toată lumea ca lăcustele! Şi, ca şi lăcustele, am pustiit totul în calea noastră, transformând ceea ce era înainte o planetă curată şi nepoluată într-un teren de joacă murdar, desconsiderând şi nerespectând Natura în întregimea ei!

Odată cu începerea revoluţiei industriale, în loc să se îmbunătăţească, lucrurile au luat-o razna! Nebuneşte! Smogul înăbuşea efectiv totul, până când s-a ajuns în situaţia în care oamenii se îmbolnăveau şi mureau cu miile. Credeţi că a contat asta? Ne-am oprit noi din goana teribilă şi ridicolă după profit? Nici gând! Nu numai că nu ne-am oprit, însă am început să ne şi războim pe tema asta. Ne-am omorât unii pe alţii în lupte teribile, în care am murit cu milioanele, în tragedii care-ţi îngheaţă sângele în vene!

Marea problemă e că nu ne-am omorât numai pe noi, ci şi orice altă formă de viaţă în calea noastră. În acest scop am folosit orice fel de arme imaginabile, arme pe care le-am inventat cu un singur scop: să ucidem cât mai eficient! De la simplul cuţit până la mama tuturor bombelor, cele atomice... Oare ne-am gândit noi vreodată la Natura în sine şi la impactul pe care-l avem asupra planetei? Nu, fraţilor! Niciodată nu ne-am deranjat!

Acum, în secolul 21, suntem 7,5 miliarde de oameni... Da prietene, citeşti bine. 7,5 miliarde! Toţi oamenii aceştia mănâncă, beau şi-şi fac nevoile în fiecare zi. Asta e realitatea! Şi absolut tot ce facem, de la cultivarea plantelor pe care le mâncăm până la aruncarea zilnică a milioanelor de tone de urină şi rahat, otrăveşte planeta şi Natura! Nu numai pentru noi, ci şi pentru toate formele de viaţă care trăiesc lângă noi! Apropo, cu ce organism ne-ar putea cineva compara, judecând după felul în care ne comportăm? Crescând în mod exponenţial, otrăvind şi distrugând totul în calea şi în jurul nostru? Aveţi vreo sugestie? Nu? Nimeni? Sau aveţi o

sugestie, însă curajul vă lipseşte cu desăvârşire şi n-o puteţi spune? Nicio problemă, o voi spune eu pentru voi, tare şi clar: suntem ca un virus pentru această planetă! Iubim şi respectăm Natura la fel de mult ca un virus mare şi murdar, care, lăsat netratat şi neverificat, va mânca această lume cu totul. Un virus mare şi murdar care acţionează ca şi când această lume nu ar fi singura disponibilă! Un virus mare şi murdar care nu este într-o relaţie bună cu organismul gazdă!

Fraţilor, am veşti pentru voi! Veşti mari şi nu prea bune! AVEM NUMAI O PLANETĂ DISPONIBILĂ! Punct! În acest Univers imens care ne înconjoară ar putea fi miliarde de planete ca a noastră, însă pentru noi, în acest moment, această informaţie nu ne poate ajuta deloc pentru că pentru acum şi poate pentru următoarele sute de ani, dacă vom supravieţui aşa de mult, ele sunt simplu de neatins! Aşa că, ne place sau nu, suntem aduşi înapoi la planetuţa noastră cea de toate zilele, cu care relaţia noastră trebuie să se îmbunătăţească rapid! În acest moment nu suntem decât nişte răutăţi mici şi nerecunoscătoare, şi nu vom mai fi toleraţi pentru mult timp dacă nu ne vom schimba rapid priorităţile! Reprezentăm excesul într-o lume care, până la noi, era în echilibru şi, fie că ne place sau nu, Natura nu tolerează în vreun fel excesele!

Fraţilor, dintr-un motiv sau altul, pe această planetă suntem şefii cei mari! Fiecare dintre noi face parte din această infantilă „rasă de şefi”! Ştiu că sunt mulţi printre noi care nu pot sau nu vor să-şi asume responsabilitatea, însă o avem, indiferent că vrem sau nu, indiferent că suntem capabili sau nu. Asta înseamnă că, spus simplu, suntem la conducere şi avem responsabilitatea întreţinerii şi curăţeniei acestei planete. Problema este că nu prea suntem buni la ceea ce ar trebui să facem! Nu numai că nu ne facem treaba bine, dar mai şi lucrăm împotriva Naturii aici! Nu iubim Natura, n-o protejăm şi n-o respectăm aşa cum ar trebui! Nu numai c-o

neglijăm pe ea, însă nici în raport cu celelalte forme de viaţă din jurul nostru nu stăm mai bine: le omorâm, una pe câte una! Sau, după cum spun statisticile, câte 200 de specii pe an, număr care este absolut nebunesc, considerând că treaba noastră ar fi protecţia tuturor formelor de viaţă şi nu exterminarea lor! Numărul acesta în sine arată exact ceea ce suntem şi de ce chestii teribile suntem capabili!

E foarte uşor de văzut şi de înţeles că oamenii nu sunt într-o relaţie bună cu Natura. În loc s-o distrugem, ar trebui s-o iubim şi s-o protejăm ! În loc să ne gândim la profit, ar trebui să ne gândim la feluri în care putem s-o vindecăm, fără să facem mai multe stricăciuni. Vremea planetei deja s-a schimbat substanţial, reacţionând la nebunia şi delăsarea noastră. Un bun exemplu de nebunie găsim aici în Irlanda, unde producem energie electrică prin arderea cărbunilor şi gazelor naturale, folosind tehnologii vechi de 150 de ani. Şi asta într-o ţară care are cele mai vântoase zone din Europa! Hai băieţi, trezirea odată! Ştiu că e greu de crezut, însă există o opoziţie înverşunată împotriva turbinelor eoliene, motivul fiind, şi asta o să vă placă la nebunie, poluarea vizuală a peisajului! Cu alte cuvinte, sunt oameni cărora nu le place cum arată o turbină eoliană învârtindu-se, şi din cauza acestor lunatici, continuăm să ardem chestii ca să producem energie electrică, ca nişte idioţi mari ce suntem!

Asta este teribil, şi ne arată exact cât de egoişti am devenit şi cât de greşite sunt priorităţile noastre! Ce este mai important? Cum arată peisajul pe fereastră sau sănătatea planetei şi a Naturii?

În final, pot să vă spun că există o ieşire din această încurcătură în care am intrat! Şi este foarte simplă. Fără reguli ciudate, metode ieşite din comun sau congrese mari cu şefi mulţi care se adună să discute relaţia noastră cu Natura însă sunt toţi nişte leneşi plini de mândrie prost înţeleasă. Din cauză că mai sunt şi

nişte ciudaţi şi cu priorităţi greşite pe deasupra, nu pot cădea la un acord şi, în schimb, se duc la crâşmă cu toţii şi se îmbată ca porcii! Nu fraţilor, ceva mult mai simplu.

Cum ar fi dacă am trata Natura în întregime ca pe propria noastră curte? Adică noi TOŢI, deodată? Ştiu că sună ciudat, însă vă invit să gândiţi cu adevărat!

Cum îţi place să-ţi menţii grădina din faţa casei, sau poate şi grădina din spate? O ţii curată, aranjată cum trebuie, cu toate în ordine desăvârşită, inclusiv uneltele pe care le foloseşti. Reciclezi tot gunoiul pe care îl produci, într-un fel care nu afectează de loc mediul înconjurător. Îţi plac copacii şi umbra şi oxigenul pe care îl produc şi de aceea, nu îi tai, ci plantezi câţiva în plus. Nu alungi păsărelele din copaci, pentru că îţi plac şi-ţi place şi cântatul lor de dimineaţă şi, din această cauză, le construieşti căsuţe mici şi le hrăneşti la nevoie. Ştii exact ce trebuie să faci, când trebuie să faci şi cum trebuie făcut ca să menţii grădina curată şi verde. Poţi să prezici ce, când şi cum va trebui făcut în acest scop. Poţi să planifici din timp totul pentru că îţi place să lucrezi în grădină şi-ţi place s-o vezi verde, curată şi în ordine şi, mai presus de toate, nu suporţi s-o vezi poluată şi distrusă.

Acum majoritatea voastră va spune: „Prietene, ştiu unde vrei să ajungi, însă eu sunt doar o persoană şi planeta aceasta este enormă. Nu pot face asta singur! Nu pot repara de unul singur stricăciunile pe care noi, omenirea, le-am făcut şi nu pot îmbunătăţi singur relaţia Omului cu Natura!”

Exact! E foarte adevărat! Nu poţi face poate asta de unul singur! Însă te rog să-ţi aminteşti că suntem 7,5 miliarde de oameni pe planeta asta! Cum ar fi dacă am decide să plantăm copaci astăzi? Adică noi toţi, deodată? Gândiţi-vă la asta, azi ar fi plantaţi 7,5 miliarde de copaci. Numai într-o zi! Dar dacă am planta un

copac în fiecare săptămână? Cum ar fi dacă am planta chiar şi un copac fiecare, o dată pe lună?

Cum ar fi dacă noi toţi, toată omenirea, am decide să curăţăm în jurul nostru? Cum ar fi dacă fiecare din noi va spune: bine, azi voi curăţa totul în preajma mea! Îmi voi curăţa casa, grădina, voi curăţa în faţa casei, voi lua gunoaiele din stradă, le voi recicla cum trebuie şi voi ajuta şi pe ceilalţi să facă la fel. Azi nu-mi va fi ruşine de muncă fizică şi, de va fi nevoie, voi ajuta şi curăţa în locurile pe care alţii, fiind copii, oameni bolnavi şi bătrâni, nu pot s-o facă! Astăzi îmi voi asuma responsabilitatea pentru curăţenia locului în care trăiesc şi muncesc, şi, prin acest act simplu, toate resursele necesare vor veni la mine!

Ştiu că este un fel idealistic de a vedea lucrurile, însă ne arată nouă tuturor puterea noastră de a schimba şi repara orice, dacă ne folosim cu adevărat mintea şi voinţa! În felul acesta, putem arăta că iubim Natura cu adevărat, şi relaţia noastră cu ea va deveni ceea ce ar trebui să fie cu adevărat: o relaţie simbiotică şi nu una antagonistă!

Acum, la sfârşitul acestui mic capitol, hai să ne întoarcem un pic să vorbim despre importanţa relaţiei noastre cu Natura. Chiar dacă nu ne place de corpul nostru sau de felul în care suntem, cumva tot vom supravieţui. Şi vom supravieţui chiar şi dacă n-o să devenim deloc buni în domeniul relaţiilor dintre oameni, şi chiar dacă vom rămâne singuri toată viaţa noastră! Însă, când vine vorba de Natură, lucrurile sunt un pic diferite. Aici nu mai e vorba de fericirea noastră în raport cu sine sau cu ceilalţi! Aici e vorba de ceva mult mai important, pentru că dacă baza relaţiei noastre cu Natura, care în momentul de faţă este o indiferenţă crasă amestecată cu un pic de dispreţ, nu se schimbă în ceea ce ar trebui să fie, relaţia noastră cu Natura îşi va urma cursul normal, ca oricare relaţie. Trebuie să ne trezim acum, adică în acest moment,

şi trebuie să începem să înţelegem Natura şi să-i satisfacem toate cerinţele! Dacă nu, relaţia noastră cu ea se va termina, numai că de data asta Natura va fi cea care ne va da papucii! Este nevoie să vă reamintesc ce înseamnă asta? Da? Păi... nu prea avem unde să ne mutăm! Nu există niciun alt loc pentru noi în acest moment! NICIUNUL!

CAPITOLUL PATRU.
IPOCRIZIA UMANĂ

Fraţilor, acum că am ajuns la capitolul cel mai important al acestei cărţi, vom continua cu analiza unor practici şi obiceiuri ale omenirii care, chiar dacă apar foarte normale la prima vedere, sunt nişte practici ciudate, ipocrite, distrugătoare şi antiumane. Nu numai asta, însă eu cred că sunt foarte amuzante şi voi încerca să vă arăt şi vouă ce e amuzant în ele şi vom râde împreună. Voi începe cu cea mai „puţin" amuzantă şi voi continua până la cea mai amuzantă dintre toate. Astea fiind spuse, veţi vedea că toate aceste practici şi obiceiuri se amesteca unele cu altele, producând ceea ce eu am numit Comedia Umană, şi făcând din noi cea mai amuzantă, de cele mai multe ori nu în mod pozitiv, specie din acest Univers!

Educaţia

Chiar dacă eu cred că partea aceasta este cel mai puţin amuzantă, s-ar putea ca vouă să vă placă cel mai mult. Şi asta pentru că, în mod firesc, ne-am gândi că educaţia în sine, fiind cel mai important factor în dezvoltarea calitativă a unei specii, ar fi cel mai important lucru pentru noi toţi! Asta ar însemna că ar fi prioritatea noastră, a tuturor, indiferent de ţară, iar cheltuielile făcute în domeniul educaţiei ar fi cele mai mari, în beneficiul tuturor

tinerilor membri ai rasei umane! Mai mult, ar însemna că fiecare dintre noile minţi ale planetei Pământ este crescută şi educată cât de bine se poate, la înălţimea abilităţilor noastre, aducând cel mai bun în fiecare dintre ele! În plus, ar mai însemna că ele ar fi ghidate şi ajutate să-şi realizeze fiecare vis pe care îl au, ajutându-le să trăiască vieţi cât mai lungi şi cât de fericite se poate...

Uşurel fraţilor... uşurel... respiraţi adânc... uşor... Acum că v-aţi oprit din râs, pot să vă întreb de ce râdeţi? Ce e aşa de amuzant? Aha, acum mi-am dat seama... nu puteţi să-mi spuneţi de ce, însă paragraful de dinainte a fost de-a dreptul hazliu, nu-i aşa? De ce oare?

Păi, hai să vedem. Îi sunt date Educaţiei cele mai mari resurse din lume, aşa cum ar trebui? Aaa... nu prea. Sunt cheltuielile făcute în acest scop pe, să zicem aşa, locul doi? Am vrea noi... Este Educaţia pe locul trei când vine vorba de cheltuieli? Sincer... nici vorbă... Adevărul este că, pe planeta Pământ, cheltuielile făcute la capitolul Educaţie sunt modice, în raport cu ceea ce cheltuim anual pe, să zicem, armament şi armate! Şi Irlanda, ca ţară, nu stă mult mai bine, chiar dacă avem una dintre cele mai mici armate din lume!

Un simplu calcul ne arată că suntem îndeajuns de cretini şi nesăbuiţi încât să cheltuim mai mulţi bani omorându-ne între noi decât să ne educăm copiii! Asta se întâmplă pentru că sistemul educativ a fost teribil în trecut şi, sincer să fiu, ne comportăm cu toţii de parcă nu am fi fost educaţi deloc! Dacă am fi fost educaţi cum trebuie, am fi înţeles cu adevărat importanţa Educaţiei, ca fiind singura cale spre adevăratul progres. În plus, educaţia copiilor noştri ar fi cel mai important lucru de pe planetă şi învăţătorii şi profesorii ar avea cele mai respectate şi mai bine plătite servicii din lume. Este aşa? Hmmm, ţi-ai găsit...

Într-adevăr, un profesor sau un învăţător deţine cea mai mare responsabilitate, însă serviciul în sine nu este respectat aşa cum ar trebui, pentru că sistemul de învăţământ a fost de tot rahatul în trecut şi e de tot rahatul în ziua de azi! Nu numai că respectul nu există, însă, pentru că suntem o aşa rasă de tâmpiţi, plata pentru acest extrem de important serviciu este absolut modică şi ridicolă! Aşa de rău sunt plătiţi profesorii şi învăţătorii, încât dacă începi să compari salariul lor cu salariul unui amărât de fotbalist, vei începe să te întrebi de ce se mai deranjează profesorii să se ridice dimineaţa din pat!

Astea fiind zise, te-ai gândi că acum, în 2018, ne-am învăţat lecţia şi, începând de acum înainte, sistemul educaţional s-a schimbat, s-a modernizat şi e gata pentru orice provocare! Fraţilor, şi în cazul ăsta ne-am înşela, pentru că, în marea lui majoritate, vechiul şi cretinul sistem de învăţământ nu s-a schimbat deloc de foarte mult timp şi cel puţin jumătate din chestiile care se predau la şcoală sunt fără rost şi nu ajută în viaţa de zi cu zi. Nu mă credeţi? Hai să vedem...

Pentru început, niciun sistem educaţional nu este interesat în aspectele foarte importante ale integrităţii şi ale moralităţii! Sau în aspectul extrem de important al Minţii umane! Aspecte care, dacă stăm bine şi ne gândim, sunt vitale pentru societatea noastră. Toate sistemele şcolare de pe lumea aceasta sunt cam aşa: e în regulă să creşti şi să devii un om de nimic, fără scrupule şi un bădăran câtă vreme, bineînţeles, ai note bune la şcoală! Niciun sistem şcolar nu predă aceste aspecte ca materie obligatorie! De ce nu? Păi, toate şcolile sunt fericite să uite de aceste aspecte ale educaţiei şi să nu mai aibă de-a face cu ele deloc! Şi rezultatul? Uitaţi-vă un pic în jurul vostru! V-aţi întrebat vreodată de ce tot mai mulţi adolescenţi devin din ce în ce mai rebeli? Păi, e simplu... este pentru că şcolile fac greşeala elementară de a lăsa această

vitală parte a educaţiei pe seama părinţilor de acasă, uitând că tinerii părinţi, şi nu numai, nu au fost educaţi aproape deloc la timpul lor! Ei nu au habar cum să educe cu adevărat un copil, pentru că, la rândul lor, nimeni nu i-a educat cum să fie persoane bune şi ce înseamnă de fapt asta cu adevărat!

Nu-i aşa că sună cunoscut? Bineînţeles că da! Marea majoritate a copiilor din ziua de azi nu au habar ce înseamnă să fii respectuos şi nu ştiu ce este compasiunea şi iubirea! Nimeni nu le predă şi nimeni nu-i învaţă aceste cunoştinţe elementare! Nimeni nu-i educă în ceea că priveşte regulile elementare de comportament: nimeni nu le explică simpla regulă „ce ţie nu-ţi place, altuia nu-i face!" Sunt sute de cazuri de intimidare şi brutalizare a copiilor, care apar din simplu motiv că sistemul şcolar este vechi, cretin şi cu mult depăşit şi, uimitor, nimeni nu vede asta ca pe o problemă! Dacă un copil este terorizat la şcoală, copilul respectiv s-ar putea să nici nu raporteze fapta respectivă, din teamă şi din faptul că n-a fost educat cum să ia atitudine şi să-i raporteze pe cei care-l terorizează. Dacă copilul în cauza raportează, şcoala respectivă, în loc să-i educe pe copiii responsabili, îi ameninţa cu pedeapsă şi cu expulzarea, şi apoi îi sună pe părinţii în cauză, sperând că aceştia vor şti cum să-i educe, aruncând problema pe umerii părinţilor! Numai că este o problemă: părinţii sunt şi ei, în marea lor majoritate, ignoranţi, ignoranţă care este de fapt motivul pentru care copiii lor îi terorizează pe ceilalţi din jur! Părinţii sunt ignoranţi şi nu au habar din simplul motiv că nici ei la rândul lor nu au fost educaţi, deci nu ştiu cum să rezolve problema! Mulţi dintre părinţi nici habar nu au că aceasta este de fapt o problemă! Ei cred că a teroriza pe cineva este un comportament complet normal, pentru că la rândul lor au făcut la fel şi nimeni nu i-a tras la răspundere! Mai mult, părinţii înşişi au încurajat comportamentul greşit, gândindu-se că cei puternici şi agresivi supravieţuiesc şi prosperă!

Ştiind toate acestea, întrebarea următoare este relevantă: Cum se face că te aştepţi de la un copil să crească şi să se transforme într-un adult responsabil şi respectuos, plin de compasiune, bunătate şi iubire când nimeni nu ştie cum să-l educe în această privinţă? Mai mult, cum se face că această societate ipocrită este AŞA de surprinsă că sunt copii care cresc şi devin violenţi, rebeli, disfuncţionali şi fără respect faţă de tot ce-i înconjoară?

Crezi că aceste întrebări nu-şi au rostul? Crezi că nu au sens? Te asigur că au sens şi-şi au rostul lor, acum mai mult ca niciodată! Şi asta pentru că marea majoritate a copiilor rebeli sunt cei inteligenţi, cei care înţeleg contradicţia dintre cum ar trebui ei să se comporte în mod natural şi cum e necesar să se comporte ca să aibă succes în această societate idioată şi disfuncţională în care trăim! Nu numai că înţeleg, însă nu vor să se coboare la nivelul respectiv!

Doamnelor şi domnilor, oricare persoană care are un pic de curaj şi analizează situaţia cu capul pe umeri, poate înţelege uşor de ce sunt aşa de mulţi tineri care se revoltă împotriva oricărei persoane şi oricărui lucru! Tinerii au nevoie nu numai de educaţie în aspectele foarte importante ale Minţii şi Moralităţii, însă au nevoie şi de exemple din viaţa de zi cu zi pe care să le înţeleagă şi să le urmeze! Cum am putea noi să cerem tinerilor să fie respectuoşi în raport cu, de exemplu, statul şi preşedintele, când statul este de fapt alcătuit din hoţi cu cravată care-şi fac legi pentru ei şi preşedintele celei mai puternice ţări din lume, în loc să fie un învăţător, sau un om de ştiinţă sau un om care iubeşte Natura şi Pământul în sine, este un ciudat de miliardar? Cum credeţi că a ajuns miliardar? Dacă e cineva aici care crede că persoana respectivă a ajuns miliardar, plin fiind de bunătate, iubire, respect şi compasiune faţă de oameni şi de Viaţa în sine, atunci acea persoană este îndrumată greşit şi educată şi mai greşit! Nu numai asta,

însă faptul că o aşa persoană a fost aleasă într-o funcţie aşa de importantă ne arată cât de greşit suntem îndrumaţi, cât de superficială este educaţia noastră şi cât de găunoasă a devenit societatea umană!

După filozofiile astea nebuneşti am avea nevoie de o pauză... şi vom lua una, însă numai după ce vom trece la următorul paragraf, în care vom discuta caracterul practic al educaţiei care ni se dă în şcoli şi importanţa educaţiei în ceea ce priveşte Mintea umană.

Deci, câtă educaţie în domeniul Minţii umane un copil sau un adolescent oarecare primeşte la şcoală? Nu ştiţi? Nici măcar nu puteţi ghici? Dacă vreţi cu adevărat să ştiţi, în şcoli educaţia în acest domeniu este un ZERO mare şi lat!

Mulţi dintre voi vor începe acum să se întrebe: „Bine prietene, nu prea înţeleg... ce-i aşa de important în această educaţie a Minţii?"

Este foarte dificil de descris importanţa acestei educaţii a Minţii, pentru că, pe scurt spus, am avea nevoie de încă o carte ca să înţelegem în amănunt cât de important este acest fel de educaţie. Aşa că, în loc de lungile şi plicticoasele explicaţii necesare, voi reda un simplu text pe care l-am găsit pe Facebook:

„Învaţă-ţi toţi copii să mediteze şi vom elimina violenţa şi războiul în două generaţii!"

Era semnat simplu: Dalai Lama

Nu ştiu dacă Dalai Lama a spus asta şi, dacă suntem oneşti cu noi înşine, nu contează cine a spus-o. La început nu am înţeles ce voia să spună, însă am studiat un pic problema online şi rezultatul m-a uimit peste măsură şi-l voi împărtăşi aici cu voi toţi!

Cum putem să reducem şi în final să eliminăm complet mânia şi violenţa din noi? La început poate părea o întrebare ciudată, însă dacă ne gândim bine la ea, vom vedea că este cea mai importantă: totul se reduce la această întrebare şi la răspunsul ei! Toate actele de violenţă se întâmplă pentru că oamenii, şi prin asta înţelegem fiecare dintre noi, avem gânduri pline de violenţă şi mânie. Nu numai asta, însă vedem violenţă peste tot, pe stradă, la televizor şi online! Toţi vrem ca această violenţă să se termine o dată pentru totdeauna, însă se pare ca şi cum nimeni nu ar şti cum să facă asta. Cum se poate aşa ceva?

Prima la mână, noi ştim deja cum să facem asta! A doua, oamenii care ar trebui să ne educe cum să facem asta sunt o adunătură de prostuţi îngâmfaţi şi fuduli şi sistemul educaţional este, după cum ştim cu toţii, plin de defecte şi cu mult depăşit de situaţie! Aşa de depăşit încât încă se consideră, spre uimirea şi întristarea noastră, că educaţia Minţii nu este necesară!

Dacă vrem cu adevărat să scăpăm de toată violenţa din lume cred că ar trebui să începem cu copiii noştri! Pur şi simplu! Trebuie să începem prin a le prezenta felul nostru de viaţă ca fiind unul cu adevărat greşit, pentru că altfel ei se vor întreba de ce ar trebui schimbat! În felul acesta ei vor putea înţelege ce anume este greşit cu societatea noastră şi vor avea motivaţia necesară schimbării! S-ar putea să fie prea târziu pentru noi, adulţii de azi, cărora ne place să vizionăm filme violente şi sângeroase şi care vedem uciderea animalelor nevinovate ca pe un sport sau un hobby. S-ar putea să fie cam târziu şi pentru tinerii care au terminat şcoala, care şi-au petrecut cel puţin jumătate din timpul lor liber jucând jocuri online violente în care, ca să câştigi, trebuie să tai, să despici, să-i rupi membrele unul câte unul şi să-l decapitezi pe oponent! Nu numai asta, însă marea majoritate a jocurilor noi, găsite pe orice telefon „smart” care-şi merită numele, şi la care au

acces toţi copiii din ziua de azi, sunt violente până la extrem! Dacă continuăm să le băgăm în cap tinerilor noştri felul acesta de informaţii, cum se face că suntem AŞA de surprinşi când auzim că a fost un atac într-o şcoală pe aici, o bombă pe acolo şi în plus, bătăi şi terorizare peste tot? Fraţilor, ar trebui să ne trezim şi să nu ne mai prefacem că suntem surprinşi, ar trebui să nu mai fim ipocriţi şi ar trebui să începem să ne întrebăm cu adevărat de ce se întâmplă toate aceste lucruri teribile!

Răspunsul la toate aceste întrebări este că, din nou, sistemul educaţional este ciudat, vechi şi fără eficienţă şi ne învaţă chestii greşite! Cum ar fi dacă fiecare şcoală ar avea în program un curs obligatoriu care îi învaţă pe elevi cum să-şi înţeleagă şi să-şi controleze sentimentele? Cum să-şi înţeleagă şi să-şi controleze cele mai distrugătoare sentimente: frica, mânia şi ura? Cum să-şi cultive şi să arate cele mai frumoase sentimente: iubirea, compasiunea şi respectul pentru tot ce înseamnă VIAŢĂ, fără să se simtă jenaţi în faţa prietenilor lor? Cum să-şi controleze Minţile şi gândurile, cum să rămână calmi în orice situaţie şi cum să-şi folosească aceste cunoştinţe pentru a ajuta pe alţii la nevoie? Cum să trăiască o viaţă fericită şi echilibrată şi, mai important, cum să ia atitudine împotriva celor ce vor să-i priveze de aceste lucruri elementare?

Sunt acestea întrebări fără rost? Poate că da! Şi totuşi, un aşa curs obligatoriu ar ajuta un copil mult mai mult decât orice curs inutil de trigonometrie sau chimie înaltă! Nu numai copilul ar beneficia în viaţa de zi cu zi, ci şi societatea în sine! Un copil educat în acest fel nu va face niciodată o bombă sau va împuşca pe cineva şi, mai important, va fi complet impermeabil şi de neatins la tehnicile de spălare a creierului folosite de Ninjaleţi!

Deci, cum sună asta? Bine, nu-i aşa? Acum, cum ar fi dacă TOŢI copii lumii ar fi educaţi folosind această simplă metodă?

Acum vine întrebarea capcană... Cum facem asta? Cum am putea să-i educăm pe toţi copiii în felul acesta? Chiar dacă pare greu de crezut, este cel mai uşor lucru din lume! Nu trebuie să facem decât să ataşăm de fiecare şcoală din lume un curs obligatoriu de meditaţie sau Yoga! Un curs pentru toţi copiii, fără excepţie, începând de la vârste foarte mici! Şi în plus, dacă se poate, unul de arte marţiale, din simplul motiv că au aceleaşi principii şi ne învaţă aceleaşi lucruri. În plus, părinţii nu vor mai avea motive să-şi facă griji pentru siguranţa copiilor lor pentru că, în timp, copii vor învăţa să se apere singuri şi vor învăţa să-i respecte pe cei din jur şi în plus, pe ei înşişi!

O altă chestie care lipseşte din educaţia de zi cu zi a unui copil este cum să cultive şi să-şi găsească singur hrană şi cum să supravieţuiască de unul singur oriunde ar fi. Haideţi fraţilor, sărăcuţii de copii trebuie să înveţe tot felul de chestii ciudate şi absurde, cum ar fi matematici complicate, filozofii, teoria muzicii şi alte lucruri absolut cretine care nu-i vor folosi vreodată! Adică, niciodată! Asta în timp ce am întâlnit adolescenţi de 11-12 ani care nu ştiau de unde vine laptele, plus că, într-un studiu efectuat în ţările „dezvoltate" s-a ajuns cu stupoare la concluzia că cel puţin 7% din oameni cred că laptele cu ciocolată vine de la vacile maro! Acum, în 2018! Marea majoritate a tinerilor de peste 15 ani habar nu are de unde vine mâncarea din TESCO şi dacă faci greşeala elementară de a-i întreba cum îşi gătesc propria mâncare, se vor uita urât la tine şi-ţi vor desena o hartă cu drumul cel mai scurt până la shaormerie sau restaurantul chinezesc! Habar nu au cum să-şi cultive propria mâncare, cum s-o proceseze şi cum s-o prepare!

În legătură cu supravieţuirea stăm şi mai prost... Cum ar fi dacă s-ar întâmpla un cataclism şi supermarketurile nu ar mai avea mâncare? Ce, crezi că nu s-ar putea întâmpla? Dacă crezi asta

înseamnă că trebuie să te trezeşti la realitate, şi asta repejor! Se poate întâmpla oricând! Cel puţin 80% din oamenii care trăiesc în lumea industrializată sunt 100% dependenţi de supermarketuri când vine vorba de alimente şi, câteodată, apă! Este un procentaj teribil, pentru că, în cazul unui cataclism natural sau creat de om, marea majoritate a oamenilor care trăiesc în acele zone vor muri primii, din simplul motiv că sunt total dependenţi de sistem! Dacă sistemul cade, cădem şi noi cu el, pentru că nimeni nu ne-a educat cum să ne comportăm şi ce să facem în aceste cazuri, şi nici nu am primit vreodată vreun antrenament în această privinţă! După părerea mea, orice tânăr sau tânără de 20 ani ar trebui să fi primit până la această vârstă antrenament de supravieţuire şi ar trebui să fie capabil să supravieţuiască oriunde, indiferent de situaţie!

Predăm copiilor tot felul de rahaturi inutile în viaţa de zi cu zi, începând de la algebra înaltă până la limbile străine obligatorii, chiar şi atunci când e clar că un anumit copil nu le suportă! El nu are deloc înclinaţie spre o anumită materie. Şi atunci, ce facem noi? Îl forţăm să înveţe să-şi treacă examenele, chiar dacă el urăşte materia respectivă! Nu ne pasă dacă el este un poet sau un creator de muzică, nu ne pasă dacă el poate să fugă mai repede decât o gazelă sau dacă îi place grădinăritul mai mult decât orice! Nu ne pasă dacă el urăşte fizica nucleară şi tot ce-şi doreşte este să vindece oamenii şi animalele! Ne pasă doar de faptul că el trebuie să-şi treacă examenele!

Ce-aţi spune de un sistem care face cercetări discrete în legătură cu dorinţele fiecărui copil în parte, pentru a vedea ce anume îi place unui copil să facă şi apoi, uşurel şi cu fineţe, să îndrume acel copil în direcţia dorită de el? Eu zic că ar fi o idee minunată, pentru că atunci când un copil iubeşte ceea ce învaţă şi ceea ce face, el va da totul ca să fie cel mai bun şi să facă cel mai bine şi, mai mult, nu va vedea asta ca pe o corvoadă! Din acest motiv avem

oameni mediocri peste tot; pentru că la şcoală au învăţat o mulţime de rahaturi care acum nu îi folosesc deloc şi acum au un serviciu pe care îl urăsc!

Şi acum, la urmă, însă probabil mai important decât orice, este completa lipsă de educaţie şi de informaţii când vine vorba de drepturile legale ale persoanelor în şcoli. În felul acesta, orice copil creşte în completă lipsă de cunoştinţe privind drepturile lui legale şi, prin asta, poate cădea victimă unui sistem legal corupt! Dacă se întâmplă ceva neplăcut, din vina lui sau a altuia, tinerii în care acei copii s-au transformat nu au habar în legătură cu drepturile lor, deci vor trebui să plătească sume mari de bani pentru orice sfat legal de care au nevoie, îngrăşând şi mai mult sistemul care profită de pe urma ignoranţei lor!

Pffffiuuuu... Ştiu, nu e uşor însă nu am terminat încă. Ultimul paragraf este probabil cel mai important, pentru că tratează un subiect major al educaţiei care a fost dintotdeauna şi este şi în prezent exclus din programa şcolară, plus că vom arăta şi efectele pe termen îndelungat ale acestei carenţe ciudate din educaţia tuturor copiilor!

Ce ar putea fi aşa de important? Aţi ghicit? Nu încă? E educaţia sexuală!

Ştiu prietene, ştiu... Te-ai înroşit tot la faţă... e un subiect tabu în această societate idioată şi ipocrită în care trăim! Acum, din cauză că este tabu, vom discuta acest subiect în amănunţime şi vom râde puţin... Sunteţi gata?

De fiecare dată când acest subiect este adus în discuţie, oamenii devin tăcuţi şi jenaţi... Am putea crede că aşa ceva nu se poate întâmpla în zilele noastre, când internetul e plin de porno şi de nuduri, însă ne-am înşela! Între noi fie vorba, internetul este într-adevăr plin de porno de toate felurile însă, în mod ciudat,

educaţia noastră sexuală lipseşte cu desăvârşire! Toţi tinerii din ziua de azi accesează aceste site-uri pentru că sunt curioşi şi pentru că marea lor majoritate habar nu au care e treaba cu sexul! Mai mult, dacă doresc să înveţe mai mult despre acest subiect vital pentru viaţa unei persoane, indiferent de sex, ei află cu surprindere că nu prea au de la cine să înveţe! Dacă, printr-un miracol, găsesc pe cineva destul de deschis la minte pentru asta, acea persoană este ori prea scumpă pentru ei, de exemplu un medic sau o asistentă medicală, ori este un prieten care are informaţii de mâna a doua! Sau, dacă sunt destul de norocoşi, propriii părinţi le vor spune versiunea lor, probabil imprecisă, învechită şi depăşită despre cum sunt şi cum merg lucrurile! Şi toată nebunia asta se întâmplă pentru că în locul în care noi ar trebui să învăţăm totul despre acest subiect, adică la şcoală, educaţia sexuală lipseşte cu desăvârşire!

Cum este posibil? Cum se face că acum, în 2018, în era internetului rapid şi când se vorbeşte de plecarea spre Marte, mai sunt adolescenţi care nu ştiu ce este un himen? Ori de ce fetele au ciclu? Sau care sunt practicile sexului fără riscuri şi care sunt metodele de contracepţie? Cum se face că avem copii de 13 ani care nasc?

Fraţilor, sistemul educaţional îşi arată cel mai bine zâmbetul strâmb mai ales când vine vorba de acest subiect delicat! Acei copii de 13 ani nasc din cauza eşecurilor sistemului educaţional! Sistem care, în mod ironic, tinde să dea vina pe părinţi pentru lipsa de educaţie sexuală a copiilor, prefăcându-se că uită că părinţii respectivi au trecut prin acelaşi sistem educaţional tâmpit! Cum pot părinţii să-şi educe sexual copiii dacă ei, la rândul lor, nu au avut parte de această vitală educaţie?

Este un cerc absolut vicios! Cerc care nu poate fi rupt decât dacă acest sistem învechit şi plin de lacune se schimbă total şi începe să educe copiii în subiecte care contează cu adevărat. Edu-

caţia sexuală a unei persoane este unul dintre cele mai importante în viaţa de zi cu zi! Dacă educaţia sexuală a unei persoane lipseşte sau e greşită, acea persoană va începe viaţa cu stângul, şi, de regulă, dacă porneşte greşit, va merge aşa tot restul vieţii!

Bun. Acum că am avut o discuţie despre educaţie şi am realizat cu toţii de ce suntem o specie aşa de primitivă, vom merge la capitolul următor, unde vom continua acest subiect foarte „jenant" pentru unii!

2. Sex

Vom începe prin a pune o întrebare foarte simplă: Cum se face că, într-o încăpere plină de oameni, dacă întrebi ceva despre sex, sau vorbeşti despre sex cu cineva, sau numai menţionezi cuvântul „sex", oamenii încep să fie jenaţi, îşi apleacă ochii, încep să se plimbe de pe un picior pe altul şi abia aşteaptă să iasă din cameră? Ce e aşa de „greşit" în legătură cu acest cuvânt, încât oamenii încep să se comporte foarte ciudat?

Păi, ca răspuns, am putea spune că este vorba de vină! Vină care se amestecă cu lipsa de cunoştinţe reale despre acest subiect! Cunoştinţe care, la rândul lor, ar fi trebuit oferite tuturor persoanelor încă de mici, şi vina, care a fost insuflată tuturor, voit şi intenţionat, de către Ninjaleţi. Şi, peste toate, un pic de stimă de sine scăzută plus teama de a fi judecat, adăugate acolo de ipocrizia şi nedreptatea societăţii în care trăim!

Sună şi se simte familiar cumva? Bineînţeles că da! Fiecare dintre noi a experimentat acest sentiment când se discuta despre sex. Fiecare dintre noi a simţit această jenă, acest sentiment cumva murdar, şi nu a ştiut de ce simte aşa. Asta este, bineînţeles, pentru că ideea de sex este asociată cu ideea de vină şi de greşeală,

în loc să fie asociată, aşa cum ar fi normal şi firesc, cu ideea de plăcere şi fericire!

Acum că am ajuns aici, am ceva să vă spun! Este greşit şi anormal să te simţi jenat când se discută cu tine despre sex. Nimeni nu ar trebui să se simtă jenat sau vinovat! Care ar fi motivul? Sexul este cel mai natural act din lume! Este modul în care viaţa continuă şi se împrospătează pe sine, este modul în care speciile fără număr ale Pământului se reproduc şi se multiplică! Este modul în care specia umană îşi trage cea mai mare satisfacţie şi fericire în viaţă, ca să nu mai amintim că sexul bun şi intim este lipiciul care ţine un cuplu împreună, pe lângă iubire şi respect!

Şi totuşi, chiar dacă ştim asta, oricine este atent un pic în jur poate vedea jena care înconjoară sexul şi ideea de sex. Oriunde te-ai uita, în orice film care are un pic de romantism în el, imediat ce scena cu pricina începe, camera se mută pe un perete, fereastră, tavan sau scena se schimbă cu totul, de parcă un pic de dragoste ar dăuna cumva celor ce vizionează filmul respectiv! Chestia ciudată este că da, cei care vizionează sunt jenaţi de o scenă de dragoste şi sex, dar nu sunt jenaţi de scene teribile de violenţă, în care oamenii mor tăiaţi, împuşcaţi, înjunghiaţi, explodaţi sau zdrobiţi! Cu cât mai sângeros cu atât mai bine!

„Trăim într-o lume în care trebuie să ne ascundem ca să facem dragoste, pe când violenţa este practicată la lumina zilei!”

Cine a spus asta? John Lennon a spus asta şi, spre marea noastră ruşine, ca specie, a avut completă dreptate!

Mai mult, de fiecare dată când părinţii vizionează un film împreună cu copiii, când apare acea scenă sexy, clasica manevră de acoperire a ochilor, or de trimitere din cameră, sau de trimiterea lor la culcare, începe! E ca şi cum vizionarea unor oameni

care fac dragoste ar fi o catastrofă pentru educaţia lor. Acest comportament ciudat al părinţilor nu face decât să întărească ideea de „greşit" în mintea copiilor când vine vorba de sex, nefăcând altceva decât să perpetueze această ipocrită atitudine asupra sexului!

O altă ciudată atitudine asupra sexului este aceea care are ca obiect alt fel de sex decât cel cu care suntem noi înşine obişnuiţi. Îi respingem ce cei ce fac sex diferit de noi! Nu numai că-i respingem, însă ne simţim cumva superiori faţă de cei cu preferinţe sexuale diferite. Acesta intoleranţă este complet deplasată, este prezentă peste tot în lume şi ne face să respingem complet pe cei cu orientare sexuală diferită!

Unii ar putea să spună că este o idee ciudată, însă vă invit să gândiţi cu adevărat. Alan Turing, tatăl tuturor computerelor, a fost „tratat" de homosexualitate! El a fost castrat chimic, pentru că era, şi asta e amuzant, ILEGAL ca bărbaţii să placă bărbaţi în 1950! Asta era într-adevăr în trecut, însă dacă credeţi că suntem cumva mai deştepţi sau mai toleranţi acum, vă înşelaţi amarnic! Un total de 77 de ţări, 77 din 195, adică mai mult de o treime, au legi care fac sexul cu parteneri de acelaşi sex, o infracţiune, acum în 2018! Ruşine să ne fie!

Aceste simple numere ne arată exact cât suntem de idioţi şi de intoleranţi, ca specie. Nu numai din cauza enormităţii lor, ci din cauză că toate aceste legi cretine sunt bazate pe ipoteza greşită că a place pe cineva de acelaşi sex cu tine, este o alegere!

Întrebarea următoare este mama tuturor întrebărilor când vine vorba de sex. Şi câtorva dintre voi n-o să vă placă răspunsul, nici măcar un pic. Asta pentru că, înainte de a răspunde, aş vrea ca fiecare dintre voi să gândească bine şi să fie onest cu sine însuşi!

De ce anume vă plac partenerii voştri de sex? Faceţi sex cu partenerii voştri pentru că VREŢI să faceţi asta sau pentru că

sunteţi ATRAŞI sexual de ei? Pe ce CRITERIU este bazată decizia voastră de a face sex cu o persoană de acelaşi sex ca voi, sau cu o persoană de sex diferit?

Acum e acum fraţilor... gândiţi-vă bine... şi fiţi cinstiţi cu voi înşivă... măcar o dată în viaţă!

Răspunsul este, ca întotdeauna, foarte simplu. De ce ne place Audi şi nu BMW? De ce este culoarea noastră preferată, roşul? De ce preferăm să mergem cu bicicleta, sau ne place să mergem la pescuit?

Nimeni nu ştie de ce ne place ceva anume, pentru că nu alegem să ne placă acel ceva. Ne place pur şi simplu, fără să putem explica motivul. De aceea sunt oameni cărora le place sexul cu persoane de acelaşi sex, sunt oameni cărora le place sexul cu persoane de sex opus şi sunt persoane cărora le place sexul cu persoane de ambele sexe. Ne place pur şi simplu, şi nu este nimic greşit în asta, câtă vreme ambii parteneri participă de bună voie!

Marea majoritate a tinerilor heterosexuali din ziua de azi nu suportă să fie numiţi, chiar şi în glumă, homosexuali, fie şi folosind termenii mai populari, ca de exemplu poponar sau fetiţă! Mai mult, sunt deranjaţi chiar şi dacă sunt în prezenţa unei persoane care este homosexuală. Oare de ce? De ce sunt ei deranjaţi aşa de tare? Poate cineva să răspundă la întrebarea asta ciudată? NU? Păi e simplu... Aş spune că în cazul acesta ei sunt plătiţi cu aceeaşi monedă şi ei nu suportă asta... adică aceşti tineri experimentează sentimentul de neajutorare pe care îl are o femeie când este hărţuită de un bărbat mai puternic fizic şi pe care nu are cum să-l respingă! Amuzant şi ironic, nu-i aşa?

Însă cea mai ciudată chestie este că obişnuiam să fim mai toleranţi în trecut decât în ziua de azi. Până în secolul 3, numărând anii după calendarul nostru ciudat şi de concepţie învechită, specia umană era cu mult mai tolerantă. Nu se punea nicio

problemă în vechea Grecie sau Romă în legătură cu sexualitatea unei persoane. Aşa de superiori erau acei oameni când vine vorba de sexualitatea unei persoane, încât era considerat normal ca o persoană să aibă relaţii cu persoane de ambele sexe. Nu numai că era normal, însă aceste relaţii erau de aşteptat! Nimeni nu era curios şi nimeni nu se grăbea să judece ceea ce făcea vecinul său în pat. Şi asta e ceva ce noi, oamenii „moderni" şi „civilizaţi", ar trebui să învăţăm repejor-repejor! Mai mult, marea majoritate a imperatorilor romani erau homosexuali, aveau relaţii sexuale la întâmplare şi nimeni nu se prefăcea că este deranjat sau insultat! De ce ar fi fost?

Cum se face că am trecut de la aşa o normalitate la ipocrizia de azi, ipocrizie aşa de acută că-ţi întoarce stomacul pe dos? Ipocrizie care are ca obiect o chestie absolut normală, aşa cum este sexualitatea umană şi în special, sexul dintre două persoane de aceleaşi sex? Din păcate, noi toţi ştim adevărul... După întâlnirea Ninjaleţilor de la mijlocul secolului al patrulea, când versiunea actuală a Bibliei a fost compusă, nebunia religioasă a acaparat totul încetul cu încetul şi Epoca Întunecată a început. Sexul în sine a devenit tabu şi sexul cu o persoană de acelaşi sex a fost decretat greşit şi imoral de către Ninjaleţii nesiguri din punct de vedere sexual şi infatuaţi peste măsură!

Deci fraţilor, cum stăm în legătură cu sexualitatea? Încă mai sunteţi mândri de umanitate şi de marile ei „realizări"? Dacă încă sunteţi mândri şi nu râdeţi în hohote de prostia noastră proverbială, înseamnă că trebuie să încercăm un pic mai tare... ca să facem asta, vom trece la următorul capitol, unde vom discuta în legătură cu o altă ipocrizie umană, una care, după opinia mea, sufocă umanitatea în fiecare zi!

3. Căsătoria

Aş putea spune, încă de la început, că am atins aici un punct foarte sensibil... Ştiu că de acum înainte nu am să fiu prea popular cu doamnele, nu că aş fi fost excesiv de popular până acum! Marea majoritate a viitoarelor mirese nu vor vrea nimic mai mult decât să mă sugrume încetişor şi dureros cu jartierele. Mai mult, noi ştim cu toţii că în viziunea oricărei persoane care-şi ia educaţia din programele de televizor, orice comentariu negativ la adresa ideii de căsătorie şi a petrecerilor nebuneşti ca la MTV, este complet inacceptabil. Acum pentru noi nu contează asta, pentru că noi oricum vom avea o discuţie pe tema asta şi vom încerca să râdem un pic! Şi asta pentru că eu cred că aceste căsătorii, aşa cum sunt ele văzute în lumea „civilizată", sunt ciudate, ridicole şi ipocrite.

Acum, asta nu este pentru că ideea de căsătorie ar fi greşită prin definiţie, ci pentru că cel puţin 80% din căsătoriile din toată lumea nu sunt de fapt căsătorii cum ar trebui să fie, ci contracte ciudate şi fără rost!

Upsss... am fost cumva prea brutal? Da? De ce crezi asta? De fapt, tu simţi că am cumva dreptate, însă nu poţi defini şi explica acest sentiment? Bine, voi încerca să explic această stare pe care mulţi oameni o au...

Ca să putem să înţelegem ideea, vom începe cu începutul. Ce este o căsătorie? Care este definiţia acestui concept ciudat? Nu am ştiut definiţia, aşa că a trebuit s-o întreb pe Wiki din nou!

Acolo spune aşa: „Căsătoria este o instituţie în care activităţile interpersonale, de regulă sexuale, sunt recunoscute." Să fiu sincer, nu prea am fost fericit cu definiţia dată, pentru că suna un pic pompos şi într-un fel greşit, aşa că mi-am continuat căutările şi am găsit o nouă definiţie, care cred eu că este mai bună, în

constituţia Noii Zeelande, care defineşte căsătoria ca pe „o uniune a două persoane, fără deosebire de sex, orientare sexuală sau identitate sexuală”.

Acum e acum... care definiţie vă place cel mai mult şi care credeţi voi că e mai bună? Aş vrea tare mult să fiţi oneşti cu voi înşivă... Vreo idee?

Prima definiţie este un pic ciudată, pentru că întăreşte în mintea noastră ideea de contract prin cuvântul „instituţie”. Nu numai asta, însă „recunoscute” de către cine? De către cei care se căsătoresc sau de către cei din jur? Definiţia este un pic confuză, dacă putem spune aşa...

A doua definiţie însă, este simplă şi elegantă şi descrie exact cum ar trebuie să fie o căsătorie. O uniune dintre două persoane, indiferent de unde sunt, indiferent cum arată la fundul gol, unde le sunt organele reproducătoare sau ce le place să facă în pat, între cearşafuri!

Această definiţie perfectă a căsătoriei ar trebui, după părerea mea, inclusă în toate constituţiile din lume! Simplitatea ei elimină toate confuziile care plutesc în jurul acestui subiect şi, prin eliminarea confuziei, elimină şi intoleranţa şi ipocrizia pe care o vedem peste tot în jurul nostru, în toată lumea!

Acum că avem o definiţie care ne mulţumeşte, hai să vedem dacă se şi aplică în căsătoriile din zilele noastre. Hai să vedem dacă o căsătorie aici în Irlanda, aşa cum se petrece de obicei, poate fi descrisă de această simplă definiţie!

Pentru început, băiatul, numit Paddy, întâlneşte o fată, Sinead, într-un bar. (Unde altundeva, acum în zilele noastre?) Se plac de la început şi decid împreună să se cunoască mai bine. Zis şi făcut! Treptat, se cunosc unul pe altul timp de luni bune sau chiar ani, până când Paddy, din proprie iniţiativă sau după ce a fost presat, se pune în genunchi şi o cere pe Sinead în căsătorie!

Dacă este norocos, presiunea de a se căsători vine numai de la prietena lui, Sinead, care a văzut o căsătorie la MTV şi vrea şi ea una ca să-şi impresioneze prietenele! Dacă nu este norocos, presiunea vine de la părinţi, prieteni, rude, şefi sau de la Ninjaletele care l-a învăţat cum să se comporte când era băiat mic, dacă înţelegeţi ce vreau să spun. Toţi cei de mai sus, fără excepţie, ştiu mai bine ca oricine când ar trebui băiatul nostru, Paddy, să se însoare!

Oricum, după ce munceşte de-şi rupe spatele luni în şir, Paddy al nostru economiseşte destui bani să cumpere, câteodată şi în rate lunare, mult râvnitul INEL! Care, apropo, trebuie să fie cât mai scump şi trebuie să aibă neapărat un diamant, astfel încât viitoarea soţioară să nu se simtă cumva ruşinată şi mai prejos când îl va arăta tuturor celor din jur, în viaţa de zi cu zi şi chiar şi pe Facebook!

Odată încheiat procesul de cerere, şi considerând că răspunsul este afirmativ, Paddy şi Sinead trebuie să treacă prin nişte etape foarte precise ale vieţii dinaintea căsătoriei. Din prima, ei trebuie să amestece Statul în relaţia lor, Stat care le va lua pentru asta o sută de euro! În schimbul acestor bani, Statul le va da o diplomă, singura în viaţă care se dă înaintea vreunui examen. Mai mult, Statul le va promite că dacă, dintr-un motiv sau altul, vor dori vreodată să se „descăsătorească", aşa ceva de fapt nu se poate! Dar, dacă ei insistă cu adevărat, ar fi posibil cumva, însă Statul va face din asta un proces aşa de dureros, încât îşi vor dori să fi stat căsătoriţi!

După asta, cu diploma în mână, pleacă împreună la casa Ninjaleţilor! Acolo, Paddy şi noua lui soţioară vor primi nişte „informaţii" foarte importante, un fel de curs intensiv despre ceea ce înseamnă viaţa împreună ca familie! Nimic greşit în asta, cu excepţia faptului că aceste informaţii şi sfaturi vin de la un Ninja

ciudat care a ales voit o viaţă fără relaţii şi căsătorie, nu a trecut prin ele şi, prin definiţie, nu are cum să aibă vreun habar în această privinţă. Şi dacă Paddy al nostru a făcut greşeala elementară de a alege o parteneră care e afiliată la un alt fel de cult Ninja, atunci treaba cu adevărat se împute şi schimbări stresante şi fără sens sunt făcute doar pentru a mulţumi un om ciudat, cu barbă şi îmbrăcat în rochie neagră!

Acum singura treabă care rămâne de făcut este petrecerea în sine. Dacă tatăl miresei are bănuţi puşi de-o parte, Paddy al nostru poate să răsufle liniştit pentru că, fericit că în sfârşit va avea parte de pace şi linişte, tatăl miresei va plăti pentru toată nunta. În schimb, dacă familia miresei este săracă, Paddy şi mireasa lui au probleme, pentru că trebuie să muncească amândoi pe rupte ca să economisească bani pentru o petrecere care TREBUIE să fie scumpă şi strălucitoare! Dacă nu pot economisi, atunci ei trebuie să împrumute bănuţii de undeva. De unde ar putea ei împrumuta? De la bănci, bineînţeles, împrumuturi cu dobândă mare, bănuţi care trebuie plătiţi înapoi, prin muncă grea şi sacrificii. Şi toate aceste sacrificii se fac numai pentru hainele pe care le vor purta poate numai o dată în viaţă, ca să nu mai vorbim de închirierea unei săli într-un hotel scump, a unui fotograf bun, plus mâncarea cea mai scumpă şi cantitatea enormă de băutură necesară!

Când totul s-a sfârşit, perechea extenuată este în sfârşit liberă să plece pentru câteva zile în aşa zisa „luna de miere", care e văzută ca un fel de vacanţă sau ca pe o perioadă de relaxare înainte ca munca grea a vieţii ca soţ şi soţie să înceapă. Ironic, această scurtă perioadă aduce de obicei cea mai mare fericire şi bucurie cuplului, în contrast complet cu circul nebunesc de dinaintea ei!

Deci... Ce crezi despre descrierea de mai sus? Este descrierea aceasta destul de precisă? Trebuie să menţionăm faptul că aceasta

este numai procesul de căsătorie aici în Irlanda. În lume găsim tot felul de ceremonii, începând cu uniunea simplă şi pură a doi oameni pe plajă la apus, înconjuraţi de prieteni şi familie, trecând prin ceremoniile nebuneşti numite „dansul banilor", întâlnite în Europa de Est, şi ajungând până la nunţile megalomane de tip MTV, plănuite şi executate de „complexul industrial al nunţilor" din lumea „civilizată"!

Singura întrebare care se pune acum este: oameni buni, ce e greşit cu noi şi cum de s-a ajuns în situaţia asta? Cum se poate să fim aşa de idioţi? Cum e posibil ca „organizatorul de nunţi" să existe ca îndeletnicire?

Doamnelor şi domnilor, hai s-o luăm de la început... Căsătoria, ca o unire naturală între două persoane care se iubesc, a existat cu mult înaintea istoriei scrise. Era ceva ce se întâmpla în mod natural şi nimeni, în afară de cei cu pricina, nu avea nimic de spus. Acest fel de căsătorie încă există, în triburile native Africane, Amazoniene şi Nativ Americane, unde spiritualitatea este menţinută vie! Căsătorie simplă şi fără politici de orice fel, toată lumea fiind fericită, aşa cum ar trebuie toate să fie! Numai că, dintr-odată, religiile au apărut şi au înţeles importanţa căsătoriei în viaţa unui om oarecare şi cum poate acel om să fie controlat folosind acest concept. Nu numai religiile, dar şi Statul are un interes murdar aici...

Reacţia reflexă a unora dintre voi va fi cam aşa: Ceee? Nu-i adevărat! Nimeni nu ne controlează!

Nu? Sunteţi siguri de asta? Dacă voi doi sunteţi îndrăgostiţi şi vă iubiţi cu adevărat, ce nevoie aveţi de Stat şi de Ninjaleţi? De ce aţi avea nevoie de o diplomă?

Dacă stăm bine şi ne gândim, este de fapt foarte simplu... Ceremonia Ninjaleţilor este pusă acolo să te transforme într-un „zombi" care nu mai gândeşte pentru sine! Plus că Ninjaleţilor le

place banul, nu-i aşa? Mai mult, ceremonia are rolul de a-ţi da impresia că un mare zeu, exterior ţie şi care pluteşte pe un nor şi la care te „rogi" uitându-te în sus, îţi binecuvântează uniunea cu persoana iubită! Ceremonia aceasta mai are şi rolul de a-ţi cimenta dependenţa de zeul respectiv, dependenţă pe care eşti dispus s-o transmiţi şi copiilor tăi, ceea ce înseamnă că şi Ninjaleţii viitori au pâinea asigurată!

Şi statul are un interes în această mare escrocherie care este diploma respectivă. Prin actul de a-ţi oferi această diplomă, Statul crează o stare mentală de „normalitate" în tine, ceea ce înseamnă că eşti dispus şi gata să-ţi plăteşti toate taxele alea ciudate la timp, eşti gata să votezi pe oricine este împins în faţă de către păpuşari, eşti dispus să-ţi ţii gura şi să respecţi sistemul de îndoctrinare, pardon, de educaţie pentru că gata, eşti om însurat, respectabil şi la casa ta! „Normalitate" pe care o vei insufla, fără să vrei, copiilor tăi, care la rândul lor...

Vezi? După cum ţi-am spus, e de fapt foarte simplu... Ca şi cuplu, nu aveţi nevoie de diploma aia ciudată ca să vă simţiţi căsătoriţi. Tot ce aveţi nevoie este iubirea adevărată şi intenţia clară de a petrece cât mai mult timp în compania celuilalt! O diplomă nu este o garanţie că relaţia va dura, aşa cum niciun ritual vechi, depăşit, fals şi absurd nu poate ajuta când e vorba de sentimentele noastre adevărate.

Multe se pot spune despre ipocrizia teribilă a sistemului de căsătorii care există în zilele noastre. Oamenii se căsătoresc din cele mai ciudate motive: banii, poziţia socială sau politică, faima, teama de a nu îmbătrâni singur şi nevoia de a face cumva ilegal ca cealaltă persoană să facă sex cu altcineva! Foarte puţine căsătorii sunt bazate pe chestiile care contează cel mai mult: Iubirea şi prietenia adevărată! Ca să nu mai vorbim de faptul că relaţiile bazate

pe iubire sunt aşa de sigure că oamenii nu au nevoie deloc de contractul ăla ciudat.

Căsătoria ar trebui să fie ceva foarte personal şi intim, pentru că se întâmplă numai între două persoane care se iubesc cu adevărat. Din cauză că iubirea aceasta lipseşte din multe căsătorii în zilele noastre, avem tendinţa s-o înlocuim cu petreceri imense numite nunţi! Şi pentru că le vrem să fie mari şi strălucitoare, ca să ni se ducă vestea, câteodată nu le putem planifica noi înşine, deci trebuie să găsim pe cineva s-o facă pentru noi! De aici a început să fie cunoscută îndeletnicirea de „organizator de nunţi", o persoană care, în schimbul unei sume mari de bani, ne ajută să cheltuim toţi banii pe care i-am câştigat muncind din greu, într-o singură noapte! Dacă totuşi nu poţi găsi un organizator de nunţi, nicio problemă, pentru că de două ori pe an, la RDS în Dublin, se organizează un „Weeding Expo", unde poţi găsi tot ce-ţi doreşte inimioara ta pentru noaptea în cauză! Poţi găsi cele mai scumpe şi mai ciudate haine, poţi găsi torturi de un metru înălţime, aranjamente florale nemaiîntâlnite, poţi închiria stripperi masculini pentru „ultima călăreală" a miresei şi mai poţi închiria şi limuzine Hummer de 10 metri lungime de culoare roz!

Ştiu! Când ţi-am spus că suntem nebuni cu toţii nu m-ai crezut!

Preţul unei căsătorii „normale" în Dublin este, mă credeţi sau nu, între 25 şi 30 mii de euro! Asta nu e o glumă! Numai preţul inelului de logodnă este între 2 şi 3 mii de euro. Treaba asta cu inelul este încă o dovadă a faptului că suntem cu toţii o specie de mamifere fără minte, din simplul motiv că, dacă ne luăm după instrumentul de propagandă în care s-a transformat Media din ziua de azi, inelul trebuie să fie cu diamant! Neapărat cu diamant, piatră care nu este nici scumpă şi nici rară, aşa cum ţi se spune de

către industria în sine, ci preţul ei este ridicat artificial pentru a produce un profit absolut imens! Şi treaba asta funcţionează perfect, din simplul motiv că orice Paddy care-şi merită numele va plăti oricât ca să se însoare, din teama de a nu îmbătrâni singur şi fără ajutor!

Multe dintre aceste aşa-zise căsătorii se întâmplă pentru că respectivul cuplu este format din oameni cărora le place să fie în centrul atenţiei şi le place şi euforia artificială dată de aceasta! Totuşi, cu cât mai scumpă şi mai extravagantă este nunta, cu atât mai scurtă este căsătoria în sine şi cu atât mai puţin fericit este cuplul în cauză, pentru că se concentrează la căsătoria şi nunta în sine, în loc să se concentreze la singurul lucru care contează cu adevărat: iubirea lor! Am întâlnit un cuplu care a împrumutat toţi banii pe care i-au cheltuit pe căsătorie de la bancă, au divorţat un an mai târziu, şi au trebuit să lucreze trei ani buni pentru a putea plăti împrumutul la bancă! Ştiu că este greu de crezut că această imbecilitate există cu adevărat, însă cred că ei nu sunt singurii în această situaţie!

Mulţi dintre voi nu se vor simţi bine citind aceste rânduri, nici nu vor fi fericiţi atunci când vor realiza implicaţiile celor spuse aici. Noi toţi ştim asta! Totuşi, vă invit să gândiţi! Nu costă nimic! Cum ar fi dacă, în loc să cheltuiţi 30 mii de euro doar pentru a respecta un „obicei" ciudat şi a mulţumi oamenii din jurul vostru, aţi face ceva cu adevărat constructiv cu banii, ceva care v-ar face pe voi cu adevărat fericiţi? Ce aţi spune de ideea de a călători? Cu 30 mii aţi putea să călătoriţi în toată lumea şi, luaţi aminte vă rog, călătoria în sine v-ar putea ajuta relaţia mult mai mult decât ceea ce nu este decât o noapte de beţie la cataramă, indiferent de numele pompos care i se dă de către societatea găunoasă în care trăim!

4. Suprapopularea

Am acum o nouă întrebare pentru voi... Câţi dintre noi trăiesc pe această planetă în acest moment? Aveţi habar? Sau, o întrebare mai bună, adresată tuturor oamenilor: aţi vrea cu adevărat să aflaţi?

Acum, nu contează că vreţi sau nu, pentru că eu vă spun oricum! Suntem nu mai puţin de 7,5 miliarde de oameni! Da fraţilor, aţi citit bine, numărul este de 7,5 miliarde de oameni. Mulţi oameni nu pot înţelege şi concepe cât de mare este acest număr. Este aşa de mare, încât creşterea populaţiei ca număr pe toată planeta, după cum spun cei de la wordometers.info, este de nu mai puţin de 200.000 de oameni noi pe zi!

Vă îngrijorează acest număr absolut nebunesc? Nu? Doamnelor şi domnilor, ar trebui să vă îngrijoreze cu adevărat... Ar trebui pentru că, citând aceeaşi sursă, în urmă cu numai 50 de ani eram numai 3,3 miliarde, adică mai puţin de jumătate din cifra de azi. Adică, în numai 50 de ani, adică peste noapte, ca să spunem aşa, populaţia lumii s-a dublat!

Marea majoritate a oamenilor, puşi faţă în faţă cu această teribilă situaţie, văzând acest număr teribil, vor spune: „Ştiu prietene, ştiu că suntem prea mulţi, însă asta nu este problema mea deloc!"

Sunteţi siguri că nu este problema voastră? Hai să vedem...

Numai într-o zi populaţia planetei Pământ se măreşte cu cel puţin 200000 de oameni. Adică în fiecare zi avem 200000 de oameni noi! Într-o săptămână avem 1,4 milioane şi într-o lună avem nu mai puţin de aproape 6 milioane de oameni nou-nouţi! Ştiu că aceste numere sunt dificil de înţeles şi de acceptat, însă acestea sunt valorile date de wordometers.info, oficiul interna-

ţional de statistică. Şi sunt 100% sigur că tipii respectivi ştiu cu adevărat ce fac! 6 milioane de oameni noi în fiecare lună, oameni care trebuie hrăniţi, îmbrăcaţi, cazaţi şi mai presus de toate, educaţi! 6 milioane de oameni noi care respiră, mănâncă, beau şi-şi fac nevoile şi care au nevoie de grijă şi atenţie constantă pentru primii ani din viaţă! Şi aceşti 6 milioane sunt oamenii noi numai de pe o lună. Ce spuneţi despre 72 milioane de oameni noi în fiecare an? Cu aceşti oameni am putea popula nu mai puţin de 15 ţări ca Irlanda! Cu toate cerinţele, cum ar fi apă curentă, canalizare, străzi noi, spitale şi dentişti! Cu locuri noi pentru cultivarea alimentelor necesare, cu fabrici pentru producerea milioanelor de hăinuţe, scutece şi şerveţele umede plus fabricile de reciclare aferente! Cu computere, telefoane smart şi reţele de internet! Noi oraşe trebuie construite de la zero în fiecare an pentru cei 72 milioane de noi veniţi, pentru a compensa pentru această creştere în număr nebunească şi total ieşită de sub control. Noi sisteme de autostrăzi şi fabrici pentru desalinizarea apei trebuie să fie construite, mii de hectare de pădure trebuie să fie doborâte pentru mobila, scobitorile şi tocătoarele necesare! Zeci de mii de vaci, oi, porci şi găini trebuie să fie crescute, mulse, tăiate, jupuite şi afumate pentru mâncarea, laptele, poşetele şi scaunele de piele necesare noilor veniţi! Plus că tot gunoiul rezultat trebuie să fie reciclat cât mai complet posibil, pentru a nu afecta mediul înconjurător şi Natura, care este la limită chiar în acest moment! Şi, aminteşte-ţi, tot acest efort trebuie făcut pentru cei 72 milioane din acest an, pentru că anul viitor vor veni încă cel puţin alţi 72 milioane, ţipând în gura mare după mâncare, apă şi atenţie!

Deci? Cum spuneai? Este problema ta acum?

Bineînţeles că este problema ta! Nu numai a ta, ci şi a tuturor! Fiecare om care trăieşte pe această lume este responsabil pentru asta! Fără excepţie!

Acum, dacă suntem cinstiţi cu noi înşine, vom descoperi că, de fapt, ştiam că asta este o mare problemă! Ştiam de fapt că ne înmulţim ca şobolanii pe timp de vară, şi ştiam că în curând vom fi prea mulţi pentru resursele limitate ale acestei planete, şi în acelaşi timp pentru ecosistemul ei fragil! De fapt, ştiam asta cu toţii, pentru că nu este greu de înţeles! Expansiunea noastră fără oprire, condusă de nevoia teribilă de mai mult şi mai bun, lăcomia şi dorinţa bolnavă de a deveni bogaţi peste noapte indiferent de mijloace, fac prăpăd în ceea ce priveşte mediul climatic şi ecologia acestei lumi, care sunt deja profund deranjate!

Acesta nu este un secret. Toată lumea ştie asta! Nu este dificil de realizat şi de înţeles această problemă. Nu trebuie să fii geniu pentru a înţelege chestia asta simplă. Dacă am face o paralelă între planeta Pământ şi corpul uman, noi, oamenii, în loc să acţionăm ca o bacterie benefică, una simbiotică, care ajută întregul să supravieţuiască şi să se dezvolte, acţionăm ca o infecţie bacteriană totală, ca o septicemie, înmulţindu-ne exponenţial şi fiind porniţi şi hotărâţi în a distruge organismul gazdă!

De ce oare ne facem asta nouă înşine? De ce oare nu ne putem controla numărul? De ce nu putem să vedem problema, măcar o dată, din punct de vedere logic?

Fraţilor, aş vrea să vă gândiţi un pic la această problemă. Pentru că asta e ceea ce avem nevoie acum: gândire logică. De ce oare nu putem să ne controlăm numerele noastre, adică câţi existăm pe acest Pământ?

Sunt foarte multe motive... unul important ar fi lipsa educaţiei sexuale combinat cu sărăcia şi cu îndoctrinarea religioasă. Combinaţia aceasta este absolut mortală pentru noi.

Nimeni nu beneficiază de educaţie sexuală. Din diferite motive, acest subiect este tabu. Bogat sau sărac, niciun copil nu beneficiază de educaţie sexuală. Din acest simplu motiv, rezultatele sunt teribile, aşa cum oricine poate observa. Totuşi, născut fiind într-o familie cu posibilităţi materiale, şansele sunt ca, într-un fel sau altul, copilul respectiv va întâlni oameni destul de deschişi la minte care îi vor spune tot ce trebuie să ştie despre sex, protejare şi contracepţie. Şi dacă copilului respectiv îi place cititul, probabil că se va autoeduca în această privinţă. Însă dacă acest copil se naşte într-o familie de 10-12 copii, toţi fiind concepuţi nu din alegere, ci la întâmplare şi din lipsă de cunoştinţe, mijloace contraceptive şi din frica de „pedeapsa de după moarte", atunci acest copil nu e pe calea cea bună. Acest copil va urma probabil aceeaşi cale: va creşte în ignoranţă, se va căsători tânăr şi fără cunoştinţele necesare şi va permite, din teamă de a fi judecat, să fie corupt de ipocrizia acestei societăţi cretine în care trăim! Nu numai asta, însă va ajunge să aibă vreo 10 copii pe care nu i-a vrut şi nu-i suportă, copii care, la rândul lor, vor creşte fără grija şi atenţia necesară, în ignoranţă şi teamă. Şi, în felul acesta, acest circ trist se va repeta la infinit!

Oriunde ne uităm putem vedea zilnic această situaţie ciudată. Întrebarea care se pune aici este: cum am putea noi să rupem acest cerc vicios? Cum am putea noi, TOŢI, până la unul, să decidem fără influenţe ipocrite de oricare fel, educaţi fiind şi 100% conştienţi de ceea ce facem, dacă vrem copii sau nu? Cum am putea să facem asta într-o societate care se lasă manipulată de un cult fals care face din simpla folosire a prezervativului, un „păcat"?

Fraţilor, nu e uşor să aveţi un copil. E ca şi cum te-ai gândi să-ţi faci un tatuaj pe faţă! Adică, trebuie să fii hotărât cu adevărat şi să-ţi placă cu adevărat ideea de a avea copii. Ţie să-ţi placă, nu mamei tale, surorii tale sau rudei îndepărtate, pe care o vezi o dată

pe an şi care simte cumva că tu trebuie să faci copii, pentru că eşti prea fericit şi te distrezi prea mult de unul singur şi faptul că vei avea copii te va face să fii îndeajuns de nefericit ca să te aducă la nivelul lor. Trebuie să te întrebi pe tine însuţi dacă un prezervativ sau o „pilulă de dimineaţă" este mai scumpă decât cheltuiala necesară aducerii unui copil pe această lume, cu tot ce implică aceasta. Trebuie să te întrebi dacă eşti capabil, material, emoţional şi cultural, de a-ţi asuma completa responsabilitate de a creşte şi educa o Minte nouă! Şi ar fi super dacă te-ai întreba aceste lucruri elementare înainte de a face sex neprotejat!

Mulţi oameni nu fac copii pentru că nu le plac copiii, le este teamă de ei, nu au îndeajuns de mulţi bani ca să-şi permită să crească şi să educe unul sau nu pot să-şi asume cu adevărat această răspundere. Aceşti oameni sunt sinceri cu ei înşişi şi cu ceea ce simt. Eu nu pot decât să felicit din toată inima persoanele în cauză! Viaţa lor este a lor personală şi nimic altceva nu mai contează!

Mulţi oameni au aceleaşi sentimente ca cei de mai sus, însă nu-şi ascultă inima şi se lasă presaţi şi ameninţaţi în a face copii de către societatea noastră ciudată şi ipocrită! Acestor oameni le e teamă de a fi judecaţi şi sfârşesc prin a fi mânioşi şi iritaţi cu copiii lor, ajungând să dea vina pe ei pentru viaţa nefericită şi plină de nevoi pe care o duc, făcându-le viaţa amară acestor copii care nu au cerut să fie născuţi!

Sunt şi femei care, din cauza lipsei complete a educaţiei sexuale, rămân însărcinate şi aduc pe lume copii foarte devreme în viaţa lor. Câteodată extrem de devreme! Câteodată aşa de devreme, încât, atunci când aceste femei împlinesc 20 de ani, ele au copii în vârstă de 5 sau 6 ani! Aceste situaţii ciudate ar putea fi evitate simplu prin folosirea unui prezervativ sau a altor mijloace de protecţie şi contracepţie. Aceste mijloace simple sunt complet ignorate, atunci când lipsa educaţiei se întâlneşte cu sărăcia şi cu

ideologia ciudată şi cu mult expirată a Ninjaleţilor. Ideologie care este transmisă în mod direct sau indirect, cu aşa-zisele „bune intenţii", de către un tată sau bunic, un prieten sau un Ninja bătrân şi greşit îndrumat, care le vor spune acestor femei, în modul cel mai drăgăstos cu putinţă, că vor merge în „iad" dacă vor folosi vreodată prezervativul sau pastiluţa de dimineaţă!

Aceste femei vor descoperi curând că viaţa unei mame aşa de tinere nu este uşoară nici „plină de farmec", aşa cum este descrisă în reviste. Ele vor descoperi că, în loc să fie capabile să iasă din casă şi să se distreze când o doresc, aşa cum toată lumea o face la vârsta lor, vor trebui să stea în casă să aibă grijă de copii. Nu numai asta, însă dacă tatăl copilului a dat bir cu fugiţii, va fi dificil pentru ele să-şi găsească un partener nou, din simplul fapt că marea majoritate a bărbaţilor vor face acelaşi lucru când vor descoperi că sunt mame! Şi aceste lucruri sunt nimicuri, în comparaţie cu situaţiile în care noua mămică începe să aibă sentimente ciudate de respingere şi ciudă faţă de copil, când realizează că acel copil pe care ea nu şi l-a dorit este motivul nefericirii sale!

Da, fraţilor, viaţa e grea... şi e aşa pentru noi o facem să fie, fără motiv. Dacă o femeie este prea tânără să aibă copii, dacă prezervativul s-a rupt sau simplu ea nu vrea copii în acest moment, cine suntem noi, adică societatea asta coruptă şi ipocrită, să decidem pentru ea? Pentru că, în mod ciudat, când treburile astea se întâmplă, nu femeia decide ce e mai bun pentru ea şi pentru corpul său, ci cei din jur! Cum poate o societate să decidă ce e mai bun pentru fericirea unui individ, când societatea în cauză nu dă un capăt de aţă pe acel individ? Dacă o femeie rămâne însărcinată, din accident şi împotriva voinţei sale, de regulă i se dă sfaturi peste sfaturi şi i se promite suport şi ajutor, însă din secunda în care naşte, aceeaşi societate îi întoarce spatele şi este lăsată să se descurce singură pentru ea şi pentru copilul său.

Aceeaşi ipocrizie teribilă o găsim şi la aşa-numitele organizaţii „pro life", care se îngrijorează aşa de mult în legătură cu viaţa care nu a venit încă, încât uită de viaţa umană care este aici şi are nevoie de mâncare, apă şi ajutor să supravieţuiască! Aceleaşi organizaţii care, în fiecare zi, se prefac că nu văd şi nu sunt conştiente de milioanele de copii doriţi care mor fără rost din lipsa unei elementare îngrijiri! Situaţie care, între noi fie vorba, ar putea fi uşor rectificata prin găsirea unor familii care-şi doresc cu adevăr copii şi nu pot să-i aibă, familii care ar putea creşte şi educa un copil care, fără ajutor, ar muri de foame oricum! Aceste organizaţii ipocrite „pro life" ar trebui să fie rebotezate ca fiind „pro moarte prin înfometare, sete şi neglijenţă"!

Ştiu fraţilor... Prostia şi ipocrizia Omului nu are limite! Suntem teribili!

Sunt şi oameni care cred cu adevărat că este bine să faci cât mai mulţi copii! Să fiu cinstit, nu prea văd cum asta ar putea ajuta în vreun fel, decât dacă vrei să creezi o echipă de fotbal mică şi foarte de succes! Sau, sărac fiind, te gândeşti că făcând mai mulţi copii ai şanse mai mari să trăieşti mai bine aici în Irlanda, încasând banii de la stat şi cheltuindu-i pe băutură ieftină! Sau, în ţările lumii a treia, sperând că dacă vei face mai mulţi, şansele sunt ca cel puţin unul din ei să supravieţuiască şi să se îmbogăţească şi să-i ajute pe restul să se descurce! Bineînţeles, asta nu se întâmplă aproape niciodată, pentru că din cauza lipsei de apă, mâncare, medicamente şi elementară îngrijire, cel puţin jumătate dintre ei mor înainte de a ajunge la vârsta de 5 ani! O situaţie teribilă, pentru care întregii lumi ar trebui să-i crape obrazul de ruşine!

Şi totuşi, chestia cea mai ciudată este că, chiar dacă au existat şi încă există ţări care au implementat controlul populaţiei, începând cu India în 1951, populaţia lumii continuă să crească vertiginos. S-ar putea să sune ca un paradox, însă asta durează

numai până când te apuci de studiat şi îţi dai seama că metodele folosite nu au fost exact cele mai umane! Sterilizare, câteodată forţată sau cumpărată, a ambelor sexe, tactica „un copil pe familie", amenzi grele şi creşteri în impozitul pe venit pentru persoanele care vor mai mult de un copil, ca să numim doar câteva! Prin metodele astea prosteşti s-a încercat forţarea oamenilor să facă cât mai puţini copii, însă planul a eşuat lamentabil. Oamenii ăştia chiar nu înţeleg!

Hai fraţilor, că nu e greu! N-are rost să încerci să forţezi oamenii să facă ceva dacă nu vor ei s-o facă! Oamenii o să ignore asta de la început sau, dacă forţezi cu adevărat, pentru moment se vor conforma, însă în timp totdeauna vor găsi metode de a evita restricţia impusă! Situaţia asta se întâmplă tot timpul, însă noi nu învăţăm niciodată. Educaţia, educaţia şi iar educaţia este cheia tuturor problemelor noastre! Educaţia sexuală în şcoli, de la o vârstă fragedă şi conştientizarea de către fiecare persoană a tuturor metodelor de contracepţie şi a efectului pe care îl are suprapopulaţia asupra Pământului, ca planetă. În plus, expunerea adevărului gol-goluţ în ceea ce priveşte acest efect, şi nu o versiune roză şi falsă!

Care este adevărul în ceea ce priveşte suprapopularea planetei? Păi, simplu spus, mâncăm planeta asta de vie! Pur şi simplu! Tăiem, hăcuim, ciopârţim şi otrăvim tot ce se cheamă viaţă în jurul nostru! În căutarea elementelor care ne susţin acest nebunesc fel de viaţă nivelăm munţi şi săpăm gropi în pământ care pot fi văzute din orbită! Şi, în contrariu cu felul în care sunt prezentate de către Media, ele nu sunt realizări pozitive. Faptul că putem să facem asta nu înseamnă că ar trebui!

Şi acum aduceţi-vă aminte vă rog: facem toate prostiile prezentate aici numai ca să susţinem numărul nostru ACTUAL! Cu cât suntem mai mulţi, cu atât mai mari vor fi stricăciunile colaterale. Aceste simple adevăruri trebuie să fie prezentate omenirii

întregi în felul cel mai direct cu putinţă, ca toţi oamenii să înţeleagă şi să devină conştienţi de problemele noastre. Adevărul gol-goluţ şi o educaţie sexuală solidă adresată tuturor oamenilor, plus toate măsurile de contracepţie făcute disponibile pe gratis tuturor membrilor rasei umane, vor rezolva problema şi vom putea, în acest fel, să ne aducem numerele în echilibru!

Bineînţeles, vor exista oameni care, pe bună dreptate, se vor întreba: „Bine prietene, aceasta metodă va funcţiona probabil în zonele „civilizate". Cum rămâne cu mijlocul Africii, sau cu deşertul Mongoliei sau Iranului, sau cu triburile din junglă? Şi mai important, cine va plăti pentru toate aceste metode contraceptive"?

Şi asta este într-adevăr o bună întrebare. Prima dată, depinzând de felul în care se înţelege cuvântul"civilizat", aş spune că nu ar trebui să ne îngrijorăm pentru oamenii din junglă sau deşert! Ei au fost acolo cine ştie de când, sunt mai civilizaţi ca noi, oamenii „moderni", şi ştiu să trăiască în armonie cu mediul înconjurător mai bine decât am putea noi vreodată! A doua, în era comunicaţiilor instantanee şi a accesului liber la cunoştinţele lumii, această chestie simplă n-ar trebui să reprezinte o problemă, considerând că există voinţa de a rezolva problema. Şi a treia şi cea mai importantă: indiferent de ţară, ar fi mult mai uşor să avem un echilibru în ceea ce priveşte numărul nostru, dacă Ninjaleţii şi-ar schimba cântecele lor prosteşti şi cu mult depăşite de situaţie în ceva mai actual! Hai băieţi, un cult care învaţă lumea „să pornească şi să se multiplice", fără să se gândească la consecinţe, în 2018, într-o lume care se pregăteşte să meargă pe Marte şi construieşte staţii spaţiale? Pe bune? Cum ai putea numi un astfel de cult? Iresponsabil şi antiuman sunt primele cuvinte care-mi apar în minte!

Şi acum la sfârşit, întrebarea cea mai mare! Cine va plăti pentru toate aceste lucruri? Cine va plăti pentru prezervative,

„pilule de dimineaţă" şi toate celelalte mijloace moderne de contracepţie? Dat fiind că numai prezervativele şi pilulele sunt disponibile fără reţeta doctorului, toate celelalte metode fiind prescrise de către medic, înseamnă că banii sunt problema aici! Ce putem face?

Ştiu că e o chestie care se repetă, însă cum ar fi dacă am putea să abatem numai 5% din sumele de necrezut care se cheltuie pe inutilele armate ale lumii şi pe armele acestora? Dacă numai 5% din acea sumă nebunească ar putea fi folosită în acest scop, adică pentru crearea unei industrii de fabricare, distribuire pe gratis şi reciclarea după folosinţă a metodelor de contracepţie, am putea să ne echilibrăm numerele în două generaţii. Planificarea familială, îngrijirea şi sfătuirea pe gratis ar ajuta şi mai mult, făcând viaţa mai uşoară pentru sutele de milioane de oameni săraci care există!

După cum se poate vedea cu uşurinţă, n-o să ne fie deloc uşor, pentru că am lăsat problema asta să devină una foarte mare. Este problema noastră şi trebuie s-o reparăm. Nu avem ce face altceva! Trebuie doar să ne suflecăm mânecile şi să ne apucăm de treabă! Asta e partea bună. Partea nu tocmai bună este că există o altă problemă înrudită cu aceasta, şi în capitolul următor o vom discuta în amănunt, pentru că această nouă problemă, lăsată nerezolvată, ameninţă însăşi existenţa omenirii!

5. Poluarea pământului

Acum e acum... Deci, ce am putea spune când vine vorba de poluarea unicei planete locuibile din sistemul nostru solar? Păi, singurul răspuns onest pe care îl putem da este că poluarea planetei este absolut TERIBILĂ!

Ştiu că sună un pic melodramatic, însă nu ne mai putem permite s-o îndulcim. Fraţilor, trebuie să recunoaştem problema aşa cum este ea în realitate! Nu mai avem timp să ne ascundem de noi înşine. Chestia ciudată este că, şi asta o să vă placă la nebunie, din motive care sunt greu de perceput şi înţeles, acest subiect este cumva controversat!?

Cum adică? Păi, ca să spunem aşa, asta înseamnă că la o extremă, mai sunt oameni care şi în ziua de azi nu înţeleg care este problema şi nu cred în ideea că zilnic poluăm teribil această lume! Ai crede că nimeni nu poate fi aşa de orb şi fără minte, însă credeţi-mă pe cuvânt, mergeţi şi întrebaţi prin preajmă şi veţi fi surprinşi!

Mai înseamnă şi că sunt, la extrema cealaltă, oameni în lumea asta care ştiu că suntem cea mai leneşă, dezordonată şi murdară specie de pe faţa pământului! Mai mult, oamenii respectivi ştiu că dacă vrem să supravieţuim pe această planetă, trebuie să începem să curăţim toată murdăria din jurul nostru, începând din acest moment! Partea bună este că aceşti oameni sunt mulţi şi, spre norocul nostru al tuturor, numărul lor creşte pe zi ce trece!

La mijloc, sunt oameni care ştiu probabil mai bine ca oricine că stricăm şi murdărim totul în jurul nostru, însă au interese ciudate, cum ar fi banii şi jocurile politice, să ascundă adevărata scară a distrugerii pe care o provocăm planetei noastre! Puteţi să credeţi aşa ceva? Acesta este cretinul fel de a gândi, ca să nu-i mai spunem ilogic şi lipsit de responsabilitate, care a băgat specia umană în rahat până în gât!

Ştiind toate astea, am să încep prin a face foarte clar faptul că ne-am dovedit a fi o specie aşa de murdară şi de răpănoasă, încât dacă am încerca să ne comparăm cu porcii, aceştia se vor simţi insultaţi! Da fraţilor, şi între noi fie vorba, nu are rost să ne comparăm cu porcii, pentru că atunci când vine vorba de cură-

ţenia noastră şi a mediului înconjurător, porcii vor ieşi învingători întotdeauna!

Mulţi dintre noi vor nega automat, fără să se gândească, această afirmaţie! „Nu, nu este posibil! Nu este adevărat!”

Sunteţi siguri de asta? Încă o dată, vă invit să gândiţi cu adevărat, folosindu-vă propriile voastre creiere!

Hai să vedem! Am făcut noi ceva stricăciuni şi înainte, nimic major, însă am început să fim cu adevărat murdari în mijlocul secolului al 19-lea, când industria a început să-şi arate cu adevărat feţişoara ei murdară. Până atunci am fost prea puţini şi nu am avut mijloacele de a altera mediul înconjurător la o scară mare. Deci, în numai în jur de 200 de ani, am reuşit cumva să transformăm o lume relativ curată într-o mare ghenă de gunoi, plină cu vârf cu produse din plastic, produse petroliere vărsate şi reziduuri radioactive!

Nu vreţi sau nu puteţi să credeţi asta? Hai să vedem!

Într-o aşa scurtă perioadă de timp, omenirea s-a împânzit şi a populat fiecare colţişor al acestei planete. Cu foarte puţine excepţii! Şi, împânzindu-ne, am reuşit cumva să poluăm fiecare pârâu, râu, fluviu, mare şi ocean. Nu numai asta, însă am doborât milioane de hectare de pădure virgină şi am otrăvit în toate felurile posibile aerul pe care îl respirăm şi apa dulce fără de care nu putem să supravieţuim!

Cele câteva locuri care au rămas relativ curate şi pure sunt cele care au scăpat de infestarea umană şi regula simplă este cu cât mai puţini oameni într-o regiune, cu atât mai curat este locul respectiv. Această chestie este „relativă”, pentru că nu mai există loc cu adevărat curat pe această planetă, poluarea fiind pe aşa o scară încât afectează fiecare loc şi aşezare, de jur împrejurul globului!

Această regulă simplă ne arată culoarea noastră cu adevărat şi cât de teribili suntem la capitolul curăţenie! O activitate care ar trebui să fie cea mai importantă după fiecare lucrare făcută, nu contează cât de mică sau mare, este în marea majoritate a cazurilor desconsiderată complet, oamenii purtându-se de parcă ar fi cineva care ar veni după ce ei termină şi ar curăţi locul cu pricina în locul lor! O activitate care, între noi fie vorba, ar trebui să fie planificată şi executată în acelaşi fel în care lucrarea în sine este plănuită şi executată, având în minte, ca scop, siguranţă şi sănătatea noastră a tuturor!

Este făcut aşa? Aaa... nu prea...

Sunt multe feluri de poluare, toate rezultând din proverbiala noastră prostie şi nepăsare, care sunt principalele caracteristici ale speciei umane! S-a început uşor, cu poluarea aerului pe care îl respirăm de către industria grea bazată pe cărbune şi de către sistemul de transport bazat pe petrol. Cumva, poluarea acestui lucru elementar, a aerului pe care îl respirăm şi fără de care nu putem trăi, nu ne-a îngrijorat deloc pentru mai mult de o sută de ani! Ştiu că e greu de crezut, însă primul act al Omului împotriva poluării a fost semnat în vechea Anglie, 1853! Nu că a schimbat ceva! Asta a fost în jur de 160 de ani în urmă, totuşi numai după 1950 Omul s-a trezit şi a înţeles ceea ce era evident în tot acest timp: că se omoară pe sine prin sufocare şi otrăvire lentă! Reacţia asta nu a fost aşa înceată şi târzie pentru că Omul nu a înţeles ceea ce-şi făcea cu propriile mâini, ci din cauza proverbialei lipse de voinţă, din cauza lenei acute, politicilor orientate spre profit şi a dificultăţii pe care o are „societatea umană” în a accepta noi tehnologii şi feluri de lucru. Omul nu voia să se schimbe!

Ca rezultat, şi în ziua de astăzi producem electricitate prin arderea cărbunelui, folosind tehnologii de 150 de ani, vechi şi poluante! Puteţi să credeţi cât de patetici şi idioţi suntem? Avem

acum, în acest moment, tehnologiile noi care pot produce electricitate curată, nepoluantă, tehnologii care pot înlocui, acum la ora actuală, vechile arzătoare de cărbune şi de petrol. Ce facem noi cu aceste tehnologii? Păi, le ţinem aranjate şi catalogate în ordine pe rafturi şi, în locurile unde există un pic de voinţă pentru implementarea lor, progresul este încetinit de către moşnegi acri şi depăşiţi de situaţie, care ori se plâng că nu le place cum se vede o eoliană pe fereastră, ori sunt îndeajuns de bogaţi ca să fie capabili să jeneze şi să perturbeze, voit sau nu, implementarea noilor tehnologii. Marii lor majorităţi nu le pasă sau nu înţeleg că, continuând să se opună transferului de la vechi la nou, îşi condamnă copiii şi nepoţii la o viaţă scurtă şi nesănătoasă, respirând fumurile otrăvitoare ale vechilor industrii!

Nici la sectorul transport nu stăm mai bine. Am început cu motorul pe benzină, am continuat cu motorul diesel şi apoi pur şi simplu nu ne-am mai putut opri! Sau nu am vrut să ne oprim, pentru că, cu mult timp în urmă, am avut o alternativă. La începutul secolului al 20-lea, existau maşini electrice cu autonomie de 80 km. Asta înseamnă că înainte de maşinile pe benzină şi diesel aşa cum le ştim noi în ziua de astăzi, conduceam maşini electrice! Chiar şi camioanele erau electrice! Nu numai asta însă, în 1900, 38% din maşinile vândute în State erau electrice. Acesta este un procentaj mai mare ca cel de astăzi, 118 ani mai târziu! Şi, probabil pentru că nu ne plăcea să respirăm aer curat şi nepoluat, am uitat de maşinile electrice şi nebunia petrolului a început!

Ştiu doamnelor şi domnilor... Ştiu... Suntem cei mai mari idioţi din acest Univers!

Ca urmare, acum avem nu mai puţin de un miliard de maşini pe străzile noastre. Da, aţi citit bine, un miliard mare şi lat! Şi 99% din ele scuipă în atmosferă, în fiecare zi, fumuri otrăvitoare pentru

noi şi Natură. Şi astea sunt numai maşinile pentru şosea. Ce spuneţi de trenuri, vehiculele care merg pe apă sau în aer? Ce, credeţi cumva ca ele stau mai bine la capitolul poluare? Nu, doamnelor şi domnilor, nu stau mai bine. Cum ar fi fost dacă ideea de maşină electrică, cu cercetare cu tot, ar fi fost continuată în 1900? De ce nu a fost oare?

Următoare întrebare vine în mod natural: Ce facem noi, rasa umană, în acest moment pentru a îmbunătăţi calitatea aerului? S-ar putea crede că Umanitatea, în faţa acestei probleme extrem de serioase, s-a trezit şi devine din ce în ce mai unită în lupta împotriva poluării! Plus că prin această unire, se presupune că începe să facă ceva în această privinţă!

Dacă am crede aşa ceva, am greşi amarnic! Dacă tu crezi că aşa ceva se întâmplă în lume, înseamnă că trebuie să te apuci repejor de studiat cu adevărat, pentru că din păcate nu este adevărat! Omenirea, în idioţenia ei proverbială, nu numai că nu este unită în faţa acestor probleme majore, însă este mai divizată ca niciodată!

Mai am o întrebare pentru voi toţi! Cine credeţi că face ceva în privinţa poluării aerului? Cine credeţi că încearcă să cureţe aerul pe care îl respirăm şi fără de care nu putem trăi? Îmi pare rău să vă dezamăgesc, însă nu specia umană e cea care face asta! Noi avem numai talentul de a murdări totul în jurul nostru.

Nu omenirea, ci pădurea şi plantele încearcă să cureţe aerul pe care noi l-am murdărit, l-am otrăvit şi l-am făcut aproape de nerespirat! Nu omenirea, ci Natura în sine încearcă să repare stricăciunile de neimaginat pe care le aducem acestei planete!

Încă o întrebare! Facem noi ceva pentru a ajuta Natura, prin pădurea şi plantele sale, să repare stricăciunile pe care i le-am adus? Facem eforturile uriaşe necesare replantării miliardelor de

copaci necesari, ajutând pădurea să se extindă acolo unde nu poate s-o facă singură?

Facem noi toate treburile acestea? Ăăăă... nu prea... noi toţi ştim răspunsul trist... Nu ajutăm câtuşi de puţin. Singura chestie pe care am început s-o facem este să purtăm măşti pentru respiraţie fabricate în China!

Dacă am avea curajul să ne privim pe noi înşine cu adevărat, am descoperi nu numai că nu ajutăm în orice fel, însă facem exact invers de cum ar trebui făcut! Nu numai că nu ajutăm Natura, făcând reîmpădurire masivă, plantând copaci peste tot unde este posibil, însă continuăm cu ceea ce facem noi cel mai bine: Distrugere la scară planetară!

Ştiu că vor fi voci care vor spune: „Nu este adevărat! Se fac reîmpăduriri pe toată planeta!" Şi mai ştiu că aceste voci vin ori din partea celor needucaţi, care nu cunosc situaţia cu adevărat, ori din partea celor care au interese meschine de a menţine situaţia aşa cum este, ca de exemplu politicienii corupţi care vor să se îmbogăţească peste noapte de pe urma vânzării de lemn brut!

Între noi fie vorba, se fac reîmpăduriri. Însă, comparat cu nevoile actuale şi cu distrugerea în masă pe care o cauzăm zilnic, reîmpădurirea pe care o facem noi are acelaşi efect ca un masaj la un picior de lemn! Şi dacă credeţi că exagerez, vă invit pe toţi să accesaţi Google Earth şi să aruncaţi o privire la ce a rămas din pădurile virgine ale Europei şi la rămăşiţele pădurii ecuatoriale Amazoniene, care este plămânul principal al planetei! Uitaţi-vă şi vă minunaţi!

Suntem 7,5 miliarde de oameni pe această minge de rocă. Încă o dată, imaginaţi-vă cum ar fi dacă numai jumătate dintre noi am planta un copac pe săptămână, lucru care ar dura numai jumătate de oră. Faceţi un calcul şi veţi înţelege! Ştiu că este un calcul simplu şi un pic pueril, însă ne ajută să înţelegem că am

putea cu uşurinţă să reparăm stricăciunile pe care le-am adus naturii, dacă am vrea cu adevărat!

Acum, pentru a înţelege cu adevărat această idee, înainte de toate trebuie să înţelegem cu adevărat ce răutăţi am făcut şi încă facem acestei planete! Trebuie să ne dăm seama de stricăciunile pe care le-am adus vechilor păduri, care sunt de fapt plămânii acestei planete!

În ultimii 300 de ani, să spunem, am reuşit cumva să distrugem jumătate din vechile păduri ale lumii. Da domnilor, aţi citit bine, jumătate din ele! Şi acestea sunt datele „oficiale", care s-au dat publicităţii, valoarea reală fiind probabil mult mai mare. În fiecare an tăiem o pădure veche cam de mărimea Greciei de azi! Şi când spun tăiem, înţeleg tăiată complet, rasă de pe faţa pământului. Suprafaţa respectivă este foarte mare, indiferent de cum ne este arătată fapta respectivă în circul de prost-gust în care s-a transformat Media!

Această activitate este, după cum o văd eu, o crimă teribilă în sine, însă problema fundamentală aici este că nu poţi să înlocuieşti o pădure veche cu una nouă aşa, pur şi simplu! Cam jumătate din suprafaţa tăiată anual se replantează şi cealaltă jumătate ori este ocupată de necesităţile zecilor de milioane de oameni noi ori este lăsată să se degradeze, câteodată transformându-se în deşert. Jumătatea care se replantează are nevoie între 50 şi 100 de ani să se refacă şi să devină ce a fost, pentru că o pădure veche face mai mult decât curăţă aerul! O pădure veche opreşte eroziunea şi alunecările de teren, reţine apa şi, fiind casă pentru toate plantele, insectele şi animalele lumii care ne înconjoară, este baza biodiversităţii!

Tăiem toţi aceşti copaci în principal pentru industria mobilei şi a hârtiei şi, ştiind asta, unii oameni vor spune că avem nevoie de masă lemnoasă pentru nevoile noastre de zi cu zi. Şi este adevă-

rat, masa organică lemnoasă este necesară, însă nu este necesar să vină din pădurile vechi care ne asigură oxigenul fără de care nu putem trăi! Nu este necesar pentru că natura ne-a dat, ca întotdeauna, o alternativă perfectă: cânepa!

Acesta este un subiect foarte sensibil pe această planetă ciudată, pentru că acesta mică plantă este una dintre minunăţiile Naturii şi în acelaşi timp,o plantă care ne-ar putea salva pe toţi! Şi totuşi, sistemul „inteligent" care ne guvernează a ales să facă această plantă ilegală, începând cu SUA în 1937, după cea mai falsă campanie publicitară făcută vreodată! Şi mai ciudat este faptul că, înainte de acea lege idioată, cultivarea şi prelucrarea cânepii era obligatorie în aceleaşi State! Acum, de ce oare această schimbare de atitudine de 180 de grade peste noapte?

Întrebarea este relevantă, pentru că din această plantă se pot face o mulţime de chestii. Haine, frânghii, plastic, materiale de construcţie, hârtie, produse alimentare, medicamente şi aşa mai departe. Mai mult, un hectar de cânepă produce de două ori mai multă hârtie decât un hectar de pădure, numai că acestei plăntuţe îi trebuie numai 5 luni să crească, comparat cu 40 ani necesari unei păduri oarecare! Şi aceasta, domnilor şi doamnelor, este doar o mică comparaţie!

Acum, următoarea întrebare care se pune în mod firesc este: cum se face că această plantă este ilegală, şi de ce oricare guvern ar face aşa ceva, ştiind că această plantă ne-ar scuti de multe probleme? La prima vedere acţiunile guvernelor nu au logică, însă asta durează numai până aflăm că oamenii care au orchestrat retragerea acestei plante de pe piaţă sunt acei oameni de afaceri care au avut cel mai mult de câştigat din asta! Mai mult, situaţia ne arată că suntem toţi nişte retardaţi, nişte nebuni şi nişte paiaţe fără voinţă, pentru că suntem aşa de uşor de manipulat prin Media de către aceşti escroci! Şi, lăsându-ne manipulaţi la aşa o scară, nu facem altceva decât să ne tăiem craca de sub picioare!

Deci, doamnelor şi domnilor, cum stăm până aici? Sunteţi surprinşi îndeajuns de calitatea aerului pe care îl respirăm? Super! Acum că am învăţat cum stăm cu aerul, hai să vedem cum stăm şi cu băuturica noastră cea de toate zilele!

Nu-mi place să vă spun din nou pe şleau, însă calitatea băuturicii este teribilă şi se înrăutăţeşte pe zi ce trece. S-a ajuns la punctul în care, la figurat vorbind, în curând va fi mai sănătos să bei Coca-Cola sau Pepsi, decât apa din marea majoritate a apelor curgătoare ale lumii!

La figurat sau nu, aceasta nu este cea mai bună situaţie, pentru că apa, la fel ca şi aerul, este absolut vitală pentru supravieţuirea noastră! Suntem 100% dependenţi de apa acestei planete şi de puritatea ei. Acum, vestea bună este că există apă îndeajuns pentru fiecare dintre noi! Vestea nu aşa de bună este că apa devine din ce în ce mai murdară şi în curând, dacă nu facem ceva, va fi incapabilă să susţină viaţa pe Pământ!

Cu toţii ştim că asta este adevărat... Oriunde te uiţi, în orice apă curgătoare, lac sau ocean, vei vedea o pungă de plastic sau o sticlă PET de plastic plutind pe lângă tine! Pure şi cristaline în trecut, marea majoritate a râurilor, lacurilor şi a plajelor sunt acum mâloase şi uleioase şi dacă vrei să faci o baie şi ai ghinion, vei vedea un rahat mare plutind leneş pe lângă tine. Dacă eşti cumva norocos din fire, vei vedea numai câţiva rahaţi mai mici!

În mijlocul Europei, apele fluviului Dunărea erau aşa de curate odată, încât oamenii obişnuiau să-şi pregătească supa de peşte luând apa direct din fluviu. Şi asta numai 100 de ani în urmă! Acum s-a ajuns la situaţia teribilă în care şi o baie e periculoasă, din cauza nămolului toxic care este pompat în apele fluviului de către toate ţările prin care trece. Dacă toate acestea se întâmplă în mijlocul Europei „civilizate”, atunci ce pretenţii putem

avea de la fraţii noştri săraci din Africa? Aici în Irlanda suntem cumva mai norocoşi, pentru că nu suntem decât 4,5 milioane de oameni în toată ţara şi pentru că ţara nu este foarte industrializată. Totuşi şi aici, pe orice râu sau în orice port, vei vedea reziduuri de plastic şi nu numai, plutind peste tot. Ar trebui să ne fie ruşine nouă tuturor, între noi fie vorba, ştiind că am putea uşor să curăţim această insulă şi s-o facem să arate nou-nouţă!

Cum de s-a ajuns aici? Cum de s-a ajuns de la apele pure şi cristaline şi reci ca gheaţa, la nămolul care curge acum pe râurile noastre? Ce s-a întâmplat, oameni buni?

Spus simplu, Omul s-a întâmplat! La început am fost puţini, apoi ne-am înmulţit ca şobolanii şi dintr-odată am ajuns să fim nu mai puţin de 7,5 miliarde! Aşa, pur şi simplu, peste noapte am putea spune, privind din prisma vârstei reale a Pământului! În numai câteva mii de ani, am murdărit complet această planetă, deranjându-i delicata balanţă ecologică construită în decursul miliardelor de ani de evoluţie! 7,5 miliarde de oameni, aruncând în fiecare zi tot felul de rahaturi în apele noastre, şi în acelaşi timp strigând şi protestând din toate puterile şi cerând apă curată! Strigând şi dând vina pe oricine altcineva, în afară de persoana din oglindă!

Da domnilor şi doamnelor, asta suntem noi! Aşa suntem, şi nu avem nimic cu care să fim mândri!

Acum, în opinia voastră, cine este responsabil pentru situaţia de rahat în care suntem cu toţii? Întreb asta pentru că nu ştiu dacă v-aţi dat seama încă, însă noi, specia umană, adormim la volan! În plus, adormim în timp ce mergem foarte, foarte repede! Această situaţie nu poate să mai continue mult în acest fel!

Răspunsul este simplu... Noi toţi suntem responsabili... până la unul. Aruncăm în apele noastre sute de milioane de tone de gunoi, gunoi care nu ajunge la fabricile de prelucrare şi reciclare!

Gunoi care este format în marea majoritate de materiale care nu se dizolvă, ci care se fărâmiţează în părţi foarte mici, care sunt foarte dăunătoare vieţii marine. Avem dezastru ecologic după dezastru ecologic, într-un şir fără de sfârşit, din care, din păcate, refuzăm să învăţăm! Avem până şi dezastre nucleare, două deja, în mai puţin de 75 de ani de folosire a reactoarelor nucleare! Cernobâl a fost teribil şi va rămâne periculos pentru următoarele mii de ani, chiar dacă a fost cumva înconjurat de blindaj şi zona a fost părăsită. Am învăţat din această greşeală cât de periculoasă este puterea nucleară? Nici vorbă...

Am fost treziţi încă o dată de alt dezastru nuclear, cel de la Fukushima! Acesta poluează radioactiv, în acest moment, întregul ocean Pacific. Acum, ca pe o glumă bună, câţi dintre voi aţi auzit de acest dezastru în anul acesta la ştiri? Aş putea pune pariu că nu aţi auzit! Sistemul acesta idiot de ştiri îţi prezintă totul, de la culoarea chiloţilor Angelinei Jolie până la ultimele înjurături din bucătăria lui Gordon, însă noutăţile privind această catastrofă sunt ignorate sau, mai rău, ascunse în mod voit! Mai mult decât atât, Japonia, fiind situată pe ceea ce se numeşte Inelul de foc al Pacificului, are zilnic cutremure care nici nu pot fi prezise nici nu se poate scăpa de ele. Asta înseamnă că, în orice moment, un cutremur mare poate lovi un alt reactor care a rămas deschis, producând încă o Fukushima!

Ciudaţii fără de minte care controlează reţeaua de energie electrică a Japoniei nu s-au trezit nici după acest teribil accident. Cine s-a trezit în locul lor? Ca întotdeauna, domnii din Germania s-au trezit, şi felicitări lor! Au fost singurii care au înţeles că puterea nucleară este un lucru foarte periculos. Când va veni oare ziua când toată lumea va înţelege acest lucru foarte simplu? Haideţi băieţi, că nu e aşa de greu!

De ce este puterea nucleară aşa de periculoasă? Păi e simplu... poluarea nucleară nu este ca oricare altă poluare. Nu este ca o vărsare de petrol care, aşa teribilă cum este, se poate curăţa mecanic şi prin combinarea cu produce chimice inofensive. Nu este nici ca o catastrofă chimică, pe care trebuie numai să o oprim, s-o neutralizăm şi să sperăm că o să plouă foarte mult, pentru a dilua otrava îndeajuns de mult ca să nu omoare totul în calea ei.

Nu, doamnelor şi domnilor... un dezastru nuclear este teribil pentru că nu poate fi oprit şi curăţat în siguranţă. Nivelul radiaţiei la Cernobâl nu a coborât foarte mult în ultimii 30 de ani, şi va dura mii de ani până lucrurile vor reveni la normal. Nu putem nici să trimitem roboţi să încerce să cureţe otrava, pentru că radioactivitatea este aşa de puternică încât le prăjeşte creierele, indiferent de blindajul pe care îl folosim. Nu putem nici să-l desfacem şi să-l reciclam în siguranţă, pentru că asta ar însemna să-l tăiem în bucăţi, să-l ridicăm pe orbită şi apoi să-l aruncăm în Soare, tehnologie pe care noi încă nu o avem. Aşa că, pentru viitorul apropiat şi nu numai, vom continua să dezvoltăm cancere şi să murim pe capete, din simplul motiv că atunci când am făcut pe deştepţii şi le-am construit, nu am fost îndeajuns de inteligenţi pentru a prevedea această mică problemă!

Doamnelor şi domnilor, noi cu adevărat trebuie să ne trezim! Fiecare dintre noi, ACUM! Şi asta pentru că, atunci când se va sparge buba, nu va mai conta unde suntem pe această planetă. Nu va mai conta că tu vei fi aici, în verdea Irlandă, tăind iarbă pe câmp, sau în Los Angeles conducând cea mai nouă maşină, încercând să impresionezi o femeie frumoasă, sau în deşertul Sahara, conducând o caravană. Nu va mai conta că eşti preşedintele corupt şi mafiot al unei ţări sărace, sau un fermier căruia îi plac oile, sau un astronaut căruia îi place să fie la înălţime. Şi asta pentru că trăim cu toţii pe aceeaşi minge de piatră şi tot ce facem ne

afectează nu numai pe noi, ci şi pe toţi ceilalţi! Ştiu că sună cumva siropos, însă suntem în aceeaşi oală cu toţii. În plus, nu avem unde altundeva să mergem şi nu ne putem muta în vreun fel! Asta înseamnă că, depinzând de cât de buni vom deveni la curăţatul casei noastre în următorii să zicem 50 de ani, vom trăi bine împreună sau vom ieşi din scena vieţii împreună cu un mare BANG!

În aceeaşi ordine de idei, nu are rost să ne plângem în legătură cu condiţiile meteorologice extreme sau dezastrele naturale pentru că marea lor majoritate sunt cauzate de noi înşine. Da doamnelor şi domnilor, noi le provocăm. Nu are rost să dăm vina pe altcineva. Cineva ar putea să spună că furtunile teribile ale lumii nu sunt opera noastră, însă aş vrea să contrazic această opinie. Ele sunt aşa din vina noastră, pentru că încălzirea globală este „opera" noastră şi furtunile în cauză nu sunt decât răspunsul Naturii. Aceeaşi persoană ar putea spune că alunecările de teren şi inundaţiile nu sunt opera noastră, însă ele se întâmplă din cauza deforestărilor masive care se întâmplă în toată lumea. Şi când vine vorba de cutremure, acestea sunt şi ele în parte din vina umanităţii: am detonat 2120 bombe nucleare, cu hidrogen şi neutronice cu o capacitate totală combinată de 540 megatone. Le-am detonat la suprafaţă, în apă, subteran şi pe orbită. Şi aceste bombe sunt cele care s-au raportat oficial, numărul real putând fi cu mult mai mare.

Acum e acum, fraţilor. Unde credeţi că s-a dus această energie şi ce efect are ea asupra structurii planetei? Încă o dată, vă invit să vă gândiţi cu adevărat la această mică problemă... nu vă grăbiţi, luaţi-vă atât cât timp vă trebuie!

6. Războiul

Război. Acesta este un cuvânt teribil care descrie un lucru teribil.

Înainte să începem, am câteva întrebări pentru voi...

Ce este războiul? Este războiul necesar? De ce oare avem aşa de multe războaie? Împotriva cui luptăm? Din ce motiv avem armate?

Ştiu băieţi, aceste întrebări pot părea copilăreşti, ciudate şi prosteşti, însă cred că răspunsul la ele ne va ajuta să înţelegem cu adevărat cât de ipocrit şi idiot este felul nostru de viaţă. Aşa că, în acest paragraf, vom încerca să răspundem la aceste întrebări şi în acelaşi timp, să înţelegem de ce ne facem acest lucru nouă înşine!

Ce este războiul?

Nu am ştiut definiţia, aşa că a trebuit s-o întreb pe Wiki din nou. Acolo spune că „războiul este o stare de conflict armat între societăţile umane". O definiţie scurtă şi la obiect, chiar dacă nu este 100% adevărată!

De ce nu este adevărată? Păi e simplu... Sincer, nu văd „societăţi", aici pe planeta Pământ. Nu mai există acest plural. Cred cu tărie că am trecut de faza aceasta, pentru că aici există doar o societate – societatea umană! O singură societate care este foarte fragmentată, fragmente care îşi au rezidenţa în ceea ce numim State, care nu sunt altceva decât linii la întâmplare pe harta lumii, de-a lungul cărora patrulează găşti înarmate care mai au şi steaguri pe deasupra!? Aceste găşti sunt înarmate din simplul motiv că văd lumea din puncte de vedere diferite, au obiceiuri „diferite" care, între noi fie vorba, diferă foarte puţin, şi în plus de asta folosesc „limbaje" diferite pentru a descrie exact aceleaşi lucruri! Totuşi, indiferent de cum arătăm, vorbim sau ne compor-

tăm, toţi locuitorii lumii fac parte din specia umană, fără excepţie, toţi având aceleaşi caracteristici şi fiind conduşi de aceleaşi emoţii şi dorinţe, ceea ce îi face pe toţi absolut EGALI!

Ştiind că suntem exact la fel, întrebarea este: de ce oare ne luptăm între noi? Cum putem fi aşa de idioţi?

Acum încă o întrebare... este războiul necesar? Răspunsul definitiv la această întrebare este un NU mare şi lat! Indiferent de motive, indiferent cât de subtile ar fi explicaţiile şi interpretările acestora, războiul NU este necesar! Acum, ştiind chestia asta simplă, cum se face că totuşi le avem?

Răspunsul simplu ar fi că, dacă o gaşcă de felul acesta are idei diferite despre cum ar trebui Omul să trăiască, sau are un interes economic într-o teritoriu ocupat de altă gaşcă, sau este mai mare decât toate găştile şi nu are nimic de făcut, războiul poate începe în orice moment! Cât de patetici şi jalnici putem fi!

Încă de la începutul istoriei noastre, tare ne-a mai plăcut să ne omorâm între noi... Omul, fiind aşa de teritorial, a plecat la război din motivele cele mai neînsemnate. A avut iubitul soţiei mele tupeul nebun de a fugi cu ea la tat-su? Nicio problemă! Totuşi, nu putem să-i lăsăm să fie fericiţi, aşa că vom merge la război cu tatăl băiatului, omorând pe toată lumea care stă în calea noastră! Războiul troian, după o estimare informată, a avut în jur de 15000 de victime.

Mai recent, o gaşcă cu nume pompos, Roma, a început războiul cu un singur lucru în minte: Aur! Foamea după acest metal rar şi mândria imperatorilor romani a omorât în jur de 885 de mii de oameni, soldaţi şi civili! Şi asta a fost numai cu 2000 de ani în urmă...

Am învăţat noi ceva din istoria noastră? Ăăăă... nu... nici cea mai mică chestie! Nu numai că nu am învăţat lecţia, însă în loc de a învăţa ceva pozitiv, am învăţat cum să ne omorâm între noi mai

eficient! În plus, am devenit foarte buni la asta. Războaiele moderne trebuie să fie cât mai sângeroase şi mai crude, altfel nu ne simţim bine cu noi înşine şi nu simţim că evoluăm! Mitraliere, tancuri, rachete, drone, arme chimice şi biologice şi bombe, multe feluri de bombe! De la cea mai mică până la mama tuturor bombelor: cea nucleară, cu hidrogen şi neutronică. Am construit aşa de multe bombe nucleare încât am putea şterge toată viaţa de pe faţa Pământului de două ori! Şi da, spre marea noastră ruşine, am construit aceste bombe cu un singur scop: de-a ne omorî pe noi înşine.

Mai recent, jumătate de Europa, jumătate din Rusia şi o mare parte din restul lumii a fost rasă de pe faţa pământului în cel mai crud război care a fost vreodată. Totul a pornit de la un membru al unei găşti care a avut o idee cretină şi antiumană, idee care a fost lăsată să crească şi să devină o infecţie colectivă a minţii, care a crescut şi a infectat totul în jur! Aşa de mare a fost infecţia, încât aproximativ 20 milioane de oameni au trebuit să moară în al doilea Război Mondial, în cele mai cumplite şi inumane chinuri, doar ca să poată fi asanată şi curăţată!

Încă o dată, învăţăm ceva din trecutul nostru? Ăăăă... nu prea. Acelaşi fel de infecţie mentală a fost responsabilă, cinzeci de ani mai târziu, pentru războiul din Iugoslavia, război în care 140000 de oameni au murit şi în jur de 4 milioane de oameni au fost strămutaţi de la locurile lor de baştină!

Suntem cu toţii o adunătură de lunatici, pe bune!

Are vreun rost să vă povestesc de idioatele războaie Ninja care au loc în zilele noastre în lumea arabă, războaie care ucid în jur de 30000 de persoane pe an, în marea lor majoritate femei şi copii nevinovaţi? Războaie care nu numai că ucid, ci şi forţează milioane de oamenii să-şi lase casele şi gospodăriile, făcându-i să rămână fără casa lor proprie şi fără venitul elementar, producând

în acest fel valuri uriaşe de imigranţi disperaţi? Nu, nu cred că este nevoie...

În toată istoria noastră am avut în jur de 14000 de războaie şi numai în jur de 300 de ani de pace! Aceste numere ar trebui să ne îngrijoreze cu adevărat, pentru că ne arată exact ceea ce suntem: o rasă tânără şi foarte agresivă, care încă acţionează din impulsuri emoţionale, în loc de gândirea logică. Cineva ar putea să spună că nu e nimic rău în asta, însă dacă continuăm pe această cale s-ar putea să nu mai ajungem să fim o rasă matură şi paşnică, economia noastră orientată spre război fiind catalizatorul sfârşitului nostru prematur!

Mulţi dintre voi cred că am exagerat un pic, nu-i aşa? Din păcate, exagerarea nu este posibilă când discutăm despre acest subiect ciudat. Şi ca să ne convingem de asta, hai să aruncăm o privire împreună...

Bugetul militar la nivel mondial pe anul 2015 a fost suma nebunească şi absolut obscenă de nu mai puţin de 1,7 trilioane de dolari! Nici un cent mai puţin! Aceasta este suma care s-a dat publicităţii, cea reală fiind probabil mult mai mare. Şi acum, ca o glumă bună, vă pot spune că suma asta nu numai că nu se micşorează, aşa cum ar trebui, ci are tendinţa de a creşte an de an, chiar dacă noi înşine suntem singura ameninţare la adresa noastră! Băieţii ăia „deştepţi" care se prefac că ne cârmuiesc nu înţeleg ideea simplă că cheltuind mai mulţi bani pentru înarmare nu va aduce pacea pe care toţi o râvnim. E ca şi cum am tot încerca să redevenim virgini făcând sex continuu. Simplu spus, nu se poate întâmpla!

Marea majoritate a oamenilor nu pot înţelege şi accepta cu adevărat cât de imensă este suma respectivă. Sunt nu mai puţin de 1700 de miliarde de dolari!

Acum e acum! Poate cineva să ghicească de câţi bani avem nevoie să eradicăm înfometarea la nivel planetar? NU? Am avea nevoie de numai 30 de miliarde de dolari pe an!

Doamnelor şi domnilor, calmaţi-vă. Uşurel... Acum, cine îndrăzneşte să facă un calcul elementar? De câte ori putem eradica foamea planetară cu banii pe care băieţii idioţi şi cu penisuri foarte mici îi cheltuiesc anual pe jucăriile lor mortale?

Rezultatul este suma rotunjită de nu mai puţin de 56 de ori! Adică putem eradica complet înfometarea planetară pe 56 de ani cu banii din bugetul militar al lumii pe anul 2015! 56 de ani!

Nu ştiu cum vă simţiţi voi însă eu, în acest moment, nu sunt prea mândru că fac parte din rasa umană...

Acest număr nebunesc ne arată exact ce societate am ajuns să formăm: una care este nebună, ipocrită, plină de mizerie şi cu adevărat pornită în a se distruge pe sine. Cum ar fi dacă am putea folosi cel puţin jumătate din cei 1,7 trilioane pentru, să zicem, inversarea încălzirii globale şi stabilizarea vremii planetare? Cum ar fi dacă banii ar fi folosiţi la mult necesara împădurire a întregului Pământ? Sau pentru implementarea noilor tehnologii de curăţire a mediului înconjurător, atât de mult râvnite şi necesare de jur împrejurul globului? Sau pentru educarea tuturor minţilor noi, până la ultima, pe cât de bine se poate şi suntem capabili?

Cerem prea mult? Bine, ce aţi spune de o treime din bani? Aproape 600 de miliarde pe an ar putea fi foarte bine folosite, considerând că planetei îi lipseşte elementara grijă şi atenţie din partea noastră. A noastră, a rasei umane, care ar trebui să fim îngrijitorii ei, şi care suntem, în schimb, cei care o distrug!

Totuşi, dacă te gândeşti cu adevărat, asta nu e cea mai cretină chestie când vine vorba de război. Aici mama tuturor întrebărilor este DE CE avem nevoie de armate şi de cantitatea absolut nebunească de arme pe care am construit-o, când de fapt

nu luptăm împotriva unui inamic extraterestru plin de cruzime care încearcă să ne subjuge, ci numai împotriva noastră? Întrebarea este relevantă, pentru că atunci când un soldat se duce la război, inamicul său nu este nimeni altcineva decât, în mod literal şi judecând după ciudatele cărţi Ninja pe care marea majoritate a propagandei de război este bazată în zilele noastre, fratele său!

Este greu de înţeles de ce avem nevoie de armate... Motivul este că probabil ne este teamă. Da, suntem o specie speriată de bombe şi cu minţi foarte mici şi patetice. Ne este teamă de orice, aici incluzând schimbarea, şi atunci când suntem înfricoşaţi, construim armate şi armament şi începem să ne omorâm între noi!

Nevoia de armate vine şi din lipsă de educaţie adevărată a oamenilor de pretutindeni. O persoană educată are o mai bună înţelegere asupra a tot ce o înconjoară! O persoană educată este una care totdeauna va alege pacea în locul războiului, refuzând să execute ordine prosteşti, iraţionale şi dăunătoare. În plus, dacă toată lumea ştie şi înţelege cu adevărat care e treaba cu această lume, lucrurile devin foarte dificile pentru acei idioţi şi corupţi comandanţi de găşti care vor să se joace de-a războiul! În plus, înţelegerea elimină frica şi cei fără de frică nu au nevoie de arme! Ştiţi voi cum se spune: somnul raţiunii naşte monştri!

Ideea de armată este greşită şi pentru simplu fapt că legalizează violenţa. Orice ameninţare, abuz sau act violent de orice fel, care ar fi pedepsit sever în viaţa de zi cu zi, este perfect scuzabil în armată!

„Mi s-a ordonat să fac asta de către superiorii mei! A fost misiunea mea! Nu sunt responsabil pentru ceea ce am făcut!”

Sună cumva familiar? Bineînţeles că da! Câte crime teribile nu s-au întâmplat în toată lumea asta doar pentru că cei care le-au comis au afirmat că li s-a ordonat să facă asta? Câte crime s-au

întâmplat pentru că ordinele au venit de la un comandant de gaşcă corupt care, pentru nişte motive absolut nebuneşti şi puerile, a considerat că trimiţând oamenii la o moarte sigură a fost singura cale logică de urmat? Câte vieţi ar fi putut fi salvate dacă micii comandanţi de gaşcă, înfumuraţi şi plini de teamă, fără testicule şi cu scule minuscule, şi-ar fi folosit creierul şi capacitatea de dialog, în loc de ego-urile lor ridicole şi exagerate?

Bune întrebări! Cu răspunsuri absolut teribile şi greu de digerat. Totuşi, noi trebuie să le digerăm, dacă vrem să învăţăm cum să ne schimbăm în bine şi prin asta, să supravieţuim ca specie în viitor. În felul acesta, prostescul şi puerilul concept de „armată" va dispărea, atunci când oamenii vor recunoaşte chestia ultimă, care este vizibilă tuturor, exceptând celor care sunt orbiţi de mândrie şi ego nebunesc: noi, toţi cei 7,5 miliarde de oameni, suntem exact LA FEL!

Chestia ciudată este că ţările care ajută la continuarea acestei curse nebuneşti a înarmărilor la care suntem martori cu toţii nu sunt sărace sau din lumea a treia. Ele sunt cele mai bogate şi mai „civilizate" ţări din lume! Ţări care, continuând să fie cei mai mari producători şi traficanţi de arme din lume, ajută voit la continuarea acestei ciume teribile care ne afectează pe toţi. De unde credeţi că provin armele pe care le folosesc aceşti Arabi sărmani, educaţi şi îndrumaţi greşit? Doar nu credeţi că şi le construiesc singuri... Nu, domnii mei, se omoară între ei folosind produsul de export cel mai important al ţărilor „pacifiste": Armamentul!

Spre marea noastră ruşine, ipocrizia Omului e aşa de mare că nu se poate măsura în cuvinte!

7. Religia

„Rezervă-ţi dreptul de a gândi, pentru că şi gândirea greşită este mai bună decât lipsa totală a gândirii. A învăţa pe alţii superstiţii ca fiind adevăr este cel mai teribil lucru din lume!”

Hypatia, astronom grec

Măi, să vezi... Am ajuns şi aici. Încă de la început aş vrea să spun că acest paragraf va supăra multe „categorii” de oameni. Prima dată, va supăra pe acei oameni care, în loc să-şi folosească propria minte şi judecată, preferă să folosească idei şi concepte luate din alte surse, de exemplu de la instrumentul de manipulare în care s-a transformat Media din zilele noastre, şi uneltele sale, Radioul, Televiziunea, ziarele, revistele şi internetul. Este greu de crezut, însă marea majoritate a acestor oameni folosesc tot felul de idei ciudate care vin din Media ca şi cum ar fi al lor, fără să verifice mai întâi adevărul şi autenticitatea lor!

Mai mult, va supăra pe acei oameni care, poate fără să realizeze, au fost îndoctrinaţi de la o vârstă fragedă ca să creadă în nişte texte vechi, false şi ridicole de către nişte oameni care au fost îndoctrinaţi în mod similar. Va supăra oameni care sunt îndrumaţi greşit şi induşi în eroare în legătură cu „credinţele” lor, şi prin asta sunt manipulaţi în mod regulat să facă chestii nu tocmai demne de o fiinţă umană normală şi plină de iubire.

Va supăra şi pe acei oamenii care cred că pot profita la nesfârşit din menţinerea acestor oameni nefericiţi în această „întunecime a minţii”, rezultată din combinaţia mortală dintre teama de „pedeapsa cerească” şi ignoranţa forţată!

Însă NU va supăra pe acei oameni care în mod voit şi activ caută răspunsuri la întrebările vieţii. Răspunsurile reale! Acei oameni care nu sunt impresionaţi şi nu apleacă urechea la

rahaturile vomate zilnic de către media, ci se întreabă de ce aceste rahaturi sunt prezentate şi nu chestiunile reale? Acei oameni care vor să ştie motivul din spatele acestei manipulări! Acei oameni care au sânge în instalaţie, care au curajul să privească dincolo de decepţia care ne-a înecat minţile şi gândirea logică timp de sute de ani!

Acum, ca să putem înţelege mai bine cu ce avem de-a face, vom începe încet şi logic şi vom împărţi acest paragraf în mai multe secţiuni, aşa cum urmează:

A: Originile religiilor de azi
B. Baza lor
C. Care-i treaba de fapt cu ele?
D. Cum scăpăm de ele?

Deci... Să începem cu prima...

A. Ce sunt religiile şi de unde vin ele?

Este o întrebare foarte bună... După cum ne puteam aştepta, răspunsul este cumva evaziv, pentru că nici măcar Wiki nu a putut veni cu un răspuns satisfăcător. Unul pe care orice Paddy poate să-l înţeleagă fără dificultăţi, fără să fie nevoie de explicaţii nebuneşti şi greu de urmărit. Aşa că am făcut un pic de cercetare şi am reuşit să găsesc o definiţie corespunzătoare: Religia este un set de credinţe, dogme şi practici care definesc relaţia dintre o persoană sau un grup de persoane şi o anumită divinitate. S-ar putea spune că aceasta este o definiţie relativ scurtă, însă cred că este corectă şi este uşor de înţeles de către oricine.

Deci avem o definiţie, însă următoarea întrebare este de ce oamenii aderă la aceste religii? Cum se face că cel puţin 80% din

oameni cad pradă de mici copii unui cult sau altul? Cult care promite că, dacă te angajezi să contribui cu bani exclusiv la el şi să te rogi la versiunea lor de „Dumnezeu", după moarte vei avea locul tău asigurat în „rai", pentru că „Dumnezeul" lor este unicul real şi este cel care ştie cel mai bine.

Răspunsul la această întrebare este complicat, pentru că se adresează părţii noastre primitive. Se adresează fricii noastre primordiale de necunoscut şi fricii noastre de lucruri mai mari ca noi şi, pentru moment, dincolo de înţelegerea noastră. Fiindu-ne teama şi lipsindu-ne înţelegerea, am început să venerăm aceste lucruri mai mari ca noi, un bun exemplu în această privinţă fiind venerarea Soarelui. Câţiva dintre noi au mers mai departe şi au creat fiinţe imaginare care erau capabile să facă lucrurile pe care nu le putem face noi înşine şi au început să le venereze! Alţii au urmat învăţăturile unui om, real sau imaginar, despre care au auzit sau au citit că a avut o viaţă „corectă", marea lor majoritate neştiind exact ce a făcut sau a zis omul respectiv!

Fiindu-ne teamă, am început să venerăm aceste „lucruri" sau „concepte"! Şi, din cauză că unii oameni au crezut că au toate răspunsurile, au încercat să atragă şi să convingă şi pe alţi oameni să venereze aceleaşi „lucruri" şi să aibă aceleaşi „credinţe". Şi asta chiar dacă nu ştiau nimic concret despre aceste aşa-zise lucruri şi credinţe sau, mai rău, ştiau că sunt incorecte sau false! În timp, oamenii care trebuiau să ne guverneze în mod înţelept şi-au dat seama de potenţialul pentru control pe care îl are religia şi au încorporat-o în sistemul lor de guvernare. După o perioadă lungă de timp s-a ajuns la ciudata situaţie în care religiile, chiar dacă au plecat de la o chestie absolut falsă, au început să afecteze şi să controleze marea majoritate a vieţii unei persoane. De la naştere până la moarte, marea majoritate a oamenilor sunt afectaţi şi

controlaţi de religie şi de stat, oamenii mergând pe o cărare foarte strictă, având foarte puţină libertate cu adevărat!

Nu numai asta, însă dacă într-o bună zi te trezeşti şi vrei să laşi în urmă tot circul ăsta pueril, se pare că de fapt nu prea poţi. Ştiu câţiva băieţi care au încercat să facă asta, după ce rahatul s-a împuţit în grădina Ninjaleţilor aici în Irlanda în legătură cu abuzarea şi violarea copiilor şi uciderea sutelor de bebeluşi! Au încercat şi spre marea lor surprindere nu au reuşit!

Nu mă credeţi? Credeţi că sunteţi liberi? Vă provoc să încercaţi asta, numai ca să vedeţi pentru voi înşivă! Mai mult, vă provoc de două ori să vă eliberaţi de sistemul de control al Ninjaleţilor, numai ca să vedeţi dacă se poate!

Da doamnelor şi domnilor, nu suntem cei mai inteligenţi din Univers!

Până acum super, însă am o altă întrebare pentru voi... poate cineva să ghicească câte religii sunt pe această planetă? NU? Conform statisticilor, sunt în jur 10000 de religii, care au nu mai puţin de 3000 de „Dumnezei". Puteţi să credeţi aceste cifre? Încercaţi! Sau, mai bine, studiaţi problema cu adevărat, pentru că aceste numere sunt reale şi ne arată nouă cât de „inteligenţi şi educaţi" suntem ca specie. TOATE aceste religii sunt bazate pe învăţăturile unui om „înţelept", pe un fenomen natural sau pe o persoană imaginară şi toate declară că ştiu cel mai bine şi sunt singura cale spre salvare! Salvare de la un „IAD" imaginar, care nu este altceva decât un concept inventat de Ninjaleţi cu un singur motiv: să creeze teamă în persoanele needucate. Da fraţilor, Ninjaleţii au creat o falsă problemă şi au tupeul să ne vândă nouă un remediu fals la acea problemă!

Aceste 10000 de religii au foarte mulţi membri, nu mai puţin de 80% din populaţia lumii fiind afiliate la o religie sau alta. Este

un procentaj enorm, care ar trebui să ne îngrijoreze cu adevărat, restul de 20% fiind, spre norocul nostru al tuturor, oameni cu gândirea liberă, fără religie!

De acum înainte vom continua să numim oamenii care reprezintă religiile Ninjaleţi, şi locurile unde se întâlnesc case Ninja. Acum, pentru că nu ştiu exact cum sunt toţi Ninjaleţii de pretutindeni şi ce obiceiuri ciudate au, mă voi concentra pe cei care au cei mai mulţi adepţi şi care sunt cei mai virulenţi şi falşi în filozofia lor. Şi, făcând asta, voi încerca să vă descriu, aşa cum văd eu, felul în care s-a dezvoltat acea filozofie ciudată!

B. Baza lor

Marea majoritate a filozofiilor Ninjaleţilor actuali au ca bază o carte foarte veche şi ciudată numită „Vechiul Testament". Din această carte ciudată au originat toate cele trei religii principale antiumane. Nu ştiu dacă aţi citit acea carte ciudată, însă există un om cu nişte „cojones" foarte mari, pe nume Richard Dawkins, care nu numai că a citit cartea dar a şi studiat-o, în amănunt, un timp foarte lung. Aţi vrea să-i cunoaşteţi opinia în legătură cu cartea respectivă? Voi cita aici opinia domnului respectiv, exact aşa cum apare în excelenta lui carte, „The God Delusion", o carte care, din punctul meu de vedere, reprezintă un vaccin împotriva manipulărilor mentale vătămătoare ale Ninjaleţilor şi care ar trebui să fie o lectură obligatorie pentru toţi tinerii din ziua de azi.

El a scris aşa: „Dumnezeul vechiului testament este fără îndoială cel mai neplăcut şi negativ caracter găsit vreodată în lucrările de ficţiune: gelos şi mândru de gelozia sa, un caracter obsedat de control, meschin şi nedrept, un purificator etnic răzbunător şi sângeros şi un huligan capricios care mai era şi homofob,

misogin, rasist, megaloman, sadomasochist, pestilenţial, ucigaş de copii, fii, părinţi, pe deasupra!"

Hopa... Asta este într-adevăr o tiradă! Şi da băieţi, câţiva dintre voi vor spune că această descriere este un pic aspră. Totuşi, dacă aveţi curajul să citiţi cu adevărat ambele cărţi, veţi descoperi că, indiferent cât de aspru credeaţi că a fost Richard, de fapt nu a fost îndeajuns de aspru!

Vechiul Testament este, mai precis, o carte foarte veche de istorie care este bazată pe nişte texte istorice mult mai vechi, texte care nu fac decât să descrie viaţa aşa cum era ea atunci. După cât îmi pot da seama, această carte ciudată nu este altceva decât o versiune tradusă a acelor texte istorice, texte care erau scrise într-o limbă ciudată numită Akkadiana. Această limbă veche, după cum spun Extratereştrii, este foarte aproape de limba vorbită pe timpul Constructorilor. Problema este că această limbă a fost tradusă greşit şi, mai ciudat, a fost tradusă şi interpretată într-un fel care-i favoriza pe Ninjaleţi şi-i ajuta în intenţia lor de a controla populaţia!

Extratereştrii, aceşti băieţi inteligenţi şi complet neîncrezători în orice spun Ninjaleţii, au tradus cuneiformele ei înşişi şi au interpretarea lor proprie pentru această carte ciudată! Pentru ei nu este altceva decât o carte de istorie plină de evidenţe ale Constructorilor, care existau şi erau o prezenţă fizică reală şi de zi cu zi în timpurile străvechi. Acele timpuri erau descrise cu de-amănuntul în acele texte foarte vechi, pe baza cărora această carte ciudată şi foarte dăunătoare speciei umane a fost compusă!

Acum, dacă am face o paranteză, cel mai bun argument pro-Extratereştri şi anti-Ninjaleţi ar fi că fondatorii teoriei Extratereştrilor au fost şi ei, la început, afiliaţi la un cult Ninja. Ştiu că este greu de crezut, însă aceşti băieţi deştepţi au studiat, la început, această carte ciudată din punctul de vedere al Ninjale-

ţilor! Şi asta a durat până când au început să pună întrebări cu adevărat dificile Ninjaletelui care era de tură...

Deci... Gândiţi-vă cu adevărat... cum se face că aceşti oameni au schimbat linia complet? Răspunsul simplu ar fi că s-au săturat de aceleaşi texte pe care Ninjaleţii le-au repetat timp de mii de ani, de genul „crede şi nu cerceta". Texte care, între noi fie vorba, au suprimat pentru mult prea mult timp orice gândire logică şi orice încercare de a chestiona dogma cretină a Ninjaleţilor. Pentru a înţelege mai bine cât de dedicaţi au fost aceşti băieţi vă pot spune că unul dintre ei, Zechariah Sitchin, şi-a dedicat aproape jumătate din viaţă, adică în jur de 30 de ani, studierii limbajului străvechi şi scrierii cuneiforme, numai pentru a putea citi cu adevărat vechile texte.

Rezultatul traducerilor sale le putem găsi într-un set de cărţi care se numesc „The Earth Chronicles Handbooks". Acest set de cărţi descrie o lume în care Constructorii au creat Omul şi erau o prezenţă fizică reală şi tangibilă în viaţa de zi cu zi! Aceste cărţi oferă o traducere complet diferită a textelor vechi, traducere pe care Ninjaleţii nu o iau în seamă şi se prefac din răsputeri că nu există! Din punctul lui de vedere, Vechiul Testament nu este altceva decât o carte de istorie străveche, care nu face decât să descrie exact cum era viaţa în acele zile.

Domnilor şi doamnelor, vă invit să aveţi curaj şi să citiţi aceste cărţi pentru că, dacă domnul cu cuneiformele are dreptate chiar şi numai 50%, atunci tot în ceea ce marea noastră majoritate „credem", este complet greşit. Şi asta este pentru că aceste credinţe ale noastre sunt bazate pe traducerea greşită a vechii cărţi şi pe Ninjalizarea ei, cu scopul de a crea un sistem de control pentru noi ceilalţi. Şi dacă asta este aşa, atunci suntem fără îndoială cei mai mari idioţi din această Galaxie, şi stăm aşezaţi confortabil pe cea mai mare minciună din istoria umanităţii!

Pe baza acestei cărţi ciudate a apărut o nouă carte la fel de amuzantă şi de ciudată ca prima, numită Noul Testament. Ce altceva putea să apară? La baza ei este aceeaşi carte de istorie veche, este scrisă cu acelaşi scop şi are încorporate noi învăţături, care vin, spun Ninjaleţii, de la un om care a trăit acum mai mult de 2000 de ani, a mers pe apă, a murit, a înviat şi apoi a dispărut fără urmă. Dispariţie care, între noi fie vorba, nu are absolut niciun fel de sens. De ce ar dispărea după ce a înviat?

Această poveste ar putea fi cumva adevărată, însă oamenii care au scris noua carte a Ninjaleţilor nu l-ar fi putut cunoaşte pe acest om, nici dacă acesta i-ar fi oprit pe strada să le strângă mâna sau s-ar fi oferit să le cumpere o bere în bar. Aceşti oameni, sute de ani după ce omul în cauză a murit şi a dispărut, s-au adunat în secret şi au ales din acele texte vechi numai pe acele care erau folositoare pentru ei şi pentru ceea ce plănuiau. Interesant, nu-i aşa? După acest nefericit eveniment, oamenii respectivi au început să ardă bibliotecile care conţineau o bună parte din cunoştinţele umanităţii, cunoştinţe care au fost adunate vreme de sute de ani de oameni care au preţuit aceste cunoştinţe şi care le-au lăsat ca moştenire generaţiilor viitoare! Au ars aceste biblioteci din temelii cu un singur scop: ca generaţiile viitoare să nu ştie ce s-a petrecut cu adevărat şi, în neştiinţa lor, să poată fi mai uşor controlate folosind noua versiune falsă a Ninjaleţilor!

Noul testament este o carte care te îndeamnă să-ţi iubeşti vecinul aşa cum te iubeşti pe tine. Bineînţeles, atât timp cât el nu este homosexual, nu este afiliat la alt cult Ninja sau nu e îndeajuns de inteligent să poată gândi de unul singur. Nimic nu este cu adevărat greşit în asta, însă problema apare atunci când ne întrebăm CUM să ne iubim pe noi înşine, când nimeni nu este să ne înveţe această chestie elementară? Cum poţi să-ţi iubeşti vecinul când tu însuţi nu înţelegi iubirea şi nu ştii să te iubeşti prima dată

pe tine? Şi, fraţilor, prin iubirea de sine nu înţeleg că trebuie să fiţi narcisişti!

Mai mult, cum se face că toată filozofia Ninjaleţilor se bazează exclusiv pe noţiunile de păcat şi teamă şi pedeapsă în iad pentru toată eternitatea? Cum ar putea cineva să înveţe să se iubească pe sine şi pe vecinii săi când toţi din jurul său îi spun că este un păcătos din naştere? E cea mai cretină şi mai meschină idee care există!

C. Care-i treaba cu aceste religii?

Doamnelor şi domnilor, asta e o întrebare foarte bună... Haideţi să vedem împreună...

Sunt multe feluri de Ninja în toată lumea. Sunt catolici, ortodocşi, greci-ortodocşi, mormoni, prezbiterieni, adventişti, islamişti şi aşa mai departe. Câţiva dintre ei au nişte „credinţe" aşa de ciudate, că nu-ţi vine să-ţi crezi urechilor. Sunt oameni care încă cred că Pământul este plat ca o turtă, chiar dacă ei nu ştiu pe care parte a turtei trăim noi, ce este pe partea cealaltă a turtei, pe ce stă turta respectivă sau ce anume ţine în loc aerul pe care îl respirăm pe partea noastră! Marea majoritate a lor cred că, şi asta e super amuzant, toată Omenirea aşa cum o ştim noi astăzi a evoluat din relaţiile incestuoase petrecute în familia lui Adam. Mai sunt alţii care cred că dacă eşti „bun" în viaţă, când vei muri vei merge în „rai", care este un loc cu muzică, parcuri verzi şi „îngeri". În schimb, dacă ai fost o persoană „rea", atunci vei merge în „iad", care este un loc unde „diavolul", care este inamicul lui Dumnezeu în credinţele acestor oameni, te va tortura şi-ţi va arde fundul pe plită pentru eternitate! Sincer să fiu, aceste idei idioate nu au absolut niciun sens. Nu înţeleg cum de sunt oameni care înghit aceste aiureli. Dacă ştii că pe partea cealaltă te aşteaptă ceva

frumos, de ce ai continua să trăiești o viață mizerabilă, muncind zeci de ani pe brânci în noroi? De ce ți-ar fi teamă de moarte? Ca răspuns la această întrebare, am putea spune că este un motiv, o mică chestie născocită de Ninjaleți: dacă voit îți curmi viața ta mizerabilă, atunci nu mai ajungi în „rai", ci te duci direct în „iad". O capcană foarte inteligentă din partea Ninjaleților, aș putea spu--ne. Imaginați-vă câte milioane de oameni săraci au robotit viața lor întreagă pentru altcineva, fiindu-le teamă s-o termine, doar din cauza acestei mici și murdare înșelătorii? Nu numai asta, însă dacă „diavolul" este într-adevăr inamicul lui „dumnezeu", de ce i-ar tortura și arde el pe cei răi? Mă gândesc că persoanele rele ar fi întâmpinate cu mâinile deschise, cele mai rele dintre ele primind cadouri și medalii!

Acum am putea crede că acești băieți sunt cu toții needucați, săraci și fără acces la cunoștințele lumii. Am putea crede că sunt cu toții țărani încăpățânați, care voit aleg să muncească câmpurile în mod manual, și care sunt așa de mândri de asta încât îi forțează și pe copiii lor să facă același lucru! Dacă am crede asta am greși foarte mult, pentru că printre aceste persoane sunt și câteva care fac parte din mecanismul de guvernare al lumii, persoane care ar trebui să poată face diferența dintre realitate și ficțiunea de prost-gust. Ca pe o glumă bună, aș spune că este posibil ca ei să poată vedea diferența, însă nu spun și nu fac nimic pentru că este în interesul lor meschin să rămână tăcuți și să se prefacă că nu știu nimic.

Sunt mulți dintre ei care cred că omorându-se pe sine și în același timp pe alții în numele dumnezeului lor va fi ceva care le va aduce, după moarte, posibilitatea petrecerii întregii eternități într-o beție continuă în compania a 72-a de femei virgine. Sincer să fiu, nu știu cum de au venit cu acest număr, însă aceasta este cea mai idioată idee pe care am întâlnit-o! Dacă aș alege să-mi

curm viaţa pentru vreo cauză ciudată Ninja, atunci aş alege 72 de actriţe porno în loc de virgine, pentru că doamnele în cauză ar şti cu adevărat ce să facă în pat şi nu ar trebui să-mi mai bat capul jucând rolul de profesor de sex. Chiar şi aşa, numărul lor ar fi foarte mic, considerând că asta e tot ce aş căpăta! O eternitate este o eternitate! Şi mai ciudat decât orice – este *ilogică* ideea de sex DUPĂ ce îţi arunci corpul în aer, sexul de dinaintea nefericitului eveniment fiind un „păcat". Cum ai putea să faci sex cu cele 72 de virgine când nu ai un corp funcţional este dincolo de mine!

Da, doamnelor şi domnilor, credem în cele mai ciudate rahaturi. Credem în lucruri atât de puerile încât, atunci când ne trezim la realitate, începem să ne scărpinăm în cap şi nu ne vine să credem. Oare de ce este aşa? Cum se face că suntem aşa de vulnerabili la metodele de spălare pe creier ale Ninjaleţilor?

Răspunsul este, ca întotdeauna, foarte simplu: vârstă fragedă, metodele care induc frică şi teamă, continuarea vechilor şi ciudatelor obiceiuri şi predicile făcute în legătură cu lucrurile mici şi prosteşti care s-au petrecut cu foarte mult timp în urmă, predici care se ţin în casele Ninjaleţilor şi în şcoli şi care sunt arătate ca fiind nişte mari „realizări". Acestea, domnilor şi doamnelor ar fi cauzele principale.

Când copiii se nasc, marea lor majoritate au părinţi care sunt deja spălaţi pe creier, aşa că spălarea lor pe creier este foarte uşor de înfăptuit. Încă de la început, copiii sunt abuzaţi psihic în modul cel mai drăgăstos cu putinţă, cu singurul scop de a-i îndoctrina de mici şi de a-i face să se „teamă de dumnezeu". O idee care, din punctul meu de vedere, este greşită prin definiţie, pentru că con--trazice ideea de dumnezeu bun şi iubitor. Sărmanul copil nu este învăţat să iubească şi să respecte, ci să se teamă continuu de un dumnezeu exterior lui, care pluteşte pe un nor şi care îi va trage un dos de palmă de o să vadă stele verzi de fiecare dată când nu

va respecta dogma ciudată şi obositoare a Ninjaleţilor! Şi asta se întâmplă în mod repetat, zi după zi, cu ajutorul părinţilor, profesorul fiind un Ninja „iubitor" care, fără mustrări de conştiinţă, va transforma bietul copil într-o epavă tremurândă şi plină de teamă. În felul acesta, copilul va deveni, după plan, o „oaie" care se teme şi de umbra ei şi care va face exact cum i se va spune toată viaţa. Nu va pune întrebări jenante şi întotdeauna va face ceea ce i se cere, în loc de ceea ce ar dori cu adevărat să facă, în permanenţă temându-se de pedeapsa dumnezeului care pluteşte pe nori!

Teama această teribilă este indusă şi prin conceptul ipocrit de „păcat"! Acest concept a fost inventat în ideea controlului total asupra unei persoane. „Păcat" este o etichetă care este pusă pe orice sentiment, plăcere sau acţiune care este în afara punctului de vedere îngust, dogmatic şi ipocrit al Ninjaleţilor asupra vieţii în sine. Mai ciudat este faptul că tot ce ţine de sex şi de viaţa sexuală a unei persoane este „păcat"! Este ca şi cum toţi Ninjaleţii care au inventat ideea de „păcat" erau moşnegi misogini şi obsedaţi de sex care mai făceau şi pe pudicii. Mai mult, partea favorită a Ninjaleţilor când vine vorba de a face morală este faptul că, chiar şi înainte de a ne naşte suntem, cumva, „păcătoşi"! În plus, „păcătuim" în fiecare zi chiar şi numai gândindu-ne, ca să nu mai vorbim de faptele noastre, ceea ce înseamnă că de mici începem să ne fie teamă să ne distrăm cu adevărat şi, până la urmă, începem să ne fie teamă să trăim cu adevărat!

Provocând teamă şi dependenţa de Ninjaleţi este făcută şi prin evenimentele mărunte din viaţa unui copil, care afectează vieţile copiilor şi părinţilor la un loc. Botezul şi comuniunea sunt numai două din aceste evenimente, însă îndoctrinarea nu se opreşte aici, pentru că o găsim şi în şcoli, prin aşa zisa „educaţie religioasă", unde copii de vârstă fragedă învaţă că pământul este plat sau că acum 2000 de ani a existat un om despre care se zice

că ar fi mers pe apă şi că a transformat apa în băutură alcoolică. În plus, copiii învaţă de mici să-i dispreţuiască pe oamenii cu diferite înclinări sexuale sau pe oamenii care sunt în vreun fel diferiţi de ei, toate astea fiind din cauză că Ninjaleţii care-i educă uită că singurele odrasle ale lui Adam şi ale Evei au fost trei BĂRBAŢI. Chiar dacă, din fericire, aceste lecţii cretine au fost interzise în şcoli, Ninjaleţii, înţelegând că încep să piardă controlul din cauză că oamenii se trezesc, fac tot ce le stă cu putinţă pentru a continua să-i îndoctrineze pe cei mici, încercând să ocolească legile şi să împrăştie propaganda lor ciudată în şcoli, pentru interesele lor murdare!

Teama este indusă şi mai mult în fiecare duminică dimineaţa, cu ajutorul „mărturisirii păcatelor", ceea ce nu este altceva decât încă un sistem de control. Având la bază încă o înşelătorie de tip Ninja, care spune că dacă îţi mărturiseşti „păcatele" ele sunt în mod automat iertate, această mărturisire consolidează ideea de vină, şi prin ea, teama şi dependenţa de sistemul Ninjaleţilor. Şi pentru că această idee de „păcat" este îndreptată în mod special spre cele mai normale caracteristici ale unei fiinţe umane, sexualitatea şi restul, imaginaţi-vă ce aud Ninjaleţii în fiecare duminică! Imaginaţi-vă ce are de mărturisit un adolescent care e super excitat tot timpul, sau o femeie tânără după primul ei act sexual anal. Aceşti Ninjaleţi se distrează pe seama noastră, fără doar şi poate!

Pe lângă faptul că fac tot posibilul să ne facă să ne fie teamă şi să ne oprească să gândim logic, aceste idei ciudate ale Ninjaleţilor ne fac să fim leneşi şi iresponsabili prin citarea continuă a frazei „nu te îngrijora, domnul te va ajuta". Milioane de oameni, fără măcar să realizeze, sunt afectaţi de această păcăleală şi devin leneşi şi mulţumiţi de sine în lenea lor. De ce oare aş munci din greu să-mi satisfac toate nevoile sau să-mi realizez acel vis pe care

l-am avut dintotdeauna? Nu trebuie să avem nicio grijă şi nu trebuie să ridicăm un deget pentru că dumnezeu ne va da totul. Dacă ceva nu merge cum trebuie pentru că am fost leneşi şi nu am dat 100% din noi, putem folosi altă frază: „aşa vrea dumnezeu". De ce să ne deranjăm să fim responsabili pentru acţiunile noastre când, indiferent cât de rău am făcut-o de oaie, putem întotdeauna să dăm vina pe dumnezeu, pentru că, conform Ninjaleţilor, asta este voinţa sa!

Acum am o altă întrebare pentru voi... Câte case Ninja există pe acest glob? V-aţi pus vreodată această întrebare? Eu m-am întrebat de multe ori, şi spre surprinderea mea, răspunsul este greu de obţinut, pentru că nu contează cât de mult cauţi online, aceşti Ninjaleţi sunt alunecoşi şi nu te lasă să le cunoşti numărul cu adevărat. Puteţi ghici de ce? Această lipsă de transparenţă este pur şi simplu o dovadă că aceşti Ninjaleţi, dintr-un motiv sau altul, se simt cu musca pe căciulă. Totuşi, din calculele mele reiese că sunt numai în Irlanda cel puţin 2000 de Ninja houses. Sunteţi surprinşi de numărul acesta? Şi eu am fost! Dacă am face o comparaţie, am descoperi că sunt numai 150 de spitale în Irlanda, un număr extrem de mic, comparativ cu ce avem nevoie. Ştiu că sună ciudat, însă noi nu stăm rău deloc, comparativ cu alte ţări. De exemplu, România, una dintre cele mai sărace şi înapoiate ţări din EU, are nu mai puţin de 18300 de case Ninja, comparat cu numai 425 de spitale şi 4700 de şcoli! În plus, ca şi cum aceste 18300 de case Ninja nu ar fi de ajuns, paiaţele retardate construiesc o mega casă Ninja, care valorează nu mai puţin decât 150 milioane de euro. Numai clopotul costă jumătate de milion de euro. Doamnelor şi domnilor, asta nu e o glumă, vă rog să verificaţi online! Ideea de a cheltui aşa de mulţi bani pe o clădire de ciment şi oţel, când sunt mii de oameni şi copii fără case, care dorm flămânzi pe străzi în ploaie şi vânt, este absolut revoltătoare. Şi aceste rezultate sunt

cele pe care le-am găsit numai în două ţări, deci imaginaţi-vă câte clădiri fără sens şi utilitate sunt în lumea întreagă! De fapt, nu vă pierdeţi timpul imaginându-vă, ci intraţi online şi căutaţi să aflaţi asta pentru voi înşivă!

Nu numai că sunt milioane de case Ninja fără rost, însă sunt toate impozante, construite specific pentru a impresiona şi a domina persoanele fără educaţie. Efortul de a le construi trebuie să fi fost impresionat, pentru că unele au sute de ani şi sunt încă în picioare!

Pentru ce a fost tot acest efort, ne-am putea întreba? Clădiri reci şi goale, construite de către oameni care, în marea lor majoritate, nici măcar nu înţelegeau limba care se vorbea în ele. Construite pentru oameni care, fără mustrări de conştiinţă, îşi iau partea leului, în numele unei divinităţi false pe care marea majoritate a oamenilor nu o înţeleg şi nu au habar ce este.

Cum ar fi fost dacă, în loc de clădiri impunătoare şi fără folos, am fi construit spitale? Spitalele noastre nu pot ţine pasul, fiind prea puţine, în timp ce sunt mii de case Ninja care doar stau acolo, goale şi nefolosite. Cum ar fi dacă am fi construit mai multe şcoli şi universităţi? Sau, poate, mai multe centre care ajută oamenii bătrâni şi fără ajutor să-şi petreacă ultimii ani cu demnitate şi fără griji, după zeci de ani de muncă grea? Sau, în loc să cheltuim banii pe clădiri din piatră şi ciment, am folosi banii respectivi pentru a opri războiul şi foametea planetară, aceste două mari ruşini ale omenirii, o dată pentru totdeauna?

Ipocrizia umană niciodată nu a încetat să mă surprindă!

Cât de bogaţi sunt Ninjaleţii? Întrebare ciudată, ştiu, însă foarte relevantă aici. Suma exactă nu se cunoaşte pentru că, cumva, „inteligentul sistem" care ne guvernează nu-i poate taxa cum trebuie. Este greu de crezut, însă sunt ţări în care, şi acum în 2018,

Ninjaleţii nu plătesc taxe deloc. Pur şi simplu nu plătesc. Ninjaleţii produc o grămadă de bani însă, fiind Ninjaleţi, îi fac să dispară. Nu numai asta, însă Ninjaleţilor li se permite să se plimbe în faţa noastră ca nişte cocoşei împopoţonaţi, exibiţionând o grămadă de posesiuni foarte scumpe, ceea ce este culmea obrăzniciei, considerând că toată filozofia lor se bazează pe conceptul de caritate.

Deci, din nou, cât de bogaţi sunt Ninjaleţii? Nu am ştiut, aşa că am făcut un pic de studiu şi am descoperit cu stupoare că nimeni nu ştie cât de bogaţi sunt ei de fapt. Totuşi am găsit o carte, „Miliardele Vaticanului", scrisă de un domn numit Avro Manhattan, care explică exact cât de bogaţi sunt Ninjaleţii. V-o recomand cu căldură! Citiţi, minunaţi-vă şi amintiţi-vă că această avere fabuloasă şi acele miliarde sunt numai de la un fel de Ninjaleţi! Pentru un cult construit pe exemplul unui om care propovăduia ideea de a da totul săracilor, este o sumă fabuloasă! Bani care, în mare parte, nu sunt impozitaţi în vreun fel!

Cum este posibil? De unde vin aceste sume fabuloase?

Îmi pare rău că vă spun asta pe şleau, însă vin de la noi, doamnelor şi domnilor! Noi, fiind o grămadă mare de idioţi, îi îngrăşăm pe Ninjaleţi. Donaţii imense de la persoane care încearcă să-şi cumpere un bilet clasa întâi până în „rai"! Banii încasaţi pentru orice servicii prestate, servicii care sunt false şi nu sunt necesare. Banii care provin din toate afacerile dubioase, afaceri care contrazic în mod flagrant cu filozofia lor. Banii din mărfurile Ninjaleţilor, bani care nu se taxează. Mărfuri care, între noi fie vorba şi după cum spune „prima poruncă", n-ar trebui să existe în vreun fel, însă, ca un gest de ipocrizie supremă, pe Ninjaleţi îi cam doare în cot de „poruncile" proprii!

Sunt culte Ninja care au apărut de nicăieri, având ca bază, ca toate celelalte, o minciună mare şi gogonată. De exemplu, mor-

monii au apărut pe scena Ninja având la bază cartea lui Mormon. Această carte a lui Mormon a fost dezvăluită, după cum se pretinde, unui escroc renumit numit Joseph Smith de către un „angel" numit Moroni. Cartea era făcută din aur, din ce altceva oare putea fi făcută, şi era scrisă în, şi nu glumesc deloc acum, „hieroglife egiptene reformate"! Ştiu că sună ca o glumă bună, însă nu este. Şi asta nu e totul, pentru că acea carte a venit cică cu nişte ochelari giganţi, care erau folosiţi pentru a citi hieroglifele. Escrocul respectiv s-a acoperit din toate unghiurile, ştiind că la timpurile respective nimeni nu ştia să citească hieroglifele respective, deci cum ar putea cineva să le citească fără acei ochelari? Cultul respectiv era aşa de profitabil, încât micul escroc a fost capabil să aibă şi să întreţină nu mai puţin de 26 de soţii!!! Asta era în 1830, când erau numai 30 de membri. Acum, credeţi sau nu, sunt nu mai puţin decât 15 milioane de paiaţe fără minte plus 70 de mii de misionari răspândiţi în lumea întreagă! Căutaţi online mai multe informaţii şi vă garantez că o să vă distraţi pe cinste.

În continuare, am încă o întrebare simplă pentru voi toţi. După cum ştim cu toţii, rasa umană a existat pentru cel puţin câteva mii de ani, totuşi suntem foarte înapoiaţi, ca specie, în orice fel posibil. Am avut destul timp să ne dezvoltăm însă încă suntem o rasă ciudată de fiinţe care nu s-a dezvoltat cum trebuie, care are principii morale suspecte, care încă se luptă împotriva ei însăşi, care este mai divizată ca niciodată şi ale cărei priorităţi sunt absurde şi în ordinea greşită. Cum se face că am ajuns în halul ăsta? Ce s-a întâmplat cu noi?

Răspunsul este simplu. Evul Mediu Întunecat s-a întâmplat! A început înainte de prăbuşirea Imperiului Roman şi continuă şi în zilele noastre. Şi este numit întunecat din simplu motiv că pentru mai mult de un mileniu şi jumătate Ninjaleţii au făcut tot

posibilul pentru a reprima orice act de gândire logică şi orice cunoştinţe noi.

Credeţi că exagerez un pic, nu-i aşa? Încă o dată, doamnelor şi domnilor, vă invit să gândiţi cu adevărat! Haideţi să vedem...

După anul 325, când creştinismul a fost inventat şi noul testament a fost scris cu „onorabila" intenţie de a uni toţi oamenii sub o singură religie, lucrurile au început să se împută tare de tot, pentru că noii Ninjaleţi au început să-şi arate adevărata culoare. Ca să-şi acopere minciunile, frauda şi plagiatura comise în timpul scrierii noului testament, toate cunoştinţele omenirii înainte de data respectivă au fost distruse, incluzând marea Bibliotecă de la Alexandria, arsă şi distrusă în totalitate de către Ninjaleţi în 391. Aceasta a fost una dintre cele mai mari pierderi de cunoştinţe umane din toate timpurile, pentru că după asta, începând cu secolul al 5-lea, întrega lume civilizată s-a prăbuşit în întunecime, unde a rămas până la Renaştere. Cel puţin 85% la sută din populaţie era complet analfabetă, în situaţia în care până şi Ninjaleţii aveau dificultăţi în a-şi citi propriile cărţi scrise în latină. Rezultatul acestei ignoranţe forţat impusă de către Ninjaleţi poate fi uşor observat în condiţiile de viaţă ale oamenilor care au trăit în acele timpuri teribile. Condiţii care au regresat de la civilizaţia Romană şi Greacă, care aveau oraşe similare cu cele din zilele noastre, până la mahalalele răpănoase şi pline de noroi ale Europei care au existat cel puţin 700 de ani. Ne-a salvat numai apariţia minţilor luminate ale Renaşterii care, luptând împotriva dogmelor idioate şi fiind persecutaţi de către Ninjaleţi la tot pasul, ne-au scos încet încet din noroi.

Asta nu e totul. Nebunia teribilă a Ninjaleţilor nu a fost evidentă numai în Europa, ci şi în noile teritorii cucerite. În anul 1699, un Ninja nebun a şters de pe faţa pământului cultura şi limba Maya, din simplul motiv că erau diferite. Aşa de completă a

fost distrugerea culturii şi limbii şi aşa de multe au fost crimele, încât în anul 1720 nimeni nu mai ştia să citească Maya şi să-i înţeleagă hieroglifele. Credeţi că Ninjaleţii şefi au fost cumva supăraţi de această crimă împotriva umanităţii? Nici vorbă. O întreagă civilizaţie ştearsă de pe faţa pământului din capriciul unui singur Ninja nebun şi turbat care, şi asta o să vă placă la nebunie, nu a fost pedepsit pentru faptele sale, ci pentru că nu a avut autorizaţie de la Ninjaleţii de la conducere! După „pedeapsă", care a fost un arest la domiciliu, în care a petrecut câţiva ani lenevind acasă, făcând un pic de „cercetare a sufletului" şi de „rugăciuni", ucigaşul în masă a fost făcut Ninja şef peste aceeaşi regiune pe care a decimat-o şi a depopulat-o câţiva ani mai devreme.

Din nefericire, doamnelor şi domnilor, acest exemplu este numai vârful vizibil al gheţarului!

Tot din nefericire, acelaşi Ev Mediu Întunecat continuă şi în ziua de astăzi. Doar nu credeţi că am scăpat? Doar nu credeţi că Ninjaleţii sunt mai buni şi acţiunile lor mai umane în ziua de astăzi? Nu, nu sunt mai umane. Nici pe departe...

Războaiele Ninja de astăzi care distrug lumea Arabă sunt rezultatul aceleiaşi vechi îndoctrinări Ninja, câteodată aşa de completă încât ţări întregi au de suferit. Încă există, acum în 2018, ţări guvernate de aşa-zise „teocraţii", care nu este decât un nume pompos dat controlului absolut pe care Ninjaleţii îl au asupra unui guvern şi al unei ţări. Control care nu permite nici măcar femeilor să conducă maşini, să voteze sau să participe la viaţa publică, făcându-le astfel proprietatea absolută a bărbaţilor. Toate acestea cretinisme, şi în plus, se întâmplă acum în 2018! Sunt ţări care, chiar dacă acum 40 ani erau ţări prospere şi sigure, au fost transformate în deşerturi presărate cu resturi ale războiului, în care femeile şi copii mor de foame pe străzi şi pe câmp. Ţări în care nici

măcar nu se mai poate merge în siguranţă pe stradă, din cauză că Ninjaleţii şi ideile lor false, prosteşti şi intolerante au ajuns la putere. Şi când asta se întâmplă, locul respectiv începe să se impută şi să putrezească începând de la centru spre înafară!

Doamnelor şi domnilor, la fel de ciudat este faptul că Ninjaleţii au persecutat şi au subminat orice idee, veche sau nouă, care venea în contradicţie în vreun fel cu dogma lor îngustă. Şi prin asta înţeleg orice idee, fără excepţie. E ca şi cum Ninjaleţii nu ar suporta să aibă competiţie. Acum întrebarea care se pune este de ce oare ar face ei asta? De ce ar submina şi persecuta adepţii Tocilarilor, Extratereştrilor şi, după cum vom vedea în curând, adepţii ideii „Omul este Dumnezeu”?

Singura explicaţie logică este că Ninjaleţii se tem de trezirea tuturor oamenilor în acelaşi timp, oameni pe care ei se bazează pentru a supravieţui. Gândiţi-vă un pic. Frica este elementul din care castelul lor de cărţi este construit, deci dacă toată lumea începe să se trezească, să gândească pentru sine şi îşi elimină frica, toată şarada Ninjaleţilor dispare. Toate aceste idei dispreţuite de Ninjaleţi, împreună sau individual, ne arată ceea ce sunt de fapt Ninjaleţii, şi ne arată cei 1700 de ani ca pe ceea ce sunt cu adevărat: teribilul Ev Mediu Întunecat al Omenirii!

Doamnelor şi domnilor, cu adevărat trebuie să ne trezim, pentru că sunt sigur că sunt acolo nişte domni inteligenţi care ne urmăresc pas cu pas şi care râd cu lacrimi de monumentala noastră ignoranţă. Aş putea spune, fără teama de a greşi, că suntem calul de bătaie al glumelor nesărate ale întregului Univers. Suntem probabil unitatea de măsură cu care prostia şi ignoranţa sunt măsurate în Calea Lactee. Suntem probabil cel mai negativ exemplu de dezvoltare, care este prezentat noilor minţi ale Galaxiei sub titlul: „A se evita cu orice preţ!” Nu mă miră că nu am fost contactaţi de către vecinii noştri, pentru că nu suntem vrednici de o

asemenea onoare. Şi chiar dacă să zicem că am fi contactaţi astăzi, nu cred că am fi în stare să-i înţelegem, pentru că am fi mult prea ocupaţi să ne rugăm la Monstrul de Spaghete Zburător!

D. Cum scăpăm de această pacoste?

„Dacă prin religie înţelegem dogme de sectă înţepenite în timp, care nu se înţeleg între ele în vreun fel, atunci poziţia noastră în legătură cu această ipoteză este că aceasta ar fi una din cele mai bune lumi dacă nu ar exista religiile.

Zeul creştin poate fi uşor imaginat ca fiind exact acelaşi zeu care este descris în multe alte culte străvechi. Zeul creştin este un monstru cu trei capete: crud, răzbunător şi capricios. Dacă cineva ar dori să cunoască mai multe despre acest violent zeu-fiară cu trei capete, acea persoană trebuie numai să se uite la calibrul oamenilor care spun că-l servesc. Totdeauna sunt numai de două feluri: proşti şi ipocriţi."

Thomas Jefferson

Acestea sunt cuvintele lui Thomas Jefferson, care a scris, aproape de unul singur, Declaraţia de Independenţă a SUA şi a fost singurul fondator al Universităţii Virginia. Întrebări?

Ninjaleţii şi ideile lor ciudate şi ipocrite sunt aşa de adânc înrădăcinate în societatea noastră, încât ideea de a scăpa de ele poate părea complet imposibilă. De exemplu, până şi calendarul pe care îl folosim în fiecare zi este bazat pe religie, acum în 2018, când ne pregătim să explorăm sistemul solar. Doar nu credeţi că domnii de acum 2500 numărau anii invers... Un Ninja bătrân şi nebun a calculat calendarul care se foloseşte astăzi bazându-se pe nişte date de naştere obscure ale omului despre care se zice că a

mers pe apă, şi de atunci, toată lumea urmează acest calendar, fără să se întrebe de ce sau dacă e corect din punct de vedere ştiinţific. Noi luăm acest calendar ca şi cum ar fi ceva foarte normal, pentru că s-a întâmplat cu aşa de mult în urmă încât pare un lucru bun, unul de care nu ne putem lipsi. Acesta este numai un mic exemplu, pentru că noi de fapt facem la fel cu toate aspectele vieţii de zi cu zi în ceea ce priveşte religia. Acest simplu fapt ne arată cât de „inteligenţi" suntem şi cât de mult ne folosim gândirea logică... Suntem toţi o rasă de paiaţe fără minte!

Deci, întrebarea care se pune aici este aşa: Este imposibil să scăpăm de acest cancer al minţii care ne mănâncă demnitatea umană, curajul, moralitatea, toleranţa şi gândirea logică şi ne face pe toţi să fim plini de ură, leneşi şi iresponsabili?

Nu doamnelor şi domnilor, nu este imposibil. Aş spune că de fapt este foarte uşor. Avem aici, chiar aici pe planeta noastră înapoiată, un exemplu perfect, într-o ţară mică numită Suedia. Acolo, mai puţin de 15% din populaţie este afiliată la un cult Ninja sau merge la vreo casă Ninja şi, mai îmbucurător, acest procentaj scade an de an. Cum se face că ei au reuşit?

Simplu. Aceşti oameni au înţeles chestia elementară că pentru a schimba vechiul şi ciudatul sistem, au nevoie de trei mari lucruri: educaţie, educaţie şi educaţie!

Aşa că, încă de la început, aceşti băieţi deştepţi au investit cantităţi imense de bani şi resurse de tot felul în lucrul care are cea mai mare importanţă: educaţia copiilor şi tinerilor. Şi efectele aceste educaţii este evident: Suedia se afla pe locul doi în lume în ceea ce priveşte calitatea vieţii. Bravo lor! Toate aceste lucruri minunate se întâmplă pentru că tinerile minţi Suedeze sunt educate la cel mai înalt nivel, plus că au cel mai avansat sistem de învăţământ din lume. Ca rezultat, aceşti tineri cu adevărat educaţi

nu mai sunt susceptibili la încercările de spălare de creier a Ninjaleţilor!

Acelaşi lucru se întâmplă în toate ţările scandinave şi nordice. Sunt deja câteva ţări care au exclus Ninjaleţii complet din instituţiile statului şi prin asta au creat o fundaţie pentru o societate mai tolerantă şi mai umană. Există foamete, sărăcie sau copii abandonaţi şi maltrataţi în acele ţări? Cum este sistemul social şi cel de sănătate? Putem vedea oameni fără casă cerşind toată viaţa lor, trecând prin ea nefericiţi şi singuri, aşa cum putem vedea aici în Irlanda la fiecare colţ? Vă invit să vă faceţi propriile studii şi să vă gândiţi la acest subiect. După ce aţi terminat studiul, vă invit să comparaţi rezultatele cu cele din ţările care sunt controlate de Ninjaleţi. Studiaţi, gândiţi-vă şi minunaţi-vă de cât de ciudaţi şi idioţi putem fi!

Sistemul educaţional al lumii este, cu câteva excepţii, învechit şi complet depăşit de situaţie. Îi învaţă pe copii ce să gândească, îi forţează să înveţe pe dinafară chestii neplăcute lor şi chestii care nu au nicio folosinţă în viaţa reală. Toată lumea ştie asta. În plus, sistemul este în mare parte împânzit de povestioare copilăreşti aparţinând Ninjaleţilor şi, aşa cum se întâmplă aici în Irlanda, este complet sub controlul Ninjaleţilor!

Aşa că, aşa cum văd eu, noi, generaţia actuală, suntem pierduţi complet... cel puţin 80% dintre noi am fost abuzaţi psihic şi spălaţi pe creier de mici copii şi numai cei care au voinţa de a studia şi de a înţelege cu adevărat felul nostru de viaţă vor avea puterea să se elibereze din această sclavie mentală. Acum, dacă am fi cinstiţi cu noi înşine, probabil că nu vom vedea multe cazuri, pentru că această eliberare necesită autodisciplina şi voinţa de a învăţa lucruri noi. Asta nu e uşor, comparat cu statul pe canapea, cu berea rece în mână, privind la televizor programe care-ţi adorm

creierul şi te fac o legumă. Da domnilor, suntem graşi, leneşi, plângăcioşi, închişi la minte şi, mai rău, cu toţii ştim asta!

Şi totuşi, există speranţă pentru generaţia următoare. Din ce în ce mai mulţi tineri din toată lumea încep să pună întrebări din ce în ce mai dificile Ninjaleţilor. Mai mult, aceleaşi minţi tinere nu vor mai accepta ca răspuns clasicele şi ipocritele replici ale Ninjaleţilor: „nu, nu ai voie să pui această întrebare" sau „crede şi nu cerceta"! În această eră a comunicaţiilor instantanee tot mai multe acte de nedescris făcute de Ninjaleţi sau în numele lor ies la iveală, arătând lumii adevărata faţă a acestor vânzători de minciuni. Sperăm că în următorii ani tot mai mulţi tineri vor începe să întrebe acele întrebări dificile şi făcând asta, vor trezi şi mai multă lume la realitate. Şi dacă vom fi cu adevărat norocoşi, noile generaţii vor vedea ziua în care cărţile Ninjaleţilor vor fi puse în locul în care aparţin de fapt, adică pe rafturile de „Istoria Lumii" ale bibliotecilor.

CAPITOLUL CINCI.
TEORIA „OMUL ESTE DUMNEZEU”

Ştiu că este greu de crezut însă, pe parcursul studiilor pe care le-am făcut pentru această carte, am dat peste o nouă teorie care încearcă din răsputeri să răspundă la vechea întrebare: Ce anume este Omul? Această teorie nu seamănă deloc cu celelalte trei pe care le-am discutat aici şi este cea mai puţin înţeleasă dintre toate. Aici, în acest capitol, voi face tot ce îmi stă în putinţă pentru a explica această teorie aşa cum o înţeleg eu şi împreună vom decide dacă merită tot efortul nostru. A înţelege această teorie nu este floare la ureche, considerând că este un pic complicată şi ciudată, însă voi încerca din răsputeri să păstrez explicaţia cât de simplă posibil!

1. Teoria

Această teorie este, se pare, foarte, foarte veche şi surprinzător, cea mai puţin înţeleasă şi acceptată în această „era modernă” a noastră. Nu prea a prins la lume din simplu fapt că Ninjaleţilor nu le place deloc această teorie, plus că în trecut a vorbi deschis despre această teorie ar fi fost considerat o „blasfemie”, ceea ce cred eu că este un semn foarte bun. Haideţi să aruncăm o privire împreună şi să o gândim temeinic...

Între noi fie vorba, nu mă miră deloc că Ninjaleţii urăsc teoria asta micuţă, considerând ceea ce propune. Această teorie descrie Viaţa de pe această planetă şi implicit rasa Umană, ca fiind o parte din Esenţa Universului sau a Sufletului său! Sau, spus diferit, Viaţa de pe acest Pământ, incluzându-ne pe noi oamenii, este formată din mici Părţi din ceea ce putem numi Câmpul Universal al Vieţii. Părţi foarte mici, însă care au exact aceleaşi proprietăţi şi caracteristici cu întregul. Aşa, pur şi simplu!

După cum spuneam, băieţi, din acest motiv Ninjaleţii urăsc de moarte această teorie. Ca o paranteză, poate cineva să-mi spună de ce o urăsc aşa de tare, bazat pe această definiţie? Vă invit pe toţi să gândiţi!

2. Ce anume implică teoria?

Ninjaleţii ar urî mult mai mult implicaţiile acestei teorii decât teoria în sine, dacă aşa ceva ar fi posibil. Asta pentru că, conform acestei teorii, este irelevant cum a ajuns Omul să trăiască pe această planetă. Da, este important pentru omenire, ca fiind istoria noastră, însă în mare nu este important cum s-a născut Omul. Nu contează dacă a fost făcut din praf de către nişte Dumnezei ciudaţi, sau dacă a evoluat de unul singur pe această planetă sau dacă a fost produs de către Constructori într-un laborator, pentru că singura chestie care contează este că, după cum spune această teorie, Omul are aceleaşi caracteristici, calităţi şi aptitudini cu Câmpul Universal al Vieţii, acesta din urmă nefiind altceva decât ceea ce religiile numesc Dumnezeu. Nu bărbosul Ninjaleţilor, cel care stă intins pe un nor şi împarte accidente de maşină în stânga şi-n dreapta, ci Energia Vie Universală care este pretutindeni şi din care facem parte cu toţii. Deci, fiecare fiinţă vie de pe această planetă este o Parte perfectă şi strălucitoare a Câmpului

Vieţii. Fiecare din ele, fără excepţie! În plus, această teorie consideră că vârsta, sexul, orientarea sexuală, culoarea, starea materială, poziţia geografică şi mărimea corporală sunt complet irelevante, ceea ce înseamnă că suntem cu toţii, la centrul centrului nostru, PERFECT EGALI!

Este uşor de înţeles de ce această teorie a fost întotdeauna un ghimpe ascuţit în pielea groasă a Ninjaleţilor. Dacă teoria această simplă s-ar aplica în zilele noastre, nu ar mai exista foamete, sărăcie sau maltratare între noi oamenii. Fără aceste teribile nenorociri, posibilitatea de control ar dispărea cu totul, şi Ninjaleţii şi-ar pierde scaunul şi ar dispărea şi ei cu totul!

Mai mult, ar însemna că Natura în sine, şi în special partea ei care este importantă pentru noi: planeta Pământ, este şi ea parte din acelaşi Câmp al Vieţii, pur şi simplu pentru că este vie şi este căsuţa noastră. Asta înseamnă că ar trebui s-o tratăm cu mult mai multă grijă decât o facem acum şi, mai mult, ar trebui s-o respectăm aşa cum am respecta o parte mult mai mare decât noi înşine al aceluiaşi Câmp al Vieţii!

Trebuie să spun că până acum nu sună deloc rău. Acum, dacă urmărim ideea mai departe, vom vedea că teoria această micuţă implică cu mult mai mult decât pare la prima vedere. Dacă omenirea este făcută din miliarde de mici părţi ale Câmpului Vieţii, având aceleaşi caracteristici cu Partea mare în sine, înseamnă că fiecare dintre noi este la fel de aproape de perfecţiune ca şi Câmpul Vieţii! Destul de perfect, aş putea spune, totuşi fără să fie 100% perfect. Gândiţi-vă pentru un moment: dacă Câmpul Vieţii ar fi 100% perfect, de ce am mai exista noi, viaţa de pe acesta planetă? Asta ar însemna că acest Câmp al Vieţii Universal este cât se poate de aproape de perfecţiune, şi în acelaşi timp, evoluează şi se experimentează pe sine prin noi, Natura şi Omul!

Acum aş mai avea o întrebare pentru voi, doamnelor şi domnilor. Vorbind de caracteristicile comune Câmpului Vieţii şi Omului, care ar fi acestea mai exact, judecând din punctul de vedere al acestei teorii? Care ar fi proprietăţile, aptitudinile şi calităţile care ar defini Câmpul Vieţii şi, prin urmare, pe noi? Aveţi vreo idee?

3. Explicaţia teoriei

În sfârşit... Am ajuns şi la mama tuturor întrebărilor. Ce este Omul? Ce anume este Omul şi de ce există de fapt specia umană?

Să explic această teorie aşa cum o văd eu va fi un pic dificil, însă mă voi strădui din toate puterile să vă ajut să înţelegeţi această idee mică şi ciudată. Totul pleacă de la ideea că, conform acestei teorii, Omul, ca şi toate formele de viaţă care există pe această planetă, este mai mult decât o formă fizică. Adică, fiecare formă de viaţă este de fapt constituită dintr-o mică Parte a Câmpului Vieţii care conduce, folosind Mintea, un corp cu caracteristici anume. Acum, urmând ideea, putem concluziona că orice formă de viaţă şi implicit, orice om, este formată din cel puţin trei părţi: Corpul, Mintea şi Partea din Câmpul Vieţii. Între noi fie vorba, este posibil să fie formată din mai multe părţi, însă încerc să menţin lucrurile cât mai simple cu putinţă, prezentând versiunea cea mai simplă posibilă!

De ce ar fi aşa? Singurul motiv la care mă pot gândi este că fiecare Parte din Câmpul Vieţii ce se află în fiecare persoană sau formă de viaţă vrea să experimenteze ceva. Şi, logic, fiecare Parte ar vrea probabil să experimenteze ceva diferit de celelalte, nu-i aşa? Singura soluţie logică pentru aşa ceva este de a prelua corpuri diferite, pentru că dacă toate Părţile Câmpului Vieţii sunt la fel,

înseamnă că singura cale de a experimenta ceva diferit ar fi prin corpuri diferite.

O analogie simplă şi uşor de înţeles ar fi oceanul şi picăturile de apă, unde oceanul ar fi Câmpul Vieţii şi picăturile, Părţile din el care sunt pe această planetă. Picăturile ar fi identice şi, considerând că o picătură ar fi într-un câine, ar experimenta tot ceea ce simte şi este un câine. Într-o pisică sau o pasăre, picătura respectivă ar experimenta ceva complet diferit. Picăturile ar fi exact la fel, însă experienţele lor s-ar schimba în concordanţă cu corpul pe care şi l-au ales. Când o picătură experimentează tot ceea ce este posibil de experimentat sau tot ce a planificat să experimenteze în corpul respectiv, se întoarce în ocean prin crearea unei oportunităţi pentru ca acel corp să se oprească din funcţionare.

Asta e teoria, băieţi. După cum uşor se poate vedea, este extrem de simplă. Acum, se aplică această teorie în viaţa reală?

Doamnelor şi doamnelor, asta e o întrebare super! Cea mai simplă dovadă că Omul este mai mult decât o colecţie de molecule la întâmplare, este efectul placebo. Acest fenomen nebunesc este observat zilnic în toată lumea, mai uşor observabil în lumea medicală, însă este prezent în orice situaţie. Oamenii bolnavi, ştiind şi fiind 100% convinşi ce efect anume are un medicament dat, nu numai se vindecă, ci experimentează şi efectele colaterale, chiar dacă doctorul schimbă pastila normală cu un Tic-tac! Nu numai asta, însă sunt persoane care au o convingere aşa de puternică încât lucrurile se întâmplă aşa cum doresc împotriva tuturor probabilităţilor şi mulţi dintre noi am fost în preajma unor persoane cu o voinţă aşa de puternică încât par să remodeleze realitatea în jurul lor.

Potrivit acestei teorii, efectul placebo nu este altceva decât influenţa pe care o are o Parte din Câmpul Vieţii asupra acestei lumi fizice şi tangibile în care trăim. Mai simplu spus, nu este ni-

mic altceva decât un efect secundar observabil al Părţii Câmpului Vieţii fiind ceea ce este!

Super! Deci astea sunt efectele pe care Partea Câmpului Vieţii le are asupra lumii fizice în care trăim, efecte care rezultă din aptitudinile lui normale. Nu e nimic complicat în legătură cu asta. Aptitudini care sunt, pentru început, existenţa continuă, independentă de corpurile în care se află, pentru că este făcută din acelaşi Câmp al Vieţii, care penetrează şi umple fiecare spaţiu din noi şi din jurul nostru. Altă aptitudine ar fi schimbul instantaneu de informaţie, bazat pe acelaşi Câmp al Vieţii, aptitudine care este observabilă prin acele acte de telepatie, déjà vu, intuiţie sau premoniţie pe care marea noastră majoritate le avem din când în când şi pe care le considerăm, din cauza influenţelor nefaste ale îndoctrinării Ninjaleţilor, chestii prosteşti şi nu le dăm atenţia cuvenită. Alta ar fi bunătatea şi gentileţea cu care o Parte din Câmpul Vieţii o tratează pe alta, această bunătate nefiind altceva decât o expresie a sentimentului primordial care caracterizează Câmpul Universal al Vieţii: IUBIREA. Acum, continuând pe această idee, descoperim că ideea de „credinţă", aşa la modă în zilele noastre, nu este de fapt necesară, tot ce avem nevoie fiind logica şi conştiinţele reale despre acest subiect. Câmpul Vieţii trebuie să aibă, ca orice altceva, nişte legi universal aplicabile şi tot ceea ce trebuie să facem este să înţelegem aceste legi şi să le aplicăm în viaţa de zi cu zi.

Chestia ciudată este că oamenii vechii Chine şi Indii ştiau cu mii de ani în urmă de această teorie, de implicaţiile şi folosul acesteia. Diferenţa este că pentru ei această teorie nu era doar o teorie, ci o realitate pe care ei o ştiau, o înţelegeau şi o utilizau zilnic. Ei ştiau ce este Omul cu adevărat şi că el este făcut din aceeaşi substanţă cu Câmpul Universal al Vieţii. Şi ei nu au fost singurii, pentru că toate civilizaţiile vechi aveau oameni numiţi

şamani sau guru, oameni care înţelegeau cu adevărat ce anume este Omul şi, dacă erai foarte curios, puteau să te înveţe şi să-ţi şi arate cum stau lucrurile. Chiar şi acum, în zilele noastre, yoghinii reali din India şi Tibet ar putea să ne înveţe câteva chestii despre noi înşine şi despre această teorie. Problema se afla în noi, pentru că alegem să nu-i ascultăm şi, în multe cazuri, îi ridiculizăm şi-i considerăm şarlatani pentru simplul fapt că nu ne cer nimic în schimbul învăţăturilor lor. Mai mult, ne simţim ciudat în jurul lor pentru că nu sunt impresionaţi în vreun fel de aşa zisele noastre „valori moderne", adică bani, putere sau poziţie socială!

Nu numai că nu mai ascultăm ceea ce au de spus, însă am făcut totul în putinţă să eradicăm aceste cunoştinţe pe care le au, oriunde le-am găsit pe această planetă. Am respins aceste cunoştinţe elementare şi le-am înlocuit cu ideile noastre „moderne" şi cu ideea puerilă de „pedepsire în iad". Orice cunoştinţe reale despre natura Omului au fost şterse de pe faţa pământului şi, în schimb, cea mai rea versiune a intoleranţei noastre a fost vândută sărmanilor oameni rămaşi fără aceste cunoştinţe fundamentale.

Doamnelor şi domnilor, dar dacă această mică teorie ne arată exact ce este de fapt Omul? Dar dacă suntem cu adevărat nişte Părţi mici dintr-un Câmp imens al Vieţii, însă avem o gândire independentă în acelaşi timp? Adică voit în afara Câmpului Vieţii, însă cu posibilitatea de conectare şi accesare la nevoie? Dar dacă toată Viaţa de pe această planetă este de fapt o Parte din acelaşi Câmp al Vieţii? Dacă ar fi aşa, atunci călugărul budist care încearcă din răsputeri să nu facă rău niciunei forme de viaţă, nici măcar ţânţarului care-l muşcă dureros de testicule, nu este aşa de nebun pe cât pare! Dar dacă toată viaţa de pe această planetă are aceeaşi calitate şi Omul este diferit numai prin faptul că Partea din Câmpul Vieţii care alege o experienţă umană face asta pentru că prin Mintea umană evenimentele experienţei pot fi alterate şi profilate voit?

„Creierul meu este numai un receptor. În acest Univers există un centru din care noi obţinem cunoştinţe, tărie şi inspiraţie. Nu am reuşit să cunosc secretele acestui centru, însă ştiu că există."

Nikola Tesla, geniul care,
spre teribila noastră ruşine, a murit în sărăcie şi nevoi!

Continuând, această idee implică că noi, oamenii, nu suntem doar spectatori în această experienţă. Noi nu suntem pe un carusel, încuiaţi într-un corp, bucurându-ne sau urând această experienţă. Noi nu numai reacţionăm la evenimentele din viaţa noastră, adică la această experienţă pe care am ales-o. Nu. Folosind caracteristicile şi abilităţile noastre inerente putem decide, înainte şi în timp ce suntem în corp, exact ceea ce vrem să experimentăm şi Câmpul Vieţii va face tot posibilul să fie aşa. Dacă această teorie este adevărată, atunci voinţa noastră este voinţa Câmpului Vieţii. Şi dacă Câmpul Vieţii este la fel de mare ca şi Universul în sine, atunci are o inerţie imensă, dacă aş putea să-i spun aşa. Asta înseamnă că orice decidem să facem sau să creăm se va materializa mai devreme sau mai târziu. Dacă nu instantaneu, atunci în timp, Câmpul Vieţii reacţionând şi răspunzând nu numai la voinţa, nevoile şi dorinţele noastre, ci şi la intensitatea lor, răspunzând la visele şi dorinţele noastre prin crearea de noi posibilităţi!

În felul acesta, orice Parte din Câmpul Vieţii va fi capabilă să experimenteze exact ceea ce doreşte, şi dacă de exemplu un corp nu e de ajuns, va lua încă unul şi încă unul, până când va experimenta tot ceea ce forma umană poate să ofere. Asta ar însemna că ideea de reîncarnare nu este chiar aşa de ciudată şi de greşită doar pentru că Ninjaleţii cred şi susţin acest lucru. Şi dacă ne

gândim mai mult şi mai profund, vom descoperi că această idee este singura care explică foarte tinerile talente, adică acele persoane care fac ceva anume într-un mod excepţional încă de la vârstă fragedă. Gândiţi-vă pentru o secundă... Dacă o Parte din Câmpul Vieţii a făcut ceva anume pe o perioadă de mai multe vieţi şi i-a plăcut foarte mult, în următoarea viaţă va fi ceea ce numim un talent înnăscut! Mai mult, această teorie este singura care explica satisfăcător multiplele înclinaţii sexuale ale Omului. Dacă o Parte din Câmpul Vieţii a fost într-un corp de femeie pentru foarte mult timp, data viitoare când va lua un corp masculin va continua probabil să se comporte ca o femeie, însă într-un corp de mascul. Şi lucrurile se întâmplă şi invers, din chestia asta simplă rezultând homosexualitatea, un lucru atât de urât de Ninjaleţii de pretutindeni. Lucru care, între noi fie vorba, nu a fost niciodată o problemă înainte de dezastruoasa ridicare a Ninjaleţilor, în vremurile acelea fiind privit ca pe un lucru normal, la care nu merita să te gândeşti de două ori!

Încă o chestie asupra căreia această mică teorie ne-ar putea schimba total viziunea este ceea ce noi numim moarte. Asta este pentru că toată Viaţa de pe această planetă, fiind compusă din miliarde şi miliarde de Părţi ale Câmpului Vieţii, nu moare pur şi simplu, ci doar schimbă corpuri. Toate formele de viaţă existente fac exact acest lucru: schimbă corpuri! Asta înseamnă că moartea tragică şi fără de sens, aşa cum o vedem noi astăzi, este încă o altă înşelătorie de-a Ninjaleţilor. Frica de moarte, care de fapt este frica de ceea ce se va întâmpla după moarte, nu este decât o altă manipulare a Ninjaleţilor. După cum spune această teorie, moartea nu este decât semnul că acea Parte din Câmpul Vieţii pe care o reprezentăm a făcut tot ce a avut de făcut şi a experimentat tot ce a putut fi experimentat în acest corp şi acum doreşte schimbare. Atunci când se întâmplă asta, Partea respectivă va crea o opor-

tunitate astfel încât corpul să se oprească din funcţionare, în felul acesta putând să plece să caute ceva nou. Ştiind asta, de ce ar fi o persoană speriată de moartea în sine?

Dacă această teorie este corectă, de ce am fi noi trişti atunci când cineva pleacă dintre noi? Nu ar trebui să fim trişti, pentru că moartea ar fi numai exprimarea dorinţei unei Părţi din Câmpul vieţii de a pleca şi de a se reîntoarce în IUBIREA din care a venit! De ce am fi noi trişti în legătură cu asta? Dimpotrivă, ar trebui să sărbătorim plecarea acelei Părţi, pentru că un capitol s-a sfârşit şi altul nou este pe cale să înceapă!

O altă idee ar fi că, considerând că această teorie este corectă, toate evenimentele şi situaţiile care se întâmplă în toată lumea se întâmplă aşa la voinţa tuturor Părţilor Câmpului Vieţii. Asta înseamnă că şi războaiele sau foametea fără sfârşit care afectează milioane de oameni din lumea întreagă se întâmplă şi ele din voinţa Câmpului Vieţii, pentru că sunt unele Părţi din Câmpul Vieţii care vor să experimenteze aceste stări şi trăiri. În plus, înseamnă că dacă din neglijenţă acest „teren de joacă" este în pericol şi în nevoie de ajutor, anumite Părţi din Câmpul Vieţii vor veni aici în mod voit să ajute la repararea şi restabilirea lui la parametri iniţiali!

Cea mai bună parte a acestei teorii este că este singura care, aşa cum văd eu, poate explica natura umană într-un fel logic şi satisfăcător. Gândiţi-vă cu adevărat pentru un moment! Această teorie ar explica actele de complet şi total altruism, actele respective fiind nimic mai mult decât o Parte din Câmpul Vieţii ajutând o alta, salvând-o de la o durere fără rost sau de la o plecare prematură, indiferent de specie. Pe de altă parte, ar explica complet actele de totală sălbăticie şi cruzime ale Omului, aceste acte nefiind altceva decât voinţa unor Părţi din Câmpul Vieţii de a experimenta aceste orori pentru a se defini pe sine, şi care vor să

ajute alte Părţi să experimenteze voinţa şi tăria necesare pentru a schimba aceste lucruri în bine!

Nu ştiu cum sunteţi voi, doamnelor şi domnilor, însă descrierea aceasta poate da dureri de cap. Nu e uşor să descrii această teorie! Acum că am terminat, ce credeţi despre această teorie? Cum este ea în relaţie cu celelalte trei? Care vă place cel mai mult? Care credeţi că se aplică cu adevărat aici pe planeta noastră albastră?

Înainte de a încerca să răspundeţi, v-aş ruga foarte mult să fiţi 100% cinstiţi cu voi înşivă şi să răspundeţi numai după ce aţi folosit cu adevărat creierul acela minunat cu care sunteţi dotaţi. Ar fi o mare ruşine să n-o faceţi!

CAPITOLUL ŞASE.
SFÂRŞITUL OMULUI

Aş putea spune că acest capitol va fi probabil cel mai neplăcut şi mai urât de către toţi cititorii, din simplul motiv că dă voce la ceea ce ne-am dat şi noi singuri seama. Să murim ca individ este un lucru, însă dispărând ca specie este ceva care nu poate fi suportat de către unii dintre noi...

Pentru început, vom trece din nou prin toate cele patru teorii şi vom arunca o privire la felul în care cred ei că omenirea se va sfârşi. Şi în acelaşi timp, vom încerca să vedem dacă toţi aceşti comedianţi au reuşit să născocească ceva mai amuzant ca până acum!

1. Teoria Ninjaleţilor

Într-un fel destul de amuzant, în trecut au fost foarte multe „predicţii" făcute de Ninjaleţi în legătură cu felul în care Omul îşi va găsi sfârşitul. Una dintre acestea ar fi fost întoarcerea omului care a mers pe apă acum vreo 2000 de ani şi cealaltă ar fi fost venirea pe pământ a inamicului său, sau, după cum se zice pe la Ninjaleţi, „şeful iadului". Urmarea o să vă placă, pentru că, indiferent cine ar fi venit primul, Ninjaleţii au „prezis" că lumea s-ar fi sfârşit brusc. Ştiu băieţi, ştiu, nu are absolut niciun sens! Toţi Ninjaleţii au „preziceri" nebuneşti pentru evenimente apocalip-

tice, cum ar fi sute de „preziceri" fără noimă, începând cu cea din anul 365 şi până în zilele noastre, cu rezultatele pe care cu toţii le-am văzut! O treabă cu mult mai amuzantă este existenţa pe Wikipedia a unei liste cu multe „predicţii" ale unor viitoare apocalipse, începând cu cea din 2020 şi terminând cu cea din, şi nu glumesc deloc, intraţi şi căutaţi online, anul 11120. Ultima predicţie a fost făcută de o paiaţă retardată care este „profesor emerit" în Canada, dacă vă vine să credeţi aşa ceva! Deci cred că ar fi mai bine dacă nu am lua în considerare „predicţiile" Ninjaleţilor, din simplul motiv că ele nu sunt decât născociri înşelătoare create de Ninjaleţii cu prea mult timp liber şi nimic mai bun de făcut. Ei nu fac altceva decât să continue în încercarea lor de a crea mai multă teamă, folosind-o ca mijloc de control al „turmei". Acum, ştiind asta, cred că cel mai bine este să mergem direct la următoarea teorie...

2. Teoria tocilarilor

Dacă privim din punctul de vedere al tocilarilor, putem vedea cu uşurinţă că extincţia Omului, indiferent de cum s-ar întâmpla ea, nu ar fi ceva de neaşteptat, considerând că nu suntem nimic altceva decât o parte din această faună imensă a Pământului. Adică, o specie de mamifere inteligente la întâmplare, care a apărut, s-a dezvoltat la maxim şi inevitabil va dispărea încetul cu încetul şi va aluneca în neştiinţă. Conform acestei teorii, Omul nu va deveni decât o fosilă într-un strat fosilizat din scoarţa pământului, ceva vechi şi ciudat de descoperit de către o specie inteligentă a viitorului. Fără mare dramă, doar Natura urmându-şi cursul ei de neoprit...

3. Teoria Extratereştrilor

Când ajungem la teoria Extratereştrilor, descoperim că lucrurile devin din ce în ce mai complicate şi implicaţiile lor tot mai adânci. Gândiţi-vă un pic... Dacă omul a fost creat într-o eprubetă, într-un laborator de-al Constructorilor, ca forţă de munca ieftină pentru minele de aur, înseamnă că este posibil ca aceşti Constructori să fi plecat când şi-au terminat treaba, fără a avea planuri de a se întoarce înapoi. Deloc! Între noi fie vorba, asta nu ar fi o idee chiar aşa de rea, considerând calitatea creaţiei lor şi ce a făcut ea cu această planetă. În altă ordine de idei, este posibil ca ei şi sămânţa lor să fi murit prin diluarea treptată cu Omul, produsul lor genetic, cu care erau compatibili genetic. Asta este probabil cea mai improbabilă ipoteză. Sau poate că sunt încă aici, ascunşi în plină vedere, aşteptând cu răbdare să-şi ducă la bun sfârşit planul „dezbină şi cucereşte", în acest fel Constructorii trebuind numai să-şi adune prada, adică aurul mult râvnit, şi să plece uşurel şi fără grabă acasă. Sau, dacă această teorie este adevărată, este foarte posibil ca în timp să mai avem ocazia să-i întâlnim pe Constructori, ceea ce înseamnă că până la acea dată va trebui să creăm ceva cu adevărat grandios, care să-i facă mândri de creaţia lor pentru că, având în vedere diferenţa de tehnologie, alternativa n-o să ne cadă prea bine!

4. Teoria „Omul este Dumnezeu"

În ceea ce priveşte această mică teorie, putem spune că extincţia umanităţii nu ar fi aşa o chestie teribilă, chiar dacă acest eveniment ar îngreuna lucrurile pentru acele Părţi din Câmpul Vieţii care ar dori să-şi creeze o experienţă personală într-un corp

uman, aici pe Pământ. Conform acestei teorii, extincţia Omului se va întâmpla numai la dorinţa şi voinţa Câmpului Vieţii, niciun minut mai devreme sau mai târziu şi nu la întâmplare. Totuşi, chiar considerând posibilitatea în care activităţile tuturor Părţilor Câmpului Vieţii va duce la completa şi totala distrugere a Omului, putem spune că în timp, viaţa îşi va găsi propria cale şi va crea, din ce are la îndemână, o nouă specie inteligentă cu caracteristici asemănătoare Omului! Deci, nu trebuie să avem nicio grijă!

Doamnelor şi domnilor, acum că ştim care este treaba cu aceste personaje glumeţe şi cu glumele lor, haideţi să discutăm un pic despre acest subiect fierbinte. Nu vom lua în considerare scenariile în care suntem loviţi de meteoriţi, comete sau de oricare alt eveniment spaţial, din simplul motiv că nu suntem încă îndeajuns de deştepţi să le putem devia. De asemenea, vom desconsidera de la început scenariile de genul „Ziua Independenţei”, din motiv că aceste evenimente sunt extrem de improbabile şi în cazul unui eveniment real nu am avea nicio şansă, aşa că nu are niciun rost să ne îngrijorăm degeaba. În loc de asta, ne vom concentra asupra rezultatelor logice ale felului nostru nebunesc de viaţă şi ale felului în care, datorită lui, Omul poate fi în pericol de extincţie.

Realistic vorbind, sunt foarte puţine feluri în care Omul poate deveni extinct, războiul şi schimbările climatice majore fiind singurele reale. Dacă am fi cu adevărat oneşti cu noi înşine am vedea că nimeni nu ne ameninţă în vreun fel, toate încercările de a devia atenţia Omului în altă direcţie fiind puerile şi ciudate. În plus, aceste încercări nu fac decât să inducă teama sau, mai ciudat, nu sunt altceva decât încercări copilăreşti de manipulare. Aşa că vom începe această discuţie cu războiul, aruncând o privire la felul

în care Omul ar putea deveni extinct ca urmare a luptei sale împotriva sa!

Doamnelor şi domnilor, haideţi să clarificăm ceva încă de la început. Nimeni nu ne ameninţă din exterior, sau cel puţin nimeni de care ştim noi. Ştiind asta, întrebarea este: oare de ce şi pentru ce ne luptăm atâta între noi?

La fel ca întotdeauna, răspunsul este de fapt foarte simplu. Ne luptăm între noi ca să prezervăm singurul fel de viaţă pe care îl ştim şi în legătură cu care am fost îndoctrinaţi de mici copii. Ne luptăm să-l prezervăm chiar dacă ştim, acolo adânc înăuntru nostru, că felul nostru de viaţă este greşit şi că, la urma urmelor, nu ne luptăm decât împotriva umanităţii însăşi!

Felurile de viaţă ale Omului, indiferent de ţară, pur şi simplu nu funcţionează. Toată lumea ştie acest lucru simplu. Corporatismul nu funcţionează, socialismul nu funcţionează şi teocraţia nu funcţionează nici atât. Nici acele aşa-zise democraţii nu sunt mult mai bune. Multe din ele sunt sisteme complet putrede, aşa cum putem întâlni în Mexic, de exemplu, acolo unde nu mai mult de 31 de familii controlează întreaga ţară! Chiar şi cele mai bogate şi mai „educate" ţări din Europa, adică cele care strigă „Pace" cel mai tare, sunt pe primele locuri în producţia de armament, cheltuind imense sume de bani şi resurse naturale cu un singur scop: acela de a găsi feluri mai eficiente de a ucide oameni!

Orice persoană care nu se lasă înşelată de propaganda de război difuzată astăzi prin tot ceea ce numim „media", ştie că lucrurile nu mai pot continua aşa pentru mult timp. Suntem foarte mândri de aşa zisa moralitate a noastră, însă în toate relaţiile internaţionale se aplică aceeaşi regulă care a fost aplicată din vremuri imemoriale până acum: cel mai puternic ia totul cu forţa, indiferent dacă e drept să facă asta sau nu. Da, doamnelor şi domnilor, se pare că nu am evoluat absolut deloc! Din acest motiv

cantităţi ridicole de resurse, imense sume de bani şi inteligenţă sunt cheltuite anual în cel mai antiuman fel cu putinţă. Resurse care ar putea face diferenţa dintre viaţă şi moarte pentru milioane de persoane sunt folosite zilnic împotriva umanităţii ca întreg!

Aceasta ar fi o cale foarte plauzibilă în care omul ar putea să ajungă extinct. Nu meteoriţi, comete sau invazii extraterestre. Omul, luptând împotriva sa până la exterminare, prosteşte şi inacceptabil!

Următorul fel în care Omul poate deveni extinct este să continuăm ceea ce am început şi să facem această planetă de nelocuit. An de an această planetă se încălzeşte mai tare, pădurile sunt tăiate într-o manieră complet iresponsabilă şi devastatoare, calotele polare se topesc într-un ritm absolut nebunesc şi vremea lumii este întoarsă cu susul în jos. Uraganele şi furtunele devin an de an din ce în ce mai feroce şi fioroase, reflectând dificultatea crescândă pe care o întâmpină vremea lumii în a se calma. Saltul de la aceste anomalii la un eveniment meteorologic planetar care ar afecta întreaga viaţă pe Pământ nu este unul mare, considerând că nu părem să ne trezim şi să încetinim goana noastră nebună după mai mult şi mai bine. Nu numai că nu încetinim, însă accelerăm nesăbuit, la vale, fără să avem frâne!

Un astfel de eveniment meteorologic planetar ar distruge complet felul nostru de viaţă, lăsând nenorocoşii supravieţuitori să se lupte între ei pentru mâncare şi apă, lupte care ar decima marea majoritate a supravieţuitorilor. Numai oamenii în zonele cele mai izolate şi îndepărtate, cum ar fi eschimoşii acoperiţi cu blănuri sau oamenii superb adaptaţi la traiul în deşert, ar fi capabili să supravieţuiască şi să înflorească fără tehnologie, din simplu motiv că nu au nevoie de nicio tehnologie ca să supravieţuiască acum. Ironic, nu-i aşa? Gândiţi-vă pentru un moment... dacă felul nostru de viaţă dispare, dispărem şi noi cu el. Pur şi

simplu. Apoi, umanitatea va trebui să înceapă din nou, încetişor, timid, sperând că data viitoare va fi mai bine!

Acestea două sunt, după părerea mea, singurele feluri cu adevărat plauzibile în care Omul poate să dispară. Ştiind asta, şi ştiind că nimeni nu vine în ajutorul nostru, putem să începem să ne ridicăm de pe canapelele pe care am dormit mult prea mult timp, putem să ne suflecăm mânecile, putem să ne oprim din a ne plânge continuu şi din orice motiv, putem să ne oprim din a da vina pe oricine altcineva în afară de persoana din oglindă şi putem începe să ne curăţăm mizeria noastră teribilă. Făcând asta, putem să creăm o căsuţă curată şi sigură pentru noi, de unde să putem să mergem să explorăm. Nu ştiu dacă v-aţi dat încă seama, însă sunt miliarde de locuri de vizitat şi explorat acolo, dincolo de această mică planetă. Am început cu Staţia spaţială şi acum plănuim să vizităm planeta Marte. Un început foarte bun, aş spune, însă ne trebuie timp, pace şi stabilitate dacă dorim să continuăm pe acest drum. Omenirea este formată din multe grupuri de oameni, fiecare grup cu „principiile" sale şi cu „credinţele" sale. Dacă toate aceste grupuri doresc să se lupte până la moarte pentru acele aşa-zise „valori şi credinţe", nu mai poate fi vorba de civilizaţie şi pace pe Pământ: poate fi numai război, haos şi distrugere! Aşa că, doamnelor şi domnilor, haideţi să începem de la ideea că toţi suntem egali şi toţi suntem oameni şi să ne dezvoltăm folosindu-ne de singurele două unelte care ne vor asigura supravieţuirea: LOGICA şi IUBIREA!

EPILOG

Aici trebuie să închei această carte, cu speranţa că nu v-am plictisit de moarte. Tot ceea ce este scris în această carte nu sunt ceva secrete sau cunoştinţe tăinuite şi greu de obţinut, nici chestii tehnice complicate şi greu de înţeles. Nu fraţilor! Tot ce este redat aici poate fi găsit pe internet de orice persoană care este interesată de aceste informaţii importante, şi nu de chestii triviale sau de porno pe gratis. Toate aceste informaţii sunt disponibile pentru toată lumea acolo pe internet, care este, din punctul meu de vedere, cea mai mare realizare a omenirii până în prezent!

Dragă cititorule, sper că această carte ţi-a descreţit fruntea, şi că te-ai distrat cel puţin un pic citind despre nebunia şi ciudăţenia Omului şi a celor care l-au creat. Sper asta din tot sufletul, pentru că această carte se vrea a fi o privire satirică asupra felului nostru de viaţă nebunesc şi asupra lumii absolut bizare şi disfuncţionale în care trăim. În plus, această carte este menită să fie un duş rece pentru toţi cei care o citesc, pentru că nevoia noastră de a ne trezi a devenit cu adevărat urgentă. Această carte expune, aşa cum văd eu, ideile şi practicile vechi şi depăşite care fac ca locul acesta să fie aşa cum este, în speranţa că oamenii vor începe să-şi folosească propriul creier cât mai mult cu putinţă. De asemenea, mai sper ca această carte mică să genereze controversă în minţile cititorilor, chiar dacă unora din ei nu le vor plăcea toate ideile expuse aici. Mai mult, sper că acea controversă se va

împânzi şi va trezi şi mai multă lume din acest somn al minţii în care suntem cu toţii!

Vreau să-ţi mulţumesc dacă ai cumpărat această carte şi sper că ai râs cel puţin o dată şi nu numai la părţile care au avut intenţia să fie amuzante. În a doua carte a acestei serii vom continua să căutăm chestii amuzante în felul nostru de viaţă şi vom încerca să aruncăm o privire la cunoştinţele pe care ar trebui să le avem şi care, din motive care vor deveni evidente pe parcursul cărţii, ne-au fost complet interzise. Aceste cunoştinţe, în mod paradoxal, sunt cele mai importante din toate, însă ne-au fost interzise aşa de mult timp încât acum nici nu le mai putem recunoaşte importanţa reală. Ca un mic preludiu la ceea ce va fi arătat în a doua carte, vom încheia acestă carte cu câteva întrebări simple şi amuzante:

Cum se face că acelaşi cult fals care e responsabil pentru menţinerea umanităţii în ignoranţa şi întunecimea minţii pentru mai mult de 1600 de ani, se mai ocupă şi acum de educaţia copiilor noştri, aici în Irlanda? Cum se face că aceluiaşi cult care este responsabil de înăbuşirea oricărei încercări de progres al umanităţii pentru aşa de mult timp, care este responsabil pentru cea mai barbară campanie antiştiinţă şi antiprogres făcută vreodată, „Închiziţia", i se permite să blocheze implementarea celor mai de bază drepturi când vine vorba de informaţie? Cum se face că ne sunt interzise, de către aceste culte şi reprezentanţii lor bătrâni, senili şi induşi în eroare, chiar şi acum în 2018, drepturile la educaţia sexuală bazată pe cercetări ştiinţifice dovedite? Cum se face că segregarea sexuală în şcoli, sub formă de şcoli separate de fete şi băieţi, este încă prezentă aici în Irlanda? Cum se face că antrenamentul mental, unul dintre cele mai importante tipuri de educaţie care există, nici măcar nu este luat în considerare de către sistemul acesta de învăţământ vechi şi depăşit?

Acum, la încheiere, aş vrea să-mi cer scuze pentru orice greşeală găsită de oricare din voi aici în această mică carte. Am făcut tot posibilul să prezint lucrurile cât mai corect cu putinţă, ca să nu induc în eroare pe nimeni. Încă o dată, vă îndemn să verificaţi, în felul cel mai bun cu putinţă, autenticitatea tuturor informaţilor pe care sunteţi pregătiţi să le acceptaţi! Amintiţi-vă:

„Este un semn al minţii educate capacitatea de a reflecta asupra unui gând fără să-l acceptaţi!"

Aristotel

PS. Doamnelor şi domnilor, aveţi grijă în legătură cu Wikipedia! Înţelegeţi vă rog un lucru simplu: este scrisă de oameni care sunt sub influenţa Sistemului şi a Ninjaleţilor şi nu ne putem încrede în ea complet. Câteodată definiţiile şi datele sunt sucite şi alterate voit pentru a se conforma cu viziunea îngustă asupra lumii care ne este expusă în fiecare zi prin Media, un simplu lucru de care toţi trebuie să fim conştienţi. Vă rog treziţi-vă şi începeţi să vă folosiţi creierul cu adevărat!

Noroc tuturor!

CUPRINS

5	DESPRE AUTOR
6	MULŢUMIRI
7	PREFAŢĂ: LUMEA ZILELOR NOASTRE, VĂZUTĂ ŞI DESCRISĂ DE UN IRLANDEZ
9	INTRODUCERE
11	CAPITOLUL UNU. ORIGINEA UMANITĂŢII
33	CAPITOLUL DOI. NATURA OMULUI
40	CAPITOLUL TREI. RELAŢIILE OMULUI
66	CAPITOLUL PATRU. IPOCRIZIA UMANĂ
145	CAPITOLUL CINCI. TEORIA „OMUL ESTE DUMNEZEU”
156	CAPITOLUL ŞASE. SFÂRŞITUL OMULUI
163	EPILOG

Un superb comedian irlandez, Hal Roach, credea că umorul poate vindeca toate bolile. Și, pentru că, din întâmplare, cred că omul acela avea completă dreptate, voi încerca, începând cu această carte, să vă fac să râdeți un pic, sperând că prin aceasta toate bolile lumii vor fi vindecate. Aici voi descrie, în felul în care le percep eu, ideile bizare care, într-un fel sau altul și fără să ne dăm seama, au îngenuncheat omenirea aproape complet. Știu că vor fi dintre voi unii care nu vor agrea toate glumele spuse aici în această carte, însă atunci când vorbim de umanitate ca întreg toate sentimentele personale trebuie să treacă pe locul doi, pentru că nevoia ca noi toți să ne oprim să facem glume proaste și să ne distrăm pe seama acestei planete a devenit mai presantă ca niciodată!

CORESI
Publishing House
WWW.CORESI.NET